HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra extinsă)

19 mai 2021 *

„Dumping – Importuri de anumite articole din fontă originare din China – Taxă antidumping definitivă – Acțiune în anulare – Admisibilitate – Asociație – Calitate procesuală activă – Interesul de a exercita acțiunea – Stabilirea prejudiciului – Calcularea volumului importurilor – Indicatori macroeconomici și microeconomici – Eșantionare – Calcularea costului de producție al industriei din Uniune – Prețuri facturate intragrup – Legătură de cauzalitate – Analiză de atribuire și de neatribuire – Lipsa unei analize pe segment a prejudiciului – Evaluarea importanței subcotării – Tratament confidențial al informațiilor – Dreptul la apărare – Metoda NCP cu NCP – Comparabilitatea produselor – Calcularea valorii normale – Țară analoagă – Ajustarea TVA-ului – Stabilirea costurilor de vânzare, a cheltuielilor generale și administrative, precum și a profiturilor”

În cauza T-254/18,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products, cu sediul în Beijing (China), și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexa I [1], reprezentate de R. Antonini, E. Monard și B. Maniatis, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de T. Maxian Rusche și P. Němečková, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

EJ Picardie, cu sediul în Saint-Crépin-Ibouvillers (Franța), și celelalte intervenite ale căror nume figurează în anexa II [2], reprezentate de U. O’Dwyer, B. O’Connor, solicitors, și M. Hommé, avocat,

interveniente,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/140 al Comisiei din 29 ianuarie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite

* Limba de procedură: engleza.

[1] Lista celorlalte reclamante este anexată doar la versiunea notificată părților.

[2] Lista celorlalte interveniente este anexată doar la versiunea notificată părților.

la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și de închidere a anchetei privind importurile de anumite articole din fontă originare din India (JO 2018, L 25, p. 6), în măsura în care privește reclamantele,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă),

compus din domnii S. Gervasoni, președinte, L. Madise, P. Nihoul (raportor), doamna R. Frendo și domnul J. Martín y Pérez de Nanclares, judecători,

grefier: doamna E. Artemiou, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 29 iunie 2020,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 La 31 octombrie 2016, a fost depusă o plângere, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21, denumit în continuare „regulamentul de bază”), la Comisia Europeană, pentru ca aceasta să inițieze o procedură antidumping privind importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și din Republica India.

2 Plângerea menționată a fost formulată de șapte producători din Uniunea Europeană, și anume Fondatel Lecomte SA, Fonderies Dechaumont SA, Fundiciones de Odena, SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Construction Products UK Ltd, Saint-Gobain PAM SA și Ulefos Oy (denumiți în continuare „autorii plângerii”). Ea era susținută de doi producători din Uniune, și anume EJ Picardie și Montini SpA.

3 Prin avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 10 decembrie 2016 (JO 2016, C 461, p. 22), Comisia a inițiat o procedură antidumping privind importurile în cauză.

4 Produsul vizat de anchetă consta în „anumite articole din fontă cu grafit lamelar (fontă cenușie) sau din fontă cu grafit sferoidal (cunoscută și sub denumirea de fontă ductilă), precum și părți[le] acestora[, a]rticolele respective [fiind] de tipul celor utilizate pentru acoperirea sistemelor de la suprafață sau din subteran și/sau a deschizăturilor către sisteme de la suprafață sau din subteran, precum și asigurarea accesului la sisteme de la suprafață sau din subteran și/sau a vizibilității către sisteme de la suprafață sau din subteran” (denumit în continuare „produsul în cauză”).

5 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2015 și 30 septembrie 2016 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată”).

6 La 16 august 2017, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1480 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză (JO 2017, L 211, p. 14, denumit în continuare „regulamentul provizoriu”). Comisia nu a constatat în mod provizoriu nicio practică de dumping în ceea ce privește importurile din Republica India.

7 La finalul procedurii antidumping, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/140 din 29 ianuarie 2018 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză și de închidere a anchetei privind importurile de anumite articole din fontă originare din India (JO 2018, L 25, p. 6, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

8 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (denumită în continuare „CCCME”) este o asociație de drept chinez, care numără printre membrii săi producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză. CCCME a luat parte la procedura administrativă care a condus la adoptarea regulamentului atacat.

9 Celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I sunt nouă producători-exportatori chinezi, dintre care doi au fost selectați de Comisie pentru a face parte din eșantionul producătorilor-exportatori chinezi reținuți în scopul anchetei.

Procedura și concluziile părților

10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 aprilie 2018, reclamantele, și anume CCCME și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, au introdus prezenta acțiune. Memoriul în apărare, replica și duplica au fost depuse la 22 august 2018, la 12 noiembrie 2018 și, respectiv, la 23 februarie 2019.

11 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 26 iulie 2018, EJ Picardie și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa II au formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 24 octombrie 2018, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis această cerere de intervenție.

12 La 13 decembrie 2018, intervenientele au depus la grefa Tribunalului un memoriu în intervenție. Reclamantele și Comisia au depus observații cu privire la acest memoriu la 24 ianuarie 2019.

13 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia i-a fost reatribuită prezenta cauză.

14 La propunerea Camerei a patra, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită prezenta cauză în fața unui complet de judecată extins.

15 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a patra extinsă) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a adresat părților întrebări scrise și a solicitat Comisiei să prezinte un document. Părțile au răspuns la aceste întrebări și la această cerere de prezentare a unui document în termenul stabilit.

16 Pledoariile părților au fost ascultate în ședința din 29 iunie 2020.

17 Reclamantele solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului atacat în măsura în care se aplică acestora, precum și membrilor CCCME menționați în anexa A.2;

– obligarea Comisiei și a intervenientelor la plata cheltuielilor de judecată.

18 Reclamantele solicită de asemenea Tribunalului să dispună, cu titlu de măsură de organizare a procedurii, prezentarea de către Comisie a calculelor și a datelor-sursă privind volumul importurilor, prejudiciul și marja de dumping a producătorilor-exportatori chinezi și indieni.

19 Comisia, susținută de interveniente, solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

– cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca fiind în parte admisibilă;

– cu titlu încă mai subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

20 Susținută de interveniente, Comisia formulează, împotriva admisibilității acțiunii introduse în fața Tribunalului, mai multe cauze de inadmisibilitate, întemeiate pe:

– lipsa de claritate și de precizie a cererii introductive (prima cauză de inadmisibilitate, invocată cu titlu principal);

– imposibilitatea CCCME de a acționa în nume propriu și în numele membrilor săi (a doua și a treia cauză de inadmisibilitate, invocate cu titlu subsidiar);

– inadmisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I (a patra cauză de inadmisibilitate, de asemenea invocată cu titlu subsidiar).

21 Aceste cauze de inadmisibilitate sunt analizate la punctele care urmează.

Cu privire la lipsa de claritate și de precizie a cererii introductive

22 Cu titlu principal, Comisia susține, în cadrul primei cauze de inadmisibilitate, că acțiunea este inadmisibilă în totalitate, pentru motivul că cererea introductivă nu îndeplinește cerințele minime de claritate și de precizie prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de

procedură, din moment ce regruparea entităților care contestă regulamentul atacat sub același termen de „reclamante” nu ar permite identificarea cererilor formulate de fiecare dintre acestea în cererea introductivă.

23 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 53 primul paragraf din același statut, și al articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură, cererea introductivă trebuie să cuprindă printre altele numele reclamantului, precum și o expunere sumară a motivelor invocate.

24 Aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără alte informații (Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-444/11, EU:T:2014:773, punctul 93).

25 În speță, Comisia nu susține că reclamantele nu sunt identificate în mod corespunzător sau că motivele nu sunt suficient de clare, ci arată că, în acțiunile lor, reclamantele nu au precizat motivele invocate de fiecare dintre ele, în condițiile în care aceste precizări ar fi necesare pentru evaluarea incidenței statutului lor asupra admisibilității motivelor invocate.

26 În această privință, este necesar să se arate că, contrar celor susținute de Comisie, elementele esențiale privind legătura dintre reclamante și motivele invocate reies din cererea introductivă.

27 Astfel, la punctul 1 din cererea introductivă se precizează că acțiunea este introdusă, în primul rând, de CCCME în nume propriu în ceea ce privește anumite cereri, în al doilea rând, de CCCME care acționează în numele membrilor săi și, în al treilea rând, de nouă producători-exportatori chinezi care acționează cu titlu individual fără intermedierea CCCME.

28 Din această prezentare rezultă că numai cererea de anulare formulată de CCCME în nume propriu este limitată.

29 Întinderea acțiunii introduse de CCCME care acționează în nume propriu este identificată, la punctul 5 din cererea introductivă, ca vizând protecția drepturilor procedurale de care ar dispune, înțelegându-se că, în acest cadru, invocă o încălcare a principiului bunei administrări, a dreptului la apărare și a anumitor dispoziții din regulamentul de bază, și anume a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1)-(3) și a articolului 20 alineatele (2) și (4).

30 Astfel, contrar celor susținute de Comisie, se poate stabili o relație, pe baza cererii introductive, între motive și reclamantele care le invocă.

31 Rezultă că Comisia era în măsură să își formuleze apărarea ținând seama de incidența diferențelor de statut ale reclamantelor asupra admisibilității motivelor, precum și să concluzioneze cu privire la aceste aspecte și că Tribunalul poate, la rândul său, să își exercite controlul în deplină cunoștință de cauză, în conformitate cu jurisprudența menționată la punctul 24 de mai sus.

32 În aceste condiții, prima cauză de inadmisibilitate trebuie respinsă.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în nume propriu

33 În acțiunea formulată, CCCME arată că acționează în nume propriu pentru a proteja drepturile procedurale care i-au fost conferite în cursul anchetei în temeiul regulamentului de bază.

34 Potrivit Comisiei, susținută de intervenientе, acțiunea este inadmisibilă în această privință, întrucât CCCME nu ar fi o asociație care reprezintă interesul membrilor săi, ci o emanație a Republicii Populare Chineze. Ca urmare a acestui fapt, ea nu poate invoca drepturile procedurale care sunt acordate de regulamentul de bază asociațiilor reprezentative și părților interesate, ci ar trebui să i se acorde, în temeiul acestui regulament, statutul de reprezentant al țării exportatoare, care i-ar conferi cel mult un drept de informare.

35 În susținerea acestei poziții, care este prezentată cu titlu subsidiar și constituie a doua cauză de inadmisibilitate invocată împotriva admisibilității acțiunii, Comisia și intervenientele prezintă următoarele elemente.

36 În primul rând, articolul 4 din statutul CCCME, ca urmare a faptului că prevede că aceasta acționează sub supravegherea, gestionarea și orientarea profesională a Ministerului Afacerilor Civile și a Ministerului Comerțului din China, ar stabili că CCCME constituie un grup de lucru al administrației chineze, iar nu o asociație profesională.

37 În al doilea rând, adunarea generală a membrilor CCCME s-ar reuni numai o dată la cinci ani, astfel cum se arată la articolul 16 din statutul său, în condițiile în care adunarea menționată este prezentată ca fiind cea mai înaltă autoritate a grupului și se consideră că dispune, în acest temei, de competențele enumerate la articolul 14 din statutul CCCME.

38 În al treilea rând, camerele de comerț chineze ar fi rezultat dintr-o reorganizare a instituțiilor guvernamentale și a Partidului Comunist chinez. Rolul lor în calitate de prelungire a partidului și a autorităților publice nu s-ar fi schimbat însă în mod fundamental cu ocazia acestei reorganizări. Comportamentul lor ar rămâne determinat de autoritățile publice, astfel încât acestea nu ar avea independența necesară pentru a putea fi considerate asociații reprezentative.

39 În al patrulea rând, CCCME ar fi gestionată de oficiul național competent pentru gestionarea asociațiilor, în conformitate cu legislația chineză aplicabilă asociațiilor, ceea ce ar avea drept consecință faptul că aceasta nu ar putea să ia nicio inițiativă și nici să apere vreo poziție fără autorizarea prealabilă a Republicii Populare Chineze.

40 În al cincilea rând, existența unor legături strânse cu Ministerul Comerțului din China ar fi atestată de intervenția unui director adjunct al acestui minister în cadrul unei reuniuni desfășurate de CCCME la 9 decembrie 2016 pentru a analiza ancheta planificată la acel moment de Comisie și care a condus la adoptarea regulamentului atacat. În ceea ce privește această intervenție, a cărei existență este atestată de un proces-verbal al reuniunii menționate prezentat de reclamante, Comisia precizează că ea confirmă faptul că participarea CCCME la anchetă constituia un mijloc de supraveghere de către Republica Populară Chineză a desfășurării acesteia. Pentru a exercita un astfel de control, CCCME ar fi fost prezentă în mod sistematic în cadrul verificărilor efectuate de agenții Comisiei la sediul producătorilor-exportatori chinezi. De altfel, aceștia din urmă i-ar remite în copie toate e-mailurile schimbate cu Comisia, chiar și atunci când nu sunt membri ai CCCME.

41 La rândul lor, intervenientele susțin că, pe baza instrucțiunilor Republicii Populare Chineze, CCCME pune în aplicare o strategie care urmărește slăbirea legitimității măsurilor de apărare comercială adoptate de Uniune și de Organizația Mondială a Comerțului (OMC). Acest lucru s-ar manifesta prin faptul că, în prezentul litigiu, CCCME pledează pentru a obține două schimbări fundamentale, și anume, pe de o parte, extinderea controlului exercitat de Tribunal asupra legalității regulamentului atacat și, pe de altă parte, acordarea unui acces complet la datele confidențiale cuprinse în dosarul anchetei constituit de Comisie.

42 În al șaselea rând, intervenientele arată că însăși CCCME se prezintă pe site-ul său internet ca fiind o organizație care are drept misiune ajustarea și reglementarea sistemului național de economie de piață. În această ordine de idei, ele arată că ar fi fost înființat un comitet de lucru pentru autodisciplina industriei, în cadrul CCCME, pentru a evita o concurență dăunătoare între întreprinderile chineze în materie de comerț exterior și de inginerie a piețelor străine.

43 În al șaptelea rând, atestările furnizate de reclamante ar arăta că cele 19 întreprinderi în numele cărora CCCME pretinde că acționează nu erau membri ai acestei entități în cursul anchetei, ci ar fi devenit membrii săi abia în perioada decembrie 2017-ianuarie 2018. În astfel de condiții, CCCME nu ar putea pretinde că este o veritabilă asociație reprezentativă a acestor membri. De altfel, site-ul internet al CCCME nu ar menționa produsele din fontă ca fiind o ramură de activitate acoperită de această asociație.

44 Pentru a adopta o poziție, trebuie amintit că sarcina care revine instanței Uniunii, atunci când este sesizată cu o obiecție formulată împotriva admisibilității unei acțiuni sau a unei părți din acțiune, constă în a stabili dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute de jurisprudență cu privire la acest tip de obiecții.

45 În speță, rezultă că, potrivit jurisprudenței, pentru a afla dacă CCCME poate introduce o acțiune în nume propriu, trebuie să se verifice dacă dispune, pe de o parte, de calitatea procesuală activă și, pe de altă parte, de interesul de a exercita acțiunea, care sunt impuse de articolul 263 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 septembrie 2015, Mory și alții/Comisia, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punctul 62 și jurisprudența citată).

– În ceea ce privește calitatea procesuală activă

46 În ceea ce privește calitatea procesuală activă, articolul 263 al patrulea paragraf TFUE prevede că orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și la al doilea paragraf ale aceleiași dispoziții, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este, împotriva celor care o privesc direct și individual și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

47 Întrucât CCCME nu este destinatar al regulamentului atacat, trebuie să se stabilească dacă, în măsura în care urmărește să își protejeze drepturile procedurale prin introducerea unei acțiuni în nume propriu, ea se poate întemeia pe a doua ipoteză prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, și anume pe cea în care reclamantul poate dovedi că este, pe de o parte, individual și, pe de altă parte, direct vizat de actul atacat.

48 Aceste două cerințe (afectare individuală și afectare directă) sunt examinate succesiv la punctele care urmează.

49 Potrivit jurisprudenței, afectarea individuală presupune ca actul atacat să afecteze reclamantul în considerarea anumitor calități care îi sunt specifice sau a unei situații de fapt care îl caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, îl individualizează într-un mod analog celui în care ar fi individualizat destinatarul unei astfel de decizii (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

50 Faptul că o persoană sau o entitate intervine într-un mod sau altul în procesul care conduce la adoptarea unui act atacat nu este suficient pentru a o individualiza în raport cu actul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 1983, Fediol/Comisia, 191/82, EU:C:1983:259, punctul 31, Hotărârea din 17 ianuarie 2002, Rica Foods/Comisia, T-47/00, EU:T:2002:7, punctul 55, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, EU:T:2016:340, punctul 81).

51 În schimb, afectarea individuală poate fi considerată ca fiind stabilită atunci când o dispoziție de drept al Uniunii impune, pentru adoptarea unui act al Uniunii, să se urmeze o procedură în cadrul căreia această persoană sau entitate poate revendica drepturi procedurale, printre care cel de a fi ascultată, poziția juridică specifică de care beneficiază având astfel ca efect individualizarea ei în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 1983, Fediol/Comisia, 191/82, EU:C:1983:259, punctul 31, Hotărârea din 17 ianuarie 2002, Rica Foods/Comisia, T-47/00, EU:T:2002:7, punctul 55, și Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul, T-276/13, EU:T:2016:340, punctul 81).

52 În acest context, trebuie să se examineze dacă, în cursul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat, autorul său a acordat CCCME drepturi procedurale a căror protecție ar putea fi urmărită de aceasta, acționând în nume propriu în fața instanței Uniunii.

53 În cadrul acestei examinări, trebuie să se constate că CCCME a primit de la Comisie, după ce a solicitat acest lucru, autorizația de acces, în temeiul articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază, la dosarul anchetei, această autorizație fiind acordată la 16 decembrie 2016.

54 Ulterior, Comisia a adresat CCCME, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, constatările provizorii pe care le stabilise. Potrivit elementelor din dosar, această comunicare a intervenit la 17 august 2017. CCCME a prezentat observații scrise cu privire la constatările provizorii la 15 septembrie 2017.

55 Ulterior, CCCME a primit, la 8 noiembrie 2017, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, constatările finale, în care Comisia intenționa să recomande instituirea de măsuri definitive.

56 În ceea ce privește aceste constatări finale, CCCME a prezentat, la 20 noiembrie 2017, observații scrise la care Comisia a răspuns, astfel cum se arată în considerentul (9) al regulamentului atacat.

57 În sfârșit, Comisia a acordat CCCME dreptul de a participa la două audieri organizate în cadrul anchetei, astfel cum prevede articolul 6 alineatul (5) din regulamentul de bază pentru persoanele sau entitățile care, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, solicită în scris să fie audiate, demonstrând că sunt efectiv părți interesate, că pot fi afectate de rezultatul procedurii și că există motive speciale pentru a fi audiate.

58 Din aceste elemente procedurale rezultă că, pe tot parcursul procedurii administrative, CCCME a fost considerată de Comisie ca fiind o parte interesată căreia trebuiau să îi fie acordate drepturile procedurale prevăzute de regulamentul de bază.

59 Recunoașterea acestui statut și a drepturilor care decurg din acesta pentru CCCME a fost consemnată în regulamentul atacat, în care Comisia a arătat, în considerentul (25), că, în temeiul dispozițiilor cuprinse în regulamentul de bază, această entitate trebuia considerată ca fiind o parte interesată care reprezintă printre altele industria chineză a pieselor de fontă.

60 Pe această bază, trebuie să se considere că, întrucât a fost astfel individualizată de Comisie în cursul procedurii administrative, CCCME îndeplinește cerințele stabilite de jurisprudență pentru a fi considerată ca fiind afectată în mod individual de regulamentul atacat în ceea ce privește acțiunea introdusă în nume propriu pentru protejarea drepturilor sale procedurale.

61 Această concluzie este contestată de Comisie și de intervenientе, care, fără a pune în discuție faptul că au fost acordate CCCME drepturi procedurale și un statut special în cursul anchetei în temeiul regulamentului de bază, susțin că această situație rezultă, în fapt, dintr-o eroare. Pregătindu-și apărarea în fața Tribunalului, Comisia și-ar fi dat seama că, întrucât era o emanație a Republicii Populare Chineze, CCCME nu putea, în realitate, să beneficieze de statutul și de drepturile procedurale prevăzute de regulamentul de bază. Chiar dacă intervine în etapa acțiunii în fața instanței, recunoașterea unei astfel de erori ar trebui să determine, potrivit acestei instituții, inadmisibilitatea acțiunii introduse de CCCME în nume propriu.

62 Ca răspuns la acest argument, pe de o parte, trebuie amintit că, atunci când este sesizată cu o obiecție referitoare la admisibilitate, instanța Uniunii trebuie să verifice dacă sunt îndeplinite cerințele care decurg din tratat și că această verificare a condus la concluzia că aceasta era situația în speță.

63 Pe de altă parte, trebuie să se arate că argumentația Comisiei echivalează cu a sugera că poziția juridică pe care a conferit-o CCCME, în temeiul regulamentului de bază, trebuie ignorată în scopul prezentei acțiuni, pentru motivul că această poziție ar rezulta dintr-o eroare care îi este imputabilă.

64 Or, o asemenea eroare, presupunând că este dovedită, nu poate șterge ceea ce s-a recunoscut și s-a conferit în cursul procedurii administrative, cu atât mai mult cu cât autorul unui act atacat are posibilitatea de a corecta erorile pe care le săvârșește în cadrul adoptării acestuia. Astfel, acest autor poate, atunci când își dă seama de eroare, să decidă că drepturile procedurale și statutul recunoscute sunt retrase părții în cauză, fără a aduce atingere posibilității acesteia de a solicita instanței Uniunii să controleze validitatea deciziei astfel adoptate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 ianuarie 2000, BEUC/Comisia, T-256/97, EU:T:2000:21, punctele 27 și 84). Dacă eroarea este identificată după închiderea procedurii administrative, astfel cum a fost cazul în speță potrivit argumentației prezentate de Comisie, autorul actului atacat păstrează posibilitatea de a-l retrage pe acesta din urmă și de a relua procedura, corectând eroarea în etapa în care a fost săvârșită (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 martie 2016, Frucona Košice/Comisia, T-103/14, EU:T:2016:152, punctul 61 și jurisprudența citată), din nou fără a aduce atingere posibilității părții în cauză de a contesta decizia adoptată în această privință.

65 Rezultă că trebuie respins argumentul formulat de Comisie cu susținerea intervenientelor.

66 În măsura în care este necesar, trebuie să se semnaleze că Comisia susține de asemenea că, presupunând că CCCME poate revendica drepturi procedurale care îi erau conferite de regulamentul de bază, această entitate ar trebui recunoscută ca fiind o asociație reprezentativă în sensul regulamentului menționat, iar nu ca parte interesată în sensul aceluiași regulament. Or, statutul de asociație reprezentativă ar da acces la drepturi procedurale mai limitate decât cele dobândite de părțile interesate, cu consecința că acțiunea ar trebui declarată inadmisibilă pentru anumite drepturi procedurale invocate de CCCME care sunt acordate de regulamentul de bază doar părților interesate.

67 Pentru a răspunde la acest argument, este suficient să se semnaleze că această prezentare dată CCCME de către Comisie nu corespunde cu ceea ce se menționează în regulamentul atacat, a cărui motivare constituie elementul care trebuie luat în considerare în cadrul prezentei acțiuni.

68 Astfel, în regulamentul atacat, Comisia a recunoscut CCCME statutul de parte interesată, fără nicio ambiguitate, după cum s-a arătat la punctul 59 de mai sus. Astfel, ea s-a exprimat în considerentul (25) în acești termeni:

„Comisia a considerat că dosarul deschis al cazului care a fost pus la dispoziția părților, inclusiv a CCCME, conținea toate informațiile relevante pentru prezentarea cazurilor lor și utilizate în cursul anchetei. În cazul informațiilor considerate confidențiale, dosarul deschis conținea rezumate relevante ale acestora. Toate părțile interesate, inclusiv CCCME, au avut acces la dosarul deschis și au fost libere să îl consulte. În ceea ce privește CCCME, Comisia a observat că, deși Camera de Comerț respectivă reprezintă printre altele industria chineză a pieselor de fontă, ea nu a fost autorizată de către producătorii-exportatori incluși în eșantion să aibă acces la informațiile lor confidențiale. Astfel, comunicarea constatărilor confidențiale transmisă individual producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion nu a putut fi furnizată CCCME.”

69 Pe de altă parte, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 53-58 de mai sus, Comisia a recunoscut CCCME, în cursul procedurii, atât drepturi procedurale care sunt prevăzute în mod expres pentru asociațiile reprezentative, precum cele consacrate la articolul 20 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază care permite obținerea de informații cu privire la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii sau pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive, cât și alte drepturi procedurale care sunt acordate în mod nediferențiat tuturor părților interesate în temeiul aceluiași regulament, precum cel de a fi audiat în conformitate cu articolul 6 alineatul (5).

70 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se constate că CCCME îndeplinește cerințele care trebuie întrunite pentru a fi considerată afectată în mod individual în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, fără a aduce atingere posibilității Comisiei de a refuza CCCME, dacă este cazul, în viitor, statutul și garanțiile în discuție și posibilității entității în cauză de a contesta, într-un asemenea caz, această decizie în fața instanței Uniunii.

71 Întrucât afectarea individuală este astfel dovedită, trebuie să se examineze dacă CCCME poate fi considerată ca fiind de asemenea afectată în mod direct, ceea ce necesită îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții.

72 Pe de o parte, actul atacat trebuie să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantului (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, EU:C:2011:656, punctul 66).

73 Pe de altă parte, actul atacat nu trebuie să lase nicio putere de apreciere destinatarilor însărcinați cu punerea sa în aplicare, acesta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea de drept al Uniunii fără aplicarea altor norme intermediare (Hotărârea din 13 octombrie 2011, Deutsche Post și Germania/Comisia, C-463/10 P și C-475/10 P, EU:C:2011:656, punctul 66).

74 Aceste condiții sunt îndeplinite în speță, din moment ce CCCME poate obține respectarea drepturilor sale procedurale numai dacă are posibilitatea de a contesta regulamentul atacat.

75 Astfel, întrucât CCCME este afectată atât direct, cât și individual, trebuie să se concluzioneze că aceasta are calitate procesuală activă în nume propriu în vederea asigurării protecției drepturilor sale procedurale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctele 101-109).

76 Pentru a completa analiza, se semnalează că, în memoriul în apărare, Comisia a susținut că CCCME nu este o persoană juridică în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. În ședință, ea a renunțat totuși la această cauză de inadmisibilitate după ce a examinat înscrisurile furnizate de reclamante în ceea ce privește personalitatea juridică a CCCME în raport cu dreptul chinez, fapt consemnat în procesul-verbal de ședință.

– În ceea ce privește interesul de a exercita acțiunea

77 În ceea ce privește interesul de a exercita acțiunea, jurisprudența precizează că o acțiune în anulare introdusă de o persoană fizică sau juridică nu este admisibilă decât în măsura în care reclamantul are un interes să obțină anularea actului atacat (Hotărârea din 10 decembrie 2010, Ryanair/Comisia, T-494/08-T-500/08 și T-509/08, EU:T:2010:511, punctul 41, Ordonanța din 9 noiembrie 2011, ClientEarth și alții/Comisia, T-120/10, nepublicată, EU:T:2011:646, punctul 46, și Ordonanța din 30 aprilie 2015, EEB/Comisia, T-250/14, nepublicată, EU:T:2015:274, punctul 14).

78 În această privință, trebuie să se arate că anularea regulamentului atacat ar impune Comisiei să redeschidă procedura antidumping și, în cazul în care ar aprecia că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de regulamentul de bază în acest scop, să permită CCCME să intervină în procedură primind observațiile sale în conformitate cu regulamentul de bază.

79 Fiind susceptibilă să producă astfel de efecte, o anulare ar putea avea consecințe juridice pentru CCCME care acționează în numele său.

80 În aceste condiții, trebuie să se considere că CCCME are interesul de a exercita acțiunea necesar pentru a introduce în nume propriu prezenta acțiune.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în numele membrilor săi și cu privire la admisibilitatea argumentelor invocate în susținerea acestei acțiuni

81 În cadrul celei de a treia cauze de inadmisibilitate, invocată de asemenea cu titlu subsidiar, posibilitatea CCCME de a introduce o acțiune în numele membrilor săi este contestată de Comisie prin intermediul a patru argumente.

– ***Lipsa caracterului reprezentativ***

82 Comisia, susținută de intervenientе, arată că dreptul de a exercita o acțiune în justiție recunoscut asociațiilor atunci când acționează în numele membrilor lor este rezervat, în jurisprudență, celor care prezintă un caracter reprezentativ. În tradiția juridică a statelor membre, acest termen ar desemna caracterul unei entități de drept privat capabile să reprezinte interesele colective ale membrilor săi, astfel cum aceștia din urmă le-au definit în mod democratic în cadrul său. Caracterul reprezentativ menționat ar fi absent în cazul CCCME, care ar trebui considerată o emanație a Republicii Populare Chineze și, astfel, nu ar putea beneficia de jurisprudența în discuție.

83 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit jurisprudenței, o asociație poate introduce o acțiune în anulare printre altele atunci când reprezintă interesele unor întreprinderi care au ele însele capacitate procesuală activă (Ordonanța din 23 noiembrie 1999, Unión de Pequeños Agricultores/Consiliul, T-173/98, EU:T:1999:296, punctul 47, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul, T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 33).

84 Posibilitatea unei asociații de a exercita acțiunea în numele membrilor săi se întemeiază pe avantajul semnificativ pe care îl conferă acest mod de a proceda, permițând să se evite introducerea unui număr ridicat de acțiuni îndreptate împotriva acelorași acte de către membrii asociației care le reprezintă interesele (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 1995, AITEC și alții/Comisia, T-447/93-T-449/93, EU:T:1995:130, punctul 60, Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul, T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 35, și Hotărârea din 30 aprilie 2019, UPF/Comisia, T-747/17, EU:T:2019:271, punctul 25).

85 Din jurisprudența citată la punctul 84 de mai sus rezultă că, pentru ca acest avantaj să se concretizeze, trebuie și este suficient, în primul rând, ca asociația în discuție să exercite acțiunea în numele membrilor săi (care au ei înșiși capacitate procesuală activă, aspect care trebuie verificat ulterior) și, în al doilea rând, ca introducerea acțiunii să fie permisă de competențele care îi sunt conferite în statutul său.

86 Trebuie să se verifice dacă se poate considera că sunt îndeplinite aceste două cerințe în ceea ce privește CCCME.

87 În ceea ce privește prima cerință, trebuie să se constate că, pentru a stabili statutul de membru, CCCME a furnizat Tribunalului, pentru fiecare dintre întreprinderile în numele cărora este introdusă acțiunea, un document care atestă calitatea de membru a acestora.

88 În ceea ce privește a doua cerință, se poate consemna că statutul prezentat de CCCME prezintă obiectul social care trebuie urmărit de această asociație în termeni care permit să se acopere o acțiune în justiție destinată apărării intereselor membrilor săi împotriva unor măsuri de apărare comercială.

89 Această constatare se întemeiază pe articolul 3 din statutul CCCME, care definește obiectul său social ca urmărind „să furnizeze membrilor săi coordonare, consultanță și asistență; să mențină regulile jocului echitabile împotriva protecționismului; să protejeze drepturile și interesele legitime ale membrilor săi și să promoveze dezvoltarea sănătoasă a industriei mecanice și electronice”.

90 Această constatare se întemeiază de asemenea pe articolul 6 alineatele 4, 5 și 9 din statut, care acordă CCCME capacitatea de „a organiza întreprinderile pentru gestionarea acțiunilor comerciale și a litigiilor în materie de proprietate intelectuală privind exporturile în străinătate de produse mecanice și electronice din China, de a oferi consultanță juridică și asistență juridică membrilor, de a solicita guvernului să investigheze practicile de concurență neloială ale întreprinderilor străine[,] de a organiza elaborarea reglementării serviciilor industriei, de a promova autoreglementarea industriei[,] de a menține ordinea comercială normală a importurilor și a exporturilor, precum și interesele comune ale membrilor […] și de a efectua alte lucrări în funcție de nevoile membrilor”.

91 În măsura în care este necesar, se poate arăta că obiectul social al CCCME este descris în statutul său în termeni similari celor utilizați în statutul asociațiilor reclamante în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctele 60-63), în care Curtea a statuat că era îndeplinită condiția referitoare la calitatea procesuală activă pentru asociațiile menționate.

92 Astfel, trebuie să se considere că sunt îndeplinite în speță cele două condiții prevăzute de jurisprudență pentru introducerea unei acțiuni de către o asociație în numele membrilor săi.

93 Această poziție este contestată însă de Comisie și de intervenientе cu privire la două aspecte.

94 În primul rând, intervenientele semnalează că atestările prezentate de CCCME pentru a dovedi calitatea de membru a întreprinderilor care pretind că fac parte din această organizație au fost întocmite cu puțin timp înainte de introducerea acțiunii, fără ca apartenența respectivă să fi fost demonstrată în cursul fazei administrative care a condus la adoptarea regulamentului atacat.

95 Or, pentru a beneficia de jurisprudența care permite asociațiilor să exercite acțiunea în numele membrilor lor, trebuie să se dovedească o reprezentare care acoperă ansamblul procedurii, inclusiv faza administrativă, fără de care reprezentarea ar avea un caracter artificial, legat exclusiv de introducerea acțiunii.

96 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, potrivit jurisprudenței, recunoașterea unui drept la acțiune asociațiilor în numele membrilor lor este întemeiată pe un motiv procedural legat de buna administrare a justiției, și anume avantajul care decurge din concentrarea, într-o acțiune, a unui ansamblu de acțiuni care altfel ar fi introduse de întreprinderile în cauză (a se vedea punctul 84 de mai sus), și că nu este necesar ca reprezentarea să acopere ansamblul procedurii, inclusiv faza administrativă, pentru a permite asociației să introducă o acțiune în numele membrilor săi.

97 În speță, un asemenea avantaj este prezent, întrucât acțiunea formulată de CCCME în numele membrilor săi permite să se evite introducerea unei acțiuni de către fiecare dintre membrii în numele cărora exercită acțiunea. În plus, este cert că, la data introducerii acțiunii, întreprinderile în numele cărora CCCME exercită acțiunea în justiție erau membri ai acestei asociații.

98 În al doilea rând, Comisia, susținută de intervenientе, arată că, pe lângă cele două cerințe care tocmai au fost examinate, o a treia, legată de caracterul reprezentativ al asociației în cauză în sensul tradiției juridice comune a statelor membre, a fost introdusă prin Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155).

99 În această privință, trebuie să se arate că, în Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctele 120-125), Curtea a considerat că absența unui drept de vot sau a unui alt mijloc pentru întreprinderi de a-și apăra interesele în cadrul unei asociații nu împiedică introducerea de către aceasta din urmă a unei acțiuni în numele membrilor săi.

100 Pe această bază, Curtea a anulat Hotărârea din 9 iunie 2016, Growth Energy și Renewable Fuels Association/Consiliul (T-276/13, EU:T:2016:340), prin care, în primă instanță, introducând o cerință care se adaugă la condițiile examinate mai sus, Tribunalul a considerat că dreptul la acțiune al asociațiilor trebuia condiționat, atunci când acestea pretindeau că exercită acțiunea în numele membrilor lor, de existența unui drept de vot sau a unui alt mijloc care să le permită acestora din urmă să își susțină opinia în cadrul organizației.

101 Prin urmare, trebuie înlăturată interpretarea Hotărârii din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155), dată de Comisie și de intervenientе, potrivit căreia dreptul de a exercita o acțiune în justiție al asociațiilor în numele membrilor lor ar conține o condiție suplimentară legată de caracterul reprezentativ al acestei asociații în sensul tradiției juridice comune a statelor membre.

102 În plus, se poate arăta că legiuitorul Uniunii a dat dovadă de un anumit realism atunci când a avut în vedere, în reglementarea antidumping, situația în care importurile care fac obiectul unui dumping provin dintr-o țară care nu are economie de piață. Astfel, articolul 2 din regulamentul de bază prevede norme diferite pentru stabilirea valorii normale după cum producătorii-exportatori în cauză sunt stabiliți sau nu într-o țară care are economie de piață.

103 Dacă s-ar impune o condiție de reprezentativitate în ceea ce privește o entitate care se prezintă ca asociație, ar trebui să se țină seama, pentru a aprecia dacă această condiție este îndeplinită, pe de o parte, de particularitățile statului terț din care provine și, pe de altă parte, de faptul că, dacă este vorba despre un stat care nu are economie de piață, autoritățile publice intervin mai mult în funcționarea și în activitățile întreprinderilor sau ale asociațiilor active pe teritoriul său.

104 În temeiul acestor considerații, se poate considera că primul argument prezentat de Comisie și de intervenientе împotriva admisibilității acțiunii introduse de CCCME în numele membrilor săi trebuie respins.

– ***Natura regulamentului atacat***

105 Comisia susține, tot pentru a contesta posibilitatea CCCME de a exercita o acțiune în numele membrilor săi, că natura regulamentului atacat împiedică aplicarea, în contenciosul referitor la măsurile de apărare comercială, a jurisprudenței privind admisibilitatea acțiunilor introduse de asociații.

106 Potrivit Comisiei, regulamentul atacat cuprinde o serie de decizii privind, fiecare, un anumit producător-exportator. Întrucât de efectele unei eventuale anulări a acestui regulament nu poate beneficia decât producătorul-exportator care a introdus o acțiune, ar fi esențial, pentru motive de securitate juridică, să se identifice întreprinderile care solicită anularea menționată prin intermediul asociației care exercită acțiunea în numele lor. Or, această identificare nu ar fi posibilă, pe baza comunicării din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* referitoare la procedurile jurisdicționale introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când o acțiune este introdusă de o asociație în numele membrilor săi.

107 În această privință, trebuie să se arate că jurisprudența nu permite să se excludă dreptul unei asociații de a exercita o acțiune în numele membrilor săi în cadrul contenciosului privind măsurile de apărare comercială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 126, Hotărârea din 21 martie 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening și alții/Consiliul, T-115/06, nepublicată, EU:T:2012:136, punctul 29, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul, T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 63).

108 Avantajele procedurale recunoscute de jurisprudență acestui tip de acțiune se prezintă și în speță, întrucât regulamentele de instituire a unor taxe antidumping pot afecta un număr ridicat de producători-exportatori identificați în aceste acte sau vizați de ancheta care a precedat adoptarea lor.

109 Este adevărat că, potrivit jurisprudenței, un regulament care impune taxe antidumping diferite privește individual fiecare operator vizat doar prin dispozițiile sale care îi impun o taxă antidumping specială și care stabilesc cuantumul acesteia, iar nu prin cele care impun taxe antidumping altor societăți (Hotărârea din 10 martie 1992, Ricoh/Consiliul, C-174/87, EU:C:1992:108, punctul 7).

110 Astfel, o acțiune în anulare îndreptată împotriva unui regulament care impune taxe antidumping, dacă este admisă, determină anularea regulamentului respectiv în măsura în care impune o taxă antidumping reclamantului, iar anularea menționată nu afectează validitatea celorlalte elemente din acest regulament și în special a taxei antidumping aplicabile celorlalți operatori (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 27).

111 Totuși, este suficient să se constate că producătorii-exportatori în numele cărora CCCME exercită acțiunea sunt 19 producători-exportatori chinezi identificați în anexa A.2 la cererea introductivă ca fiind Hebei Cheng'An Babel Casting Co. Ltd, Shanxi Jiaocheng Xinglong Casting Co. Ltd, Tianjin Jinghai Chaoyue Industrial and Commercial Co. Ltd, Qingdao Jiatailong Industrial Co. Ltd, Qingdao Jinfengtaike Machinery Co. Ltd, Shahe City Fangyuan Casting Co. Ltd, Shandong Heshengda Machinery Technology Co. Ltd, Baoding Shuanghu Casting Co. Ltd, Tang County Kaihua Metal Products Co. Ltd, Weifang Nuolong Machinery Co. Ltd, Laiwu Xinlong Weiye Foundry Co. Ltd, Handan Zhangshui Pump Manufacturing Co. Ltd, Zibo Joy's Metal Co. Ltd, Dingxiang Sitong Forging and Casting Industrial, Jiaocheng County Honglong Machinery Manufacturing Co. Ltd, Laiwu City Haitian Machinery Plant, Lianyungang Ganyu Xingda Casting Foundry, Rockhan Technology Co. Ltd și Botou GuangTai Precision Casting Factory.

112 Rezultă că, în conformitate cu jurisprudența menționată la punctul 110 de mai sus, numai acești membri ar putea beneficia de o anulare în cazul în care acțiunea introdusă în numele lor de CCCME ar fi admisă de Tribunal.

113 Pentru acest motiv, al doilea argument prezentat de Comisie pentru a contesta admisibilitatea acțiunii introduse de CCCME în numele membrilor săi trebuie respins.

– Membrii neincluși în eșantion

114 Comisia amintește că membrii CCCME nu au fost incluși în eșantionul de producători-exportatori chinezi pe care i-a selectat în cursul anchetei și susține că jurisprudența rezervă calitatea procesuală activă numai operatorilor care au făcut obiectul unei astfel de selectări.

115 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 46 de mai sus, în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, o persoană are calitate procesuală activă împotriva actelor al căror destinatar este, împotriva actelor care o privesc direct și individual sau împotriva actelor normative care o privesc direct fără a presupune măsuri de executare.

116 Prima și a treia situație prevăzute în această dispoziție nu privesc membrii CCCME întrucât, pe de o parte, aceștia din urmă nu sunt destinatarii regulamentului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul, T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 39) și, pe de altă parte, regulamentul atacat presupune măsuri de executare, sistemul instituit prin Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1), în care se înscrie regulamentul atacat, prevăzând astfel că taxele stabilite de acesta din urmă sunt percepute pe baza măsurilor adoptate de autoritățile naționale (a se vedea în acest sens Ordonanța din 21 ianuarie 2014, Bricmate/Consiliul, T-596/11, nepublicată, EU:T:2014:53, punctul 72 și jurisprudența citată).

117 Întrucât prima și a treia situație prevăzute la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE nu se regăsesc în speță, trebuie să se stabilească dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute pentru aplicarea celei de a doua situații în ceea ce privește membrii CCCME, ceea ce implică examinarea afectării lor directe și individuale.

118 În speță, condiția referitoare la afectarea directă este îndeplinită din moment ce regulamentul atacat produce în mod direct efecte asupra situației juridice a membrilor CCCME, iar autoritățile vamale ale statelor membre, fără a beneficia de vreo marjă de apreciere, sunt obligate să perceapă taxele impuse de regulamentul atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 martie 1979, ISO/Consiliul, 118/77, EU:C:1979:92, punctul 26, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, Molinos Río de la Plata și alții/Consiliul, T-112/14-T-116/14 și T-119/14, nepublicată, EU:T:2016:509, punctul 62).

119 În ceea ce privește afectarea individuală, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, reglementările de instituire a unei taxe antidumping au, prin natura și prin domeniul lor de aplicare, un caracter normativ, prin faptul că se aplică în general operatorilor economici interesați (Hotărârea din 16 aprilie 2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, punctul 19, și Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, punctul 47). Acest caracter normativ nu se opune însă ca reglementările menționate să îi poată viza în mod individual pe aceia dintre producătorii și exportatorii produsului în cauză cărora le sunt imputate practicile de dumping, pe baza datelor referitoare la activitatea lor comercială. Această situație se regăsește în general în cazul întreprinderilor producătoare și exportatoare care pot dovedi că au fost identificate în actele Comisiei și ale Consiliului sau că au fost vizate de anchetele pregătitoare (Hotărârea din 28 februarie 2019, Consiliul/Growth Energy și Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, punctul 79; a se vedea de asemenea Hotărârea din 16 ianuarie 2014, BP Products North America/Consiliul, T-385/11, EU:T:2014:7, punctul 74 și jurisprudența citată).

120 În această privință, trebuie să se constate că membrii CCCME sunt întreprinderi producătoare și exportatoare ale produsului în cauză care, pe de o parte, au furnizat Comisiei informații răspunzând la chestionarul cuprins în anexa I la avizul de deschidere a anchetei și, pe de altă parte, sunt identificate în regulamentul atacat, mai precis în anexa la care face trimitere articolul 1 alineatul (2) din dispozitivul acestui regulament. În calitate de alte societăți cooperante identificate în această anexă, membrilor CCCME li se aplică o taxă antidumping într-un cuantum specific, diferit de cuantumul aplicabil tuturor celorlalte societăți neidentificate cărora li se aplică regulamentul atacat. În consecință și după cum arată însăși Comisia, astfel cum s-a indicat la punctul 106 de mai sus, regulamentul atacat cuprinde o serie de decizii privind, fiecare, un anumit producător-exportator.

121 În aceste condiții, trebuie să se considere, având în vedere criteriile rezultate din jurisprudență, astfel cum sunt amintite la punctul 119 de mai sus, că, pe lângă faptul că sunt afectați direct de regulamentul atacat, membrii CCCME sunt vizați individual de acest regulament.

122 În sfârșit, membrii CCCME au un interes de a exercita acțiunea, din moment ce, fiind supuși taxelor antidumping impuse de regulamentul atacat, ei au interesul de a obține anularea acestui regulament.

123 Astfel, trebuie să se considere că membrii CCCME și, prin urmare, însăși această asociație îndeplinesc condițiile care permit admisibilitatea acțiunii lor și, în consecință, trebuie să se respingă al treilea argument invocat împotriva acestei concluzii de către Comisie.

– *Limitarea argumentelor care pot fi invocate*

124 Comisia susține că CCCME nu poate invoca, în numele membrilor săi, o încălcare a dispozițiilor care, în regulamentul de bază, privesc alte elemente decât cel privind stabilirea de către Comisie a prejudiciului cauzat industriei din Uniune.

125 Astfel, Comisia arată că mandatul încredințat CCCME de producătorii-exportatori chinezi în cursul anchetei antidumping acoperea doar apărarea acestor întreprinderi împotriva afirmațiilor sale privind prejudiciul. Ar rezulta că membrii CCCME ar fi acordat acestei entități dreptul de a-i reprezenta în cursul anchetei și, în consecință, în cadrul prezentei acțiuni, numai pentru a-i apăra împotriva aprecierilor Comisiei privind prejudiciul.

126 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum se arată la punctele 88-90 de mai sus, atribuțiile încredințate CCCME prin statutul care guvernează înființarea și organizarea acesteia cuprind apărarea intereselor membrilor săi.

127 Prin caracterul său general, o asemenea atribuție implică introducerea unei acțiuni în justiție prin care se urmărește apărarea intereselor membrilor săi împotriva unor măsuri de apărare comercială și invocarea, în acest cadru, a oricărui motiv de natură să pună în discuție legalitatea acestor măsuri, chiar dacă mandatul primit de la membri era limitat, în cursul anchetei, la prejudiciu.

128 Pe de altă parte, trebuie să se arate că, potrivit jurisprudenței, o asociație ale cărei atribuții statutare includ apărarea intereselor membrilor săi, cum este cazul CCCME, nu trebuie să dispună de un mandat sau de o împuternicire specifice, întocmite de membrii ale căror interese le apără, pentru a i se recunoaște calitatea procesuală activă în fața instanțelor Uniunii (a se vedea în

acest sens Hotărârea din 15 ianuarie 2013, Aiscat/Comisia, T-182/10, EU:T:2013:9, punctul 53), din moment ce, prin natura sa, introducerea unei acțiuni este inerentă apărării unor asemenea interese.

129 Astfel, trebuie respins al patrulea argument prezentat de Comisie referitor la imposibilitatea CCCME de a invoca, în numele membrilor săi, o încălcare a dispozițiilor care nu privesc prejudiciul cauzat industriei din Uniune.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I

130 Cu titlu subsidiar, Comisia contestă de asemenea admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I.

131 În primul rând, Comisia susține că, pentru motivul prezentat deja la punctul 114 de mai sus, șapte dintre celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, care sunt producători-exportatori chinezi neincluși în eșantion, nu prezintă calitatea procesuală activă necesară.

132 În această privință, trebuie să se considere că, asemenea membrilor CCCME, aceste întreprinderi, care sunt producători-exportatori ai produsului în cauză, pe de o parte, au furnizat Comisiei informații răspunzând la chestionarul cuprins în anexa I la avizul de deschidere a anchetei și, pe de altă parte, sunt identificate în regulamentul atacat ca alte societăți cooperante enumerate în anexa la regulamentul menționat. În acest sens, numele lor apare în anexa menționată și li se aplică o taxă antidumping într-un cuantum specific, astfel încât trebuie să se concluzioneze că regulamentul atacat cuprinde o serie de decizii privind, fiecare, un anumit producător-exportator. Astfel, pentru aceleași motive precum cele expuse la punctele 118-122 de mai sus, trebuie să se concluzioneze că aceste șapte persoane juridice au interesul de a exercita acțiunea și calitatea procesuală activă.

133 În al doilea rând, Comisia susține că mandatele furnizate de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I prezintă neregularități care împiedică admisibilitatea acțiunii, pentru motivul că nu identifică în mod clar funcția persoanelor care le-au semnat și nu dovedesc că aceste persoane aveau competența de a semna astfel de acte.

134 Mai precis, în ceea ce privește șapte dintre celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, funcția indicată a persoanei care a semnat mandatul ar fi cea de „administrator delegat”, de „director general”, de „controlor financiar” sau de „director”, fără altă precizare și fără să se justifice dacă, în temeiul dreptului chinez, această persoană era abilitată să semneze un asemenea mandat.

135 În ceea ce privește celelalte două persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, acestea ar fi furnizat un mandat care nu indica funcția semnatarului, fără să anexeze, pe de altă parte, documente care să dovedească faptul că acesta din urmă avea competența de a semna un astfel de act.

136 În această privință, trebuie să se arate că Regulamentul de procedură nu impune, în versiunea sa care rezultă din Regulamentul din 23 aprilie 2015 (JO 2015, L 105, p. 1), dovada că mandatul acordat avocatului a fost emis de un reprezentant calificat în acest scop, astfel cum era cazul Regulamentului de procedură din 2 mai 1991 în vigoare anterior [a se vedea în acest sens

Ordonanța din 7 martie 2016, Sopra Steria Group/Parlamentul, T-182/15, nepublicată, EU:T:2016:165, punctele 26-29, Hotărârea din 28 septembrie 2016, European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé (FITNESS), T-476/15, EU:T:2016:568, punctul 19, și Hotărârea din 17 februarie 2017, Batmore Capital/EUIPO – Univers Poche (POCKETBOOK), T-596/15, nepublicată, EU:T:2017:103, punctele 19 și 20].

137 Prin urmare, cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie trebuie respinsă.

138 În consecință, trebuie să se considere că celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I au calitatea procesuală activă pentru a introduce o acțiune în anulare împotriva regulamentului atacat.

Concluzie cu privire la admisibilitate

139 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se constate admisibilitatea, în primul rând, a acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în nume propriu pentru a asigura protecția drepturilor sale procedurale, în al doilea rând, a acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în numele celor 19 membri pe care i-a identificat și, în al treilea rând, a acțiunii în măsura în care este introdusă de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I.

Cu privire la fond

140 Reclamantele invocă șase motive în susținerea acțiunii lor.

141 Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (2), (3) și (5)-(7) din regulamentul de bază, precum și a principiului bunei administrări, întrucât Comisia nu și-a întemeiat concluziile privind prejudiciul și legătura de cauzalitate pe elemente de probă pozitive și nici pe o examinare obiectivă.

142 Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază în analiza sa privind legătura de cauzalitate.

143 Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare, precum și a articolului 6 alineatul (7), a articolului 19 alineatele (1)-(3) și a articolului 20 alineatele (2) și (4) din regulamentul de bază, întrucât a refuzat să dea acces reclamantelor la informații utile pentru stabilirea dumpingului și a prejudiciului.

144 Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (10), a articolului 3 alineatul (2) litera (a), a articolului 3 alineatul (3) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și a principiului bunei administrări, în stabilirea marjei de dumping, a subcotării prețurilor și a nivelului de eliminare a prejudiciului.

145 Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Comisie a articolului 2 alineatul (10) litera (b) și a articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază întrucât a efectuat ajustarea pentru taxa pe valoarea adăugată (TVA) în cadrul comparației dintre prețul de export și valoarea normală.

146 Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază în stabilirea costurilor de vânzare, a cheltuielilor generale și administrative (denumite în continuare „costurile VAG”), precum și a profiturilor utilizate pentru construirea valorii normale.

Cu privire la întinderea controlului jurisdicțional

147 Cu titlu introductiv, reclamantele susțin că controlul jurisdicțional privind regulamentul atacat trebuie să fie complet, fără a se limita la eroarea vădită de apreciere care stă în general la baza controlului efectuat de instanță asupra evaluărilor economice complexe.

148 În ședință, reclamantele au precizat că, formulând această considerație preliminară, nu intenționau să se îndepărteze de jurisprudența existentă, ci urmăreau doar să sublinieze că, în opinia lor, instanța Uniunii trebuia să verifice exactitatea materială, fiabilitatea și coerența elementelor de probă invocate de Comisie chiar în domeniile în care aceasta din urmă dispunea de o marjă largă de apreciere.

149 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, ținând seama de larga putere de apreciere de care beneficiază instituțiile Uniunii în domeniul măsurilor de protecție comercială, instanța Uniunii trebuie să se limiteze la a controla, în contenciosul privind măsurile de protecție comercială, caracterizat prin complexitatea situațiilor economice și politice care trebuie examinate, respectarea normelor de drept, respectarea normelor de procedură, exactitatea materială a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, absența oricăror erori vădite în aprecierea acestor fapte și absența oricărui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punctul 47 și jurisprudența citată).

150 În acest cadru, revine instanței, astfel cum solicită reclamantele, pe de o parte, sarcina să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența acestora și, pe de altă parte, sarcina să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și să verifice dacă sunt de natură să susțină concluziile deduse (Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 36).

Cu privire la primul motiv, referitor la stabilirea existenței unui prejudiciu și a legăturii de cauzalitate

151 Primul motiv cuprinde șase aspecte.

– Cu privire la primul aspect al primului motiv, referitor la calcularea volumului importurilor

152 În cadrul primului aspect, reclamantele susțin că Comisia a utilizat date nefiabile furnizate de autorii plângerii pentru a calcula volumul importurilor care fac obiectul unui dumping.

153 Această argumentație este contestată de Comisie.

154 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază, orice produs care face obiectul unui dumping poate fi supus unei taxe antidumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul Uniunii cauzează un prejudiciu.

155 Potrivit articolului 3 alineatul (2) litera (a) din regulamentul de bază, existența unui prejudiciu se stabilește pe baza unor elemente de probă pozitive și implică o examinare obiectivă printre altele a volumului importurilor care fac obiectul unui dumping.

156 Datele Oficiului pentru Statistică al Uniunii Europene (Eurostat) sunt utilizate pentru a calcula volumul importurilor care fac obiectul unui dumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 30). Ele se clasifică în funcție de codurile din Nomenclatura combinată (NC). În speță, produsul vizat de regulamentul atacat se încadrează la două coduri: codul NC ex 7325 10 00 (fontă nemaleabilă) și codul NC ex 7325 99 10 (fontă maleabilă), mențiunea „ex” în fața codului indicând, în ambele cazuri, faptul că produsul vizat de anchetă se încadrează doar într-o parte a codului avut în vedere.

157 Pentru a stabili volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, trebuie să se adune tranzacțiile care au făcut obiectul unei înregistrări sub aceste coduri în perioada examinată, și anume între 1 ianuarie 2013 și 30 septembrie 2016.

158 În speță, au trebuit efectuate ajustări pentru a soluționa trei dificultăți care au apărut în cadrul calculului volumului importurilor ce fac obiectul unui dumping.

159 Prima dificultate privea produsele din fontă nemaleabilă (NC ex 7325 10 00). Anterior anului 2014, produsele respective făceau parte dintr-un ansamblu mai larg (NC ex 7325 10), împărțit în subcoduri dintre care trei includeau produsul în cauză, însă al treilea dintre aceste subcoduri, cu numărul NC ex 7325 10 99, nu era limitat la produsul menționat. Începând din anul 2014, această împărțire nu a mai existat. Pentru a stabili volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, Comisia dispunea numai de datele corespunzătoare codului NC ex 7325 10 00, în care se încadra, împreună cu alte produse, produsul în cauză. Pentru a soluționa dificultatea, a fost necesară izolarea, în aceste cifre mai generale, a cifrelor corespunzătoare importurilor realizate pentru produsul în cauză în perioada examinată. Pentru a realiza acest lucru, Comisia s-a întemeiat pe o propunere, formulată de autorii plângerii, care implica două decizii metodologice. Mai întâi, pentru a stabili partea din importuri care acoperă produsul în cauză în categoria generală, autorii plângerii au sugerat Comisiei să se întemeieze pe procentul pe care îl reprezentau aceste importuri în cele trei subcoduri care, anterior anului 2014, furnizau date privind acest produs. În continuare, pentru al treilea dintre aceste subcoduri, care nu acoperea numai produsul în cauză, ci era mai larg, s-a propus să se estimeze proporția care poate fi atribuită produsului în cauză la 30 %.

160 Pe baza acestui raționament, s-a observat că, anterior anului 2014, în ceea ce privește importurile din China, 60 % din volumul contabilizat ca importuri din China sub codul NC ex 7325 10 provenea din cele trei subcoduri corespunzătoare produsului în cauză. În ceea ce privește importurile din India, acest procent era de 73 %, în timp ce pentru celelalte țări terțe era de 50 %. Astfel, aceste procente au fost aplicate importurilor înregistrate în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și sfârșitul perioadei de anchetă sub codul NC ex 7325 10 00.

161 A doua dificultate privea fonta maleabilă (NC ex 7325 99 10). Codul corespunzător acestui produs a rămas neschimbat pe tot parcursul perioadei examinate. Totuși, acest cod acoperea și alte produse decât produsul în cauză. Pentru a soluționa dificultatea, Comisia a recurs, la fel cum a procedat pentru fonta nemaleabilă, la o metodă care fusese propusă de autorii plângerii.

162 Mai întâi, asemenea autorilor plângerii, Comisia a observat că importatorii produsului în cauză din fontă maleabilă din Republica Populară Chineză au început să utilizeze codul NC ex 7325 99 10 în anul 2005, atunci când au fost instituite măsurile antidumping anterioare prin Regulamentul (CE) nr. 1212/2005 al Consiliului din 25 iulie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv asupra importurilor de anumite articole turnate din fontă originare din Republica Populară Chineză (JO 2005, L 199, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 41, p. 240). Pentru a calcula importurile vizate de acest cod, Comisia a ales, pe baza acestei observații, anul anterior, și anume anul 2004, drept an de referință. Pentru acest an de referință, ea dispunea de date care includeau, pentru Republica Populară Chineză, importurile corespunzătoare codului NC ex 7325 99 10, dar care nu priveau produsul în cauză. Prin urmare, a calculat cantitatea produsului vizat de importurile din Republica Populară Chineză sub acest cod, scăzând din volumul importurilor din perioada examinată operațiunile care fuseseră realizate în anul 2004. La finalul acestui raționament, Comisia a apreciat astfel că, pentru Republica Populară Chineză, operațiunile care au vizat produsul în cauză se încadrau la codul NC ex 7325 99 10 în proporție de 100 %, din care trebuiau scăzute 14 645 de tone.

163 În continuare, s-a efectuat un calcul analog pentru importurile din Republica India. Autorii plângerii au observat că, pentru produsul în cauză, importurile sub codul NC ex 7325 99 10 din această țară au început din anul 2010. În opinia lor, acest fenomen putea fi explicat prin retragerea angajamentului de preț minim de care beneficiau CCCME și anumite societăți chineze în cadrul măsurilor antidumping anterioare impuse prin Regulamentul nr. 1212/2005. De la această retragere, numeroși operatori ar fi încercat să se aprovizioneze de la producători indieni. Acest lucru ar fi determinat dezvoltarea importurilor din țara respectivă pentru produsul în cauză. În urma acestei constatări, urmând astfel sugestia prezentată de autorii plângerii, Comisia a calculat cantitatea produsului în cauză sub codul NC ex 7325 99 10 în importurile din Republica India, prin scăderea volumului importurilor din anul 2009 din volumul importurilor din perioada examinată. La finalul acestui raționament, ea a apreciat astfel că operațiunile privind produsul în cauză se încadrau la codul NC ex 7325 99 10 în proporție de 100 %, din care trebuiau scăzute 6 074 de tone.

164 În sfârșit, anchetele efectuate de autorii plângerii ar fi arătat că era puțin probabil ca importurile din alte țări terțe care se încadrau la acest cod să conțină produsul în cauză. Asemenea autorilor plângerii, Comisia a considerat astfel că, pentru celelalte țări terțe, operațiunile care au vizat produsul în cauză se încadrau la codul NC ex 7325 99 10 în proporție de 0 %.

165 A treia dificultate privea grilajele pentru canale de scurgere. Aceste produse sunt incluse în datele Eurostat corespunzătoare codurilor utilizate pentru produsul în cauză. Totuși, astfel cum se arată în considerentul (41) al regulamentului atacat, acestea au fost excluse din anchetă. Prin urmare, pentru a se stabili volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, a trebuit ca din cifrele disponibile să se scadă cele care puteau fi atribuite grilajelor pentru canale de scurgere.

166 Pentru a soluționa această dificultate, acționând din proprie inițiativă, Comisia s-a întemeiat pe o estimare a importurilor de grilaje pentru canale de scurgere. Pentru a efectua această estimare, a preluat media vânzărilor de grilaje pentru canale de scurgere realizate de

producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion în cursul perioadei de anchetă. Aceste vânzări reprezentau 10 % din totalul importurilor reținute pentru această perioadă. Acest procent a fost aplicat la cifrele obținute pentru importurile înregistrate în perioada examinată.

167 Contextul primului aspect al primului motiv fiind astfel prezentat, trebuie să se arate că, în cadrul acestuia din urmă, reclamantele formulează trei critici privind calculul efectuat de Comisie pentru a stabili volumul importurilor care fac obiectul unui dumping.

168 Prin intermediul primei critici, reclamantele reproșează Comisiei că a acceptat fără să verifice datele prezentate de autorii plângerii, în contradicție cu imparțialitatea care trebuie să ghideze atitudinea sa în acest tip de procedură.

169 În această privință, trebuie să se arate că în speță, pentru a calcula volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, Comisia nu s-a limitat să utilizeze date furnizate de autorii plângerii, ci a recurs mai degrabă la o metodă care a fost propusă de aceștia din urmă, asigurându-se, pe baza acestei metode, pe care a validat-o între timp, că efectuează ea însăși operațiile care au condus la cifrele pe care le-a reținut în final.

170 În cel puțin două documente, Comisia a explicat motivele care au determinat-o să adopte metoda propusă de autorii plângerii. Astfel, în considerentul (122) al regulamentului provizoriu, ea a arătat că, „în plângere, reclaman[tele] au expus metoda pe care au utilizat-o pentru a ajunge la datele de import limitate la produsul în cauză, pe baza datelor Eurostat” și că, „[î]n absența unei metode și a unor date mai fiabile”, în acest temei, ea „a utilizat ca bază pentru determinarea volumului importurilor de produs în cauză din [Republica Populară Chineză] această metodă, care utilizează datele Eurostat, cu excepția grilajelor pentru canale de scurgere[,] în plus, CCCME [nefurnizând] niciun fel de date alternative”. Pe de altă parte, în considerentele (110) și (111) ale regulamentului atacat, Comisia a arătat printre altele că „a remarcat că metoda utilizată de reclaman[te] pentru a obține datele referitoare la importurile produsului în cauză pe parcursul perioadei examinate s-a bazat pe date provenite de la Eurostat”, care este în continuare descrisă succint, și a precizat că, „[î]ntrucât […] a constatat că nu există nicio altă sursă alternativă de informații care ar reflecta cu mai mare acuratețe datele referitoare la importurile produsului în cauză, ea a considerat că metoda bazată pe datele Eurostat era cea mai potrivită”.

171 Prin urmare, Comisia a analizat metoda în discuție înainte de a și-o însuși, explicând motivul pentru care, în opinia sa, aprecia că este adecvată. Astfel, în considerentul (113) al regulamentului atacat, Comisia a respins cererea asociației ad-hoc de importatori neafiliați, Free Castings Imports (FCI), și a CCCME de a exclude codul NC 7325 99 10 din calculul volumului importurilor de produs în cauză sau de a lua în considerare doar un procent din acesta, arătând că „o analiză a importurilor aferente acestui cod NC după instituirea măsurilor provizorii, până la începutul lunii octombrie 2017, a evidențiat importuri semnificative din [Republica Populară Chineză], de 6 796 de tone, efectuate sub codul TARIC 7325991051, care se referă exclusiv la produsul în cauză” și că, „[p]rin urmare, [era] clar că produsul în cauză [era] importat, de asemenea, sub codul NC 7325 99 10”. Cu această ocazie, Comisia a precizat că „nu dispune de elemente de probă conform cărora importurile de alte produse reglementate de acest cod NC au urmat aceeași tendință ca și produsul în cauză începând cu anul 2005” și că, „[p]rin urmare, utilizarea unui procent de-a lungul perioadei examinate nu ar fi fiabilă”.

172 Pe de altă parte, trebuie să se arate că metoda de calcul propusă de autorii plângerii nu a fost acceptată fără o verificare din partea Comisiei. Astfel, aceasta s-a deplasat la sediul reprezentanților autorilor plângerii la 30 mai 2017. La finalul acestei verificări, Comisia a ajuns la

concluzia, pe de o parte, că repartizarea propusă între diferitele coduri NC era estimarea cea mai fiabilă pentru a determina volumul importurilor care fac obiectul unui dumping și, pe de altă parte, că estimarea respectivă constituia o aproximare obiectivă a acestor date în lipsa unor date mai detaliate provenind din altă sursă.

173 În aceste condiții, trebuie respinsă prima critică prezentată de reclamante, potrivit căreia Comisia ar fi acceptat „în mod automat” metoda propusă de autorii plângerii.

174 Reclamantele prezintă o a doua critică, potrivit căreia datele utilizate de Comisie se bazează pe ipoteze nejustificate și nerezonabile, care nu sunt întemeiate pe niciun element de probă pozitiv, astfel cum de altfel ar fi recunoscut ea însăși.

175 În această privință, trebuie să se arate că, contrar celor indicate de reclamante, Comisia nu a recunoscut că metoda de calcul al volumului importurilor pe care a reținut-o sau că prețurile de import rezultate din această metodă erau eronate, nerezonabile sau nefiabile.

176 Desigur, Comisia a indicat, în considerentul (126) al regulamentului provizoriu, la care fac trimitere reclamantele, că, „[d]eoarece aceste date se baz[au] pe statisticile privind importurile, iar gama de tipuri de produse nu [era] cunoscută în detaliu, evoluția prețurilor nu [era] pe deplin fiabilă”.

177 Totuși, această recunoaștere semnifică numai că metoda utilizată nu a condus, astfel cum arată Comisia, la un rezultat atât de detaliat pe cât și-ar fi dorit, fără a însemna că, în opinia acestei instituții, datele obținute prin această metodă sunt lipsite de orice fiabilitate și nu pot în niciun caz să fie utilizate în cadrul elaborării regulamentului atacat.

178 În consecință, revine reclamantelor, în cazul în care intenționează să conteste fiabilitatea datelor utilizate de Comisie cu privire la volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, sarcina de a-și susține afirmațiile prin elemente de natură să dea naștere unei îndoieli, în mod concret, asupra credibilității metodei sau a datelor utilizate de această instituție [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia, T-650/17, EU:T:2019:644, punctul 357 (nepublicată)].

179 În acest cadru, dacă dorește să obțină câștig de cauză, un reclamant nu se poate limita să prezinte cifre alternative, de exemplu cifre obținute pe baza datelor care emană de la autoritățile vamale de la care provin importurile în litigiu, ci trebuie să prezinte elemente susceptibile să le pună în discuție pe cele furnizate de Comisie [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia, T-650/17, EU:T:2019:644, punctul 357 (nepublicată)].

180 Pe de altă parte, trebuie amintit că Comisia beneficiază de o largă marjă de apreciere în analiza datelor, inclusiv a celor furnizate de Eurostat (Hotărârea din 23 septembrie 2015, Schroeder/Consiliul și Comisia, T-205/14, EU:T:2015:673, punctul 41).

181 În speță, reclamantele contestă cinci ipoteze pe care s-a întemeiat Comisia pentru a calcula volumul importurilor pe baza datelor Eurostat.

182 În această privință, trebuie să se arate că, pentru fiecare dintre aceste aspecte contestate, reclamantele au obținut în cursul anchetei explicații cu privire la metoda utilizată pentru elaborarea estimărilor care stau la baza ajustărilor operate de Comisie asupra datelor Eurostat referitoare la importuri.

183 Astfel, în primul rând, reclamantele contestă faptul că volumul importurilor produsului în cauză în raport cu volumul total al importurilor declarate sub fostul subcod NC ex 7325 10 99 (fontă nemaleabilă) a fost stabil la 30 % în perioada 2009-2013, iar ulterior a rămas neschimbat din anul 2013.

184 Cu privire la acest aspect, s-a explicat că, din importurile totale declarate sub fostul cod NC ex 7325 10 99, aproximativ 30 % erau realizate pentru produsul în cauză. Potrivit Comisiei, această estimare putea fi calificată drept prudentă atunci când au intrat în vigoare măsurile antidumping din anul 2005. La acea dată, a fost definit un cod al Tarifului vamal integrat al Uniunii Europene (TARIC) cu 10 cifre pentru acest produs, ceea ce a permis Comisiei și autorităților vamale să cunoască valorile exacte.

185 În acest mod, s-a explicat că procentul de 30 % preluat de Comisie corespundea celui care a fost constatat după adoptarea Regulamentului nr. 1212/2005, atunci când au fost aplicate pentru prima dată taxe antidumping asupra importurilor de anumite articole din fontă originare din Republica Populară Chineză. Ulterior, acest procent a fost utilizat de Comisie în cadrul prezentei proceduri în lipsa unei estimări care să pară mai fiabilă.

186 În al doilea rând, reclamantele contestă aplicarea procentului de 30 %, care rezultă dintr-o estimare a datelor proprii importurilor din Republica Populară Chineză, în privința tuturor țărilor din care proveneau importurile luate în considerare în cadrul procedurii care a condus la adoptarea regulamentului atacat.

187 Cu privire la acest aspect, s-a explicat că estimarea de 30 % a fost aplicată în privința celorlalte țări terțe întrucât nu existau date specifice pentru aceste țări, singurele informații care au putut fi obținute fiind cele colectate datorită instituirii, prin Regulamentul nr. 1212/2005, a măsurilor antidumping privind doar importurile din Republica Populară Chineză.

188 În al treilea rând, reclamantele contestă ipoteza potrivit căreia volumul importurilor produsului în cauză în raport cu volumul total al importurilor înregistrate sub fostul cod NC ex 7325 10 ar fi rămas neschimbat din anul 2013.

189 Cu privire la acest aspect, Comisia a explicat că, pentru a calcula volumul importurilor care acoperă produsul în cauză înregistrate începând din anul 2014 sub codul general NC ex 7325 10, ea s-a întemeiat pe procentul pe care îl reprezentau importurile respective în cele trei subcoduri care, înainte de anul 2014, furnizau date mai precise privind acest produs, întrucât luau în considerare separat datele privind Republica Populară Chineză, Republica India și celelalte țări terțe (a se vedea punctul 159 de mai sus).

190 În al patrulea rând, reclamantele contestă ipoteza potrivit căreia volumul absolut al importurilor din Republica Populară Chineză, efectuate sub codul NC ex 7325 99 10 (fontă maleabilă) și care nu se referă la produsul în cauză, ar fi rămas neschimbat din anul 2004.

191 Cu privire la acest aspect, Comisia a explicat metodologia aplicată pentru calcularea volumului importurilor din Republica Populară Chineză efectuate sub codul NC ex 7325 99 10, care constă în identificarea unui an în cursul căruia importurile produsului vizat de anchetă au început sub acest cod în țara terță în cauză și în compararea numărului de importuri înregistrate sub acest cod în anul anterior acestui an de referință cu cel aferent perioadei examinate, astfel încât să se stabilească volumul importurilor produsului în cauză înregistrate sub codul NC ex 7325 99 10 în perioada examinată, care corespunde diferenței (a se vedea punctele 162-164 de mai sus).

192 În sfârșit, în al cincilea rând, reclamantele contestă ipoteza potrivit căreia procentul importurilor din China de grilaje pentru canale de scurgere în raport cu totalul importurilor din China ar fi rămas neschimbat din anul 2013 și ar fi identic cu procentul importurilor de grilaje pentru canale de scurgere ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion în raport cu importurile totale ale acestora. În acest cadru, reclamantele contestă de asemenea ipoteza potrivit căreia țările terțe nu ar exporta grilaje pentru canale de scurgere, întrucât, cu excepția unei erori din partea lor, țările terțe par să nu fi făcut obiectul niciunei excluderi. Dacă a existat o excludere, ipoteza, care ar fi la fel de nejustificată, potrivit reclamantelor, ar fi aceea că procentul importurilor de grilaje pentru canale de scurgere din țări terțe, având în vedere importurile totale ale acestora, ar fi fost stabil începând din anul 2013 și identic cu procentul importurilor de grilaje pentru canale de scurgere ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion în perioada de anchetă.

193 Cu privire la acest din urmă aspect contestat, Comisia a explicat că, întrucât nu dispunea de informații cu privire la volumul importurilor de grilaje pentru canale de scurgere care trebuiau excluse din produsul în cauză, ea s-a întemeiat pe procentul de grilaje pentru canale de scurgere importate de anumiți producători incluși în eșantion în cursul anchetei. În răspunsul său la întrebările Tribunalului, Comisia a precizat că s-a întemeiat, în acest cadru, pe datele privind eșantionul producătorilor-exportatori chinezi și pe cele privind eșantionul producătorilor-exportatori indieni referitoare la perioada de anchetă. Această estimare a fost aplicată, în continuare, în privința tuturor importurilor, și anume celor din Republica Populară Chineză, din Republica India și din alte țări terțe.

194 Din considerațiile care precedă reiese că, în cadrul aspectelor contestate, reclamantele nu au prezentat elemente care să permită punerea la îndoială a fiabilității acestor estimări, întrucât în esență ele nu contestă fiabilitatea estimărilor pe care s-a întemeiat Comisia, ci mai degrabă aplicarea lor în cazul unei perioade ulterioare celei căreia îi corespund datele care au determinat aceste estimări (prima, a treia, a patra și a cincea ipoteză, menționate la punctele 183, 188, 190 și, respectiv, 192 de mai sus) sau aplicarea lor în cazul altor țări decât cea de la care provin datele care au determinat aceste estimări (a doua și a cincea ipoteză, menționate la punctele 186 și, respectiv, 192 de mai sus).

195 Or, Comisia a arătat că nu dispunea de date mai precise și mai recente care să prezinte un grad de fiabilitate similar sau mai ridicat.

196 Într-un astfel de context marcat, pe de o parte, de lipsa unor informații mai precise și mai recente care să prezinte un grad de fiabilitate similar sau mai ridicat și, pe de altă parte, de caracterul rezonabil și plauzibil al estimărilor prezentate de Comisie, care reiese din explicațiile furnizate de aceasta din urmă pentru a justifica aplicarea lor, trebuie, având în vedere larga marjă de apreciere recunoscută acesteia, să se respingă a doua critică a reclamantelor, potrivit căreia datele utilizate de Comisie s-ar întemeia pe ipoteze nejustificate și nerezonabile care nu ar fi întemeiate pe niciun element de probă pozitiv.

197 Prin intermediul celei de a treia critici, reclamantele consideră în esență că lipsa unor date alternative mai fiabile se datorează lipsei de diligență și pasivității Comisiei, care ar trebui să conducă, în opinia lor, la anularea regulamentului atacat.

198 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit jurisprudenței, Comisia are obligația de a examina din oficiu toate informațiile disponibile, din moment ce rolul acesteia într-o anchetă antidumping nu este acela al unui arbitru, a cărui competență s-ar limita la a decide numai pe

baza informațiilor și a elementelor de probă furnizate de părțile implicate în anchetă. În acest sens, trebuie arătat că regulamentul de bază, la articolul 6 alineatele (3) și (4), autorizează Comisia să solicite statelor membre să îi furnizeze informații, precum și să efectueze toate verificările și controalele necesare (Hotărârea din 22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctul 32).

199 Totuși, pentru a determina întinderea cerințelor care revin Comisiei, trebuie să se ia în considerare limitele care afectează timpul de care dispune aceasta, ținând seama în special de termenele procedurale, care pot fi insuficiente pentru a efectua verificările, controalele și investigațiile ce ar putea fi avute în vedere [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia, T-650/17, EU:T:2019:644, punctul 408 (nepublicată)].

200 Pe de altă parte, trebuie să se țină seama de faptul că datele avute în vedere sunt sau nu sunt susceptibile să conducă, cu o probabilitate suficient de mare, la rezultate mai fiabile decât cele obținute în termenele aplicabile [a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, Jinan Meide Casting/Comisia, T-650/17, EU:T:2019:644, punctul 410 (nepublicată)].

201 În speță, rezultă că Comisia nu a încălcat jurisprudența menționată la punctele 198-200 de mai sus, care îi impune să consulte toate sursele aflate la dispoziția sa.

202 Astfel, în ceea ce privește informațiile care, potrivit reclamantelor, ar fi putut fi obținute de la autoritățile vamale naționale, trebuie să se arate că, astfel cum a indicat Comisia, chiar dacă regulamentul de bază o abilitează să facă acest lucru, ar fi disproporționat să se impună acestei instituții să colecteze liste de importuri, tranzacție cu tranzacție, din partea autorităților vamale din toate statele membre, analizându-le pentru a stabili dacă acestea pot fi luate în considerare și compilând ulterior datele privind produsul în cauză timp de patru ani pentru întreaga Uniune.

203 În înscrisurile lor, reclamantele prezintă două argumente pentru a contesta comportamentul Comisiei în ceea ce privește căutarea de informații fiabile.

204 În primul rând, reclamantele susțin că Comisia ar fi putut colecta anumite date mai detaliate de la autoritățile vamale naționale astfel încât să verifice fiabilitatea ipotezelor emise și să generalizeze ulterior rezultatul acestei analize la toate datele.

205 În această privință, trebuie să se arate că astfel de informații nu sunt disponibile imediat, ci ar trebui să fie colectate de asemenea, ad-hoc, de la autoritățile naționale în cauză. Comisia ar trebui să aștepte ulterior răspunsul acestor autorități, împreună cu comunicarea datelor solicitate, pentru a putea constitui un eșantion de date. Or, un asemenea mod de a proceda ar reprezenta o investiție semnificativă în ceea ce privește volumul de muncă și ar necesita un timp important, aceste două aspecte trebuind să fie corelate cu termenele procedurale stricte impuse Comisiei, după cum s-a arătat la punctul 199 de mai sus.

206 În plus, un astfel de eșantion de tranzacții ar putea de asemenea să ridice probleme în ceea ce privește reprezentativitatea tranzacțiilor selectate, pe lângă faptul că ar putea să suscite îndoieli cu privire la relevanța sa, întrucât nu ar permite să se calculeze cu precizie volumul importurilor care acoperă produsul în cauză.

207 În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia ar fi putut să apeleze la importatori, adresându-le chestionare ale căror răspunsuri i-ar fi permis să verifice fiabilitatea datelor utilizate și să efectueze corecții.

208 Instituțiile Uniunii ar fi recurs la această sursă de informații în alte anchete antidumping, precum cea care a condus la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 430/2013 al Consiliului din 13 mai 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de stabilire a perceperii cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite la importurile de accesorii turnate filetate pentru tuburi și țevi, din fontă maleabilă, originare din Republica Populară Chineză și din Thailanda și de închidere a procedurii în ceea ce privește Indonezia (JO 2013, L 129, p. 1).

209 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum a indicat Comisia, nu era posibil în speță să se obțină date mai fiabile din partea importatorilor. Mai întâi, cei 28 de importatori care s-au manifestat în cursul anchetei au furnizat, în răspunsurile lor la chestionarul cuprins în anexa II la avizul de deschidere a anchetei, o cifră globală care include volumul importurilor care acoperă produsul în cauză și care se referă numai la importurile din Republica Populară Chineză și din Republica India, care erau cele două țări vizate de anchetă. În continuare, în speță aceste date nu erau împărțite în funcție de codurile NC ale produsului vizat de anchetă. În sfârșit, răspunsurile respective nu au putut fi verificate decât pentru cei trei importatori incluși în eșantion care au răspuns la chestionar. Or, nu s-a dovedit că acești importatori erau suficient de reprezentativi pentru toți importatorii produsului vizat de anchetă. În fapt, Comisia a arătat că piața era fragmentată și se caracteriza printr-un număr mare de întreprinderi mici și mijlocii și că, într-un asemenea context, nu era exclus ca numeroși alți importatori neafiliați care își desfășoară activitatea pe piață, care nu aveau un interes direct de a coopera la anchetă, să nu se fi manifestat.

210 Astfel, trebuie să se considere că în speță Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când și-a limitat aprecierea, pentru calculul volumului importurilor care acoperă produsul în cauză, la datele rezultate din baza de date a Eurostat, astfel cum au fost ajustate pe baza unor ipoteze justificate și care reflectă o estimare rezonabilă a cifrelor reale referitoare la importurile menționate.

211 Prin urmare, primul aspect trebuie respins.

– Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, referitor la indicatorii macroeconomici utilizați de Comisie pentru a stabili prejudiciul suferit de industria din Uniune

212 În cadrul celui de al doilea aspect, reclamantele contestă fiabilitatea indicatorilor macroeconomici utilizați de Comisie pentru a stabili prejudiciul suferit de industria din Uniune.

213 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că, astfel cum s-a clarificat în răspunsurile părților la întrebările Tribunalului, Comisia a apreciat indicatorii macroeconomici pentru întreaga industrie din Uniune.

214 În acest cadru, Comisia s-a întemeiat pe diferite tipuri de date. Pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion (denumiți în continuare „producătorii incluși în eșantion”), Comisia a ținut seama de datele comunicate de acești producători, pe care le-a verificat. Pentru ceilalți producători din Uniune care au depus plângerea aflată la originea anchetei sau care au susținut-o (denumiți în continuare „ceilalți autori ai plângerii”), ea s-a întemeiat pe datele pe care le-a obținut din răspunsurile la chestionarele trimise de aceste întreprinderi. În sfârșit, pentru ceilalți producători din Uniune (denumiți în continuare „ceilalți producători”), Comisia a utilizat estimări furnizate, în legătură cu acești producători, de autorii plângerii.

215 În speță, reclamantele formulează șase critici care sunt contestate de Comisie.

216 Prin intermediul primei critici, reclamantele reproșează Comisiei că nu a actualizat datele de care dispunea cu privire la ceilalți autori ai plângerii.

217 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit considerentului (136) al regulamentului atacat, datele referitoare la ceilalți autori ai plângerii provin din răspunsurile furnizate de aceștia la chestionarul care le-a fost adresat de Comisie, înțelegându-se că aceste date au fost compilate de autorii plângerii și că au fost „actualizate ulterior pentru a acoperi perioada de anchetă”. Comisia a prezentat o scrisoare, pe care a trimis-o CCCME miercuri, 14 iunie 2017, și în care a arătat că compilarea datelor de către autorii plângerii a fost efectuată pe baza răspunsurilor la chestionar, verificate de aceasta, precum și a informațiilor colectate prin e-mail din partea producătorilor care au depus sau au susținut plângerea. Intervenientele au precizat, la rândul lor, că aceste date au fost actualizate pentru a exclude datele referitoare la grilajele pentru canale de scurgere și pentru a integra ultimele date trimestriale disponibile.

218 Întrucât reclamantele nu au prezentat niciun element susceptibil să pună la îndoială aceste afirmații, prima critică trebuie respinsă.

219 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele contestă regulamentul atacat pentru motivul că, pentru adoptarea acestuia, Comisia s-ar fi întemeiat pe estimări, iar nu pe date reale, pentru ceilalți producători.

220 În această privință, trebuie să se arate că regulamentul de bază nu conferă Comisiei competențe în cadrul anchetei care să îi permită să constrângă întreprinderile să participe la anchetă sau să prezinte informații. Astfel, ea depinde de cooperarea voluntară a părților pentru a-i furniza informațiile necesare în termenele stabilite (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 mai 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Consiliul, T-310/12, nepublicată, EU:T:2015:295, punctul 152 și jurisprudența citată).

221 Într-un astfel de context, trebuie să se verifice dacă în speță Comisia a încercat într-un mod diligent să colecteze date reale, înainte de a se întemeia pe estimări construite pe baza informațiilor pe care le putea obține.

222 În avizul de deschidere a anchetei, Comisia a invitat producătorii din Uniune care fabrică produsul în cauză să participe la procedura antidumping și orice parte interesată să își exprime punctul de vedere cu privire la selectarea eșantionului producătorilor din Uniune în termen de 21 de zile de la data publicării avizului de deschidere.

223 Ulterior, Comisia a informat în mod expres autorii plângerii și alți producători cunoscuți din Uniune cu privire la deschiderea anchetei, invitându-i să participe la aceasta.

224 Prin e-mailul din 16 mai 2017, Comisia a solicitat reprezentanților autorilor plângerii, după ce a constatat că datele furnizate de aceștia din urmă se refereau numai la propria situație, să îi furnizeze date macroeconomice pentru întreaga industrie.

225 În aceste condiții, nu se poate reproșa Comisiei că s-a întemeiat pe estimările furnizate de autorii plângerii în ceea ce privește ceilalți producători, din moment ce obiectivul era, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, acela de a obține o imagine a industriei Uniunii în ansamblul său.

226 În plus, astfel cum arată intervenientele, recurgerea la estimări se poate dovedi necesară în cadrul procedurilor antidumping atunci când anumiți producători aleg să nu coopereze sau atunci când, astfel cum s-a dovedit a fi cazul în speță, anumiți producători din Uniune au încetat să producă sau să existe la momentul la care au fost colectate datele macroeconomice.

227 Pe de altă parte, trebuie amintit că estimările nu sunt supoziții și că autorii plângerii au urmat o metodă de calcul care a făcut obiectul unei verificări din partea Comisiei, care a solicitat, după verificarea menționată, să se efectueze modificări. În această privință, intervenientele au arătat că, contrar propunerii autorilor plângerii de a estima producția efectivă a operatorilor în cauză, Comisia a decis să rețină, în schimb, capacitatea de producție a acestor producători, ceea ce a crescut producția globală a Uniunii și a diminuat creșterea cotelor de piață câștigate de producătorii-exportatori chinezi. Intervenientele deduc de aici, fără ca acest lucru să fie contestat, că această alegere efectuată de Comisie a determinat un indicator al prejudiciului în scădere, în avantajul producătorilor-exportatori chinezi.

228 Prin urmare, a doua critică trebuie respinsă.

229 În cadrul celei de a treia critici, reclamantele susțin că datele utilizate de Comisie au fost revizuite în mod substanțial fără explicații.

230 În această privință, trebuie să se arate că, din dosar și din răspunsurile părților la întrebările Tribunalului, reiese că Comisia a revizuit datele macroeconomice după cum urmează.

231 La 7 aprilie 2017, Comisia a solicitat, printr-o scrisoare, reprezentanților autorilor plângerii să îi furnizeze, până la 12 mai 2017 cel târziu, anumite date macroeconomice pentru perioada examinată. La 12 mai 2017, reprezentanții autorilor plângerii au furnizat, printr-un e-mail, un tabel care conținea datele macroeconomice.

232 La 15 mai 2017, Comisia a solicitat, printr-un e-mail, o versiune neconfidențială a acestui document. La 16 mai 2017, ea a trimis un alt e-mail, prin care a solicitat comunicarea unei versiuni care să cuprindă datele macroeconomice ale întregii industrii din Uniune și care să excludă grilajele pentru canale de scurgere. La 24 mai 2017, Comisia a mai trimis un e-mail reprezentanților autorilor plângerii, invitându-i să trimită datele solicitate cel târziu la 29 mai 2017 și să accepte o verificare a acestor date în sediile lor la 30 mai 2017.

233 La 29 mai 2017, reprezentanții autorilor plângerii au furnizat, printr-un e-mail, o nouă versiune a tabelului care conținea datele macroeconomice (denumită în continuare „a doua versiune a indicatorilor macroeconomici”). Comisia a verificat aceste date la 30 mai 2017. În cursul vizitei de verificare, autorii plângerii au prezentat informații mai complete cu privire la datele referitoare la producătorii incluși în eșantion, care justificau o actualizare a cifrelor. Pe de altă parte, Comisia a arătat că datele care figurează în a doua versiune a indicatorilor macroeconomici indicau date consolidate în ceea ce privește ceilalți producători, dar că autorii plângerii nu au fost în măsură să verifice concordanța dintre aceste date și documentele justificative în termenul acordat pentru vizita de verificare. Echipa însărcinată cu verificarea a solicitat astfel autorilor plângerii să defalce datele pe producător cunoscut și să prezinte un tabel actualizat în consecință.

234 La 1 iunie 2017, reprezentanții autorilor plângerii au furnizat, printr-un e-mail, o nouă versiune neconfidențială a datelor macroeconomice (denumită în continuare „a treia versiune a indicatorilor macroeconomici”), care integra cererile Comisiei. Potrivit reclamantelor, această versiune diferă semnificativ de versiunea precedentă. CCCME a solicitat Comisiei, printr-un

e-mail, să explice motivele acestei diferențe. Printr-un e-mail, Comisia a răspuns că era vorba despre o actualizare a datelor în urma verificării intervenite la 30 mai 2017. La 2 iunie 2017, Comisia a solicitat, printr-un e-mail, să poată efectua o verificare a tabelelor actualizate în sediile reprezentanților autorilor plângerii în aceeași zi. Aceștia din urmă au acceptat printr-un e-mail.

235 În urma acestei verificări, autorii plângerii au furnizat Comisiei, în aceeași zi, a patra versiune a indicatorilor macroeconomici, pe un stick USB. La 12 iunie 2017, reprezentanții autorilor plângerii au trimis din nou a patra versiune a indicatorilor macroeconomici, dar, de această dată, printr-un e-mail, într-o versiune confidențială și neconfidențială. Intervenientele au precizat că a treia versiune a indicatorilor macroeconomici, care a fost examinată în cadrul vizitei de verificare, conținea din greșeală datele privind producția de grilaje pentru canale de scurgere a doi producători și că a fost modificată la fața locului. Ele arată, în plus, că a patra versiune ținea seama și de informațiile suplimentare primite de la industria Uniunii în acea zi referitoare la alți producători.

236 Comisia mai adaugă că, în urma observațiilor prezentate de FCI la 21 iunie 2017, la a patra versiune a indicatorilor macroeconomici au fost adăugate datele unui producător din Uniune care fuseseră omise din greșeală de autorii plângerii.

237 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se concluzioneze că reclamantele au obținut un răspuns la e-mailul lor menționat la punctul 234 de mai sus, în care solicitau Comisiei motivul pentru care exista o diferență între a doua și a treia versiune a indicatorilor macroeconomici.

238 În rest, trebuie să se arate că, având în vedere elementele din dosar și explicațiile furnizate în răspunsurile părților la întrebările Tribunalului, revizuirile intervenite urmăreau să completeze, să cizeleze și, prin urmare, să îmbunătățească fiabilitatea datelor. Astfel cum au subliniat intervenientele, unele dintre revizuirile descrise au intervenit tocmai pentru a se ține seama de obiecțiile ridicate de părțile interesate și acceptate de Comisie. Astfel, a fost necesar, pe de o parte, să se adauge datele unui producător suplimentar din Uniune, pe care autorii plângerii îl omiseseră, și, pe de altă parte, să se excludă din date cele care se refereau la grilajele pentru canale de scurgere, pe care Comisia acceptase să le excludă din definiția produsului vizat de anchetă.

239 În aceste condiții, a treia critică trebuie respinsă.

240 În cadrul celei de a patra critici, reclamantele susțin că lista surselor utilizate de Comisie pentru calcularea indicatorilor macroeconomici este afectată de incoerență, întrucât ar cuprinde date care, precum investițiile, nu ar putea fi luate în considerare din moment ce nu ar constitui un indicator macroeconomic.

241 În această privință, trebuie să se arate că, după cum s-a indicat la punctul 214 de mai sus, Comisia s-a întemeiat pe diferite tipuri de date în funcție de categoria de producători din Uniune în cauză. Rezultă astfel că lista în cauză, care se intitulează „Documente justificative suplimentare”, nu cuprinde toate sursele care au fost utilizate, ci prezintă doar un caracter complementar, având în vedere ansamblul datelor care au fost utilizate.

242 Pe de altă parte, în ceea ce privește conținutul listei respective, după cum au arătat reclamantele, ea menționează trei documente intitulate „[numele societății] re investments”. Totuși, acest număr de documente contestate de reclamante este limitat în raport cu toate cele cuprinse în lista în discuție. Astfel, cel puțin 13 documente dintre toate cele 22 de documente enumerate,

unele referitoare la autorii plângerii, celelalte la alți producători din Uniune, privesc „activele”, „activele și investițiile”, „bilanțurile financiare”, „rapoartele financiare”, „încadrarea în muncă”, „locurile de muncă indirecte” și „locurile de muncă”, care sunt relevante pentru stabilirea datelor macroeconomice.

243 În sfârșit, în observațiile depuse de autorii plângerii, în cursul anchetei, aceștia au oferit precizări suplimentare cu privire la sursele utilizate pentru calcularea indicatorilor macroeconomici, arătând următoarele:

„[A]m adunat datele referitoare la autorii plângerii și la întreprinderile care au susținut plângerea provenite din conturile lor. Pentru celelalte întreprinderi, autorii plângerii au formulat estimări, pe baza datelor extrapolate din bilanțurile financiare ale acestor alte întreprinderi, din site-urile internet, din articole de presă și din cunoașterea pieței de către acestea.”

244 Având în vedere toate aceste elemente, a patra critică trebuie respinsă.

245 În cadrul celei de a cincea critici, reclamantele reproșează Comisiei că s-a deplasat numai în birourile reprezentanților autorilor plângerii pentru a verifica datele furnizate de aceștia din urmă. Ei arată că, de exemplu, Comisia ar fi putut să contacteze ceilalți producători și să le solicite să confirme sau să comenteze estimările în ceea ce îi privește.

246 În această privință, trebuie să se arate că, în conformitate cu articolul 6 alineatul (8) din regulamentul de bază, exactitatea informațiilor furnizate de părțile interesate, oricare ar fi acestea, și pe care se bazează constatările trebuie verificată în măsura posibilului.

247 S-a arătat deja, ca răspuns la alte argumente prezentate de reclamante, că Comisia nu dispunea de competențe în cadrul anchetei care să îi permită să constrângă întreprinderile să participe la anchetă sau să prezinte informații, ci depindea de cooperarea voluntară a părților pentru a-i furniza informațiile (punctul 220 de mai sus).

248 În speță, Comisia a invitat producătorii din Uniune care fabrică produsul în cauză să participe la anchetă (a se vedea punctele 222 și 223 de mai sus). Totuși, numai autorii plângerii au furnizat informațiile necesare pentru calcularea indicatorilor macroeconomici. În acest context, Comisia s-a adresat autorilor plângerii pentru a obține date referitoare la producătorii din Uniune care nu au cooperat la anchetă și a primit, din partea lor, estimări referitoare la aceștia (punctul 224 de mai sus).

249 Articolul 16 alineatul (1) din regulamentul de bază permite Comisiei să efectueze vizite, atunci când consideră oportun, pentru a verifica informațiile furnizate.

250 Astfel, rezultă că, pentru a verifica exactitatea informațiilor furnizate, Comisia putea efectua o vizită de verificare la autorii informațiilor în cauză, înțelegându-se că în speță aceste informații emanau de la autorii plângerii.

251 În ceea ce privește faptul că această verificare a fost efectuată în sediile reprezentanților autorilor plângerii, trebuie să se arate că Comisia a solicitat autorilor plângerii, încă de la începutul procedurii, prin intermediul reprezentanților lor, să păstreze toate „documentele justificative și foile de lucru utilizate pentru pregătirea întrebărilor la această scrisoare, precum și pentru datele macroeconomice indicate în plângere pentru anii 2013-2015”.

252 Din motive practice, era acceptabil pentru Comisie să se deplaseze în birourile reprezentanților autorilor plângerii pentru a consulta, în vederea unei verificări, înscrisurile din care au rezultat datele furnizate de aceștia din urmă, având în vedere necesitatea de a întemeia analizele pe date fiabile și credibile.

253 Prin urmare, a cincea critică trebuie respinsă.

254 În cadrul celei de a șasea critici, reclamantele reproșează Comisiei că nu a identificat cu precizie elementele care fac obiectul verificărilor.

255 În această privință, trebuie să se arate că, în cursul procedurii, Comisia a precizat că verificarea din 30 mai 2017 ar privi „datele referitoare la indicatorii macroeconomici care au fost prezentate (documentele-sursă utilizate pentru datele declarate, modul în care a fost efectuată compilarea datelor, modul în care au fost obținute anumite cifre menționate în plângere referitoare la consum și la importuri etc.)” și a identificat astfel, contrar celor susținute de reclamante, elementele pe care le-ar viza verificările.

256 Întrucât această informație a fost adusă la cunoștința reclamantelor, critica trebuie respinsă și, prin urmare, al doilea aspect al primului motiv trebuie respins în totalitate.

– Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, referitor la rentabilitatea producătorilor din Uniune

257 În cadrul celui de al treilea aspect, reclamantele contestă cifrele reținute de Comisie pentru a stabili deteriorarea care, în opinia sa, caracterizează evoluția rentabilității producătorilor din Uniune în cursul anilor care au precedat ancheta.

258 În considerentul (162) al regulamentului provizoriu, Comisia a arătat că rentabilitatea producătorilor din Uniune a fost de aproximativ 10 % în 2006, că mai era de numai 5,3 % în primul an al perioadei examinate, și anume anul 2013, și că a continuat să se deterioreze în cursul acestei perioade.

259 Pe acest plan, reclamantele formulează trei critici care sunt contestate de Comisie.

260 În cadrul primei critici, reclamantele susțin în esență că Comisia a anunțat cifrele reținute pentru calcularea rentabilității industriei din Uniune fără temei, din moment ce singurele date pe care le-a primit din partea industriei din Uniune ar fi fost comunicate la 2 octombrie 2017, cu alte cuvinte ulterior adoptării regulamentului provizoriu și după mai mult de cinci luni de la verificările efectuate în sediile reprezentanților autorilor plângerii.

261 În această privință, trebuie să se arate că critica este neîntemeiată în fapt.

262 Astfel, datele referitoare la rentabilitate pentru anii 2006-2012 au fost, în orice caz, comunicate Comisiei la 11 mai 2017, cu alte cuvinte înainte, pe de o parte, de adoptarea regulamentului provizoriu și, pe de altă parte, de vizitele de verificare, care au avut loc la 30 mai și la 2 iunie 2017. E-mailul prin care datele au fost comunicate a fost prezentat de Comisie, care a explicat că acest document fusese comunicat de autorii plângerii, din proprie inițiativă, într-o versiune confidențială, motiv pentru care nu fusese depus în dosarul accesibil părților interesate, ci numai

în partea din dosar care era rezervată Comisiei. Această instituție a precizat de asemenea că documentul din 2 octombrie 2017 trimis de autorii plângerii nu era decât o versiune accesibilă părților interesate a documentului din 11 mai 2017.

263 În ceea ce privește rentabilitatea industriei din Uniune în perioada examinată, se dovedește că aceasta a fost calculată pe baza răspunsurilor date de producătorii din Uniune incluși în eșantion la chestionarul care le-a fost adresat de Comisie, care trebuia să îi fie transmis până la 22 februarie 2017, și anume înainte de adoptarea regulamentului provizoriu.

264 Prin urmare, prima critică trebuie respinsă.

265 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele afirmă că documentul din 2 octombrie 2017, menționat la punctul 260 de mai sus, nu furnizează nicio informație cu privire la sursele utilizate.

266 În această privință, este suficient să se constate că sursele utilizate de autorii plângerii pentru a stabili rentabilitatea industriei din Uniune în perioada 2006-2012 în documentul din 11 mai 2017, solicitate de reclamante, nu sunt relevante pentru analizarea legalității aprecierii de către Comisie a indicatorilor microeconomici. Astfel, după cum a subliniat Comisia, în pofida unei mențiuni privind nivelul de rentabilitate al industriei din Uniune în anul 2006 în considerentul (162) al regulamentului provizoriu, ea s-a întemeiat numai pe rentabilitatea industriei din Uniune în perioada examinată (1 ianuarie 2013-30 septembrie 2016) pentru a aprecia evoluția acesteia, după cum reiese din considerentul (168) al regulamentului menționat.

267 În consecință, această critică este inoperantă, la fel cum este, pentru același motiv, a treia critică invocată de reclamante, potrivit căreia cifrele reținute de Comisie ar fi contrazise de cele menționate în cererea de reexaminare formulată de industria Uniunii în anul 2010 în perspectiva expirării măsurilor antidumping impuse prin Regulamentul nr. 1212/2005.

268 Astfel, datele privind rentabilitatea industriei din Uniune care erau în discuție în această cerere de reexaminare se refereau în mod necesar la anii anteriori anului 2010. Or, după cum s-a arătat la punctul 266 de mai sus, deși Comisia a menționat anul 2006 în considerentul (162) al regulamentului provizoriu, datele din perioada examinată, și anume din perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 30 septembrie 2016, erau cele relevante și care au stat la baza adoptării deciziei Comisiei.

269 În orice caz, după cum au arătat intervenientele, rentabilitatea a fost estimată în cadrul anchetei pe baza datelor producătorilor din Uniune incluși în eșantion, în timp ce rentabilitatea medie comunicată de industria Uniunii în cererea sa de reexaminare formulată în perspectiva expirării măsurilor antidumping impuse prin Regulamentul nr. 1212/2005 se întemeia pe datele a șase producători suplimentari.

270 Ținând seama de considerațiile care precedă, al treilea aspect al primului motiv trebuie respins.

– Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv, referitor la eșantionul producătorilor din Uniune

271 În cadrul celui de al patrulea aspect, reclamantele contestă alegerea producătorilor din Uniune, efectuată de Comisie, pentru a constitui eșantionul pe baza căruia aceasta a evaluat efectele importurilor care fac obiectul unui dumping.

272 În acest cadru, reclamantele invocă două critici care sunt contestate de Comisie.

273 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că Comisia nu a invitat în mod efectiv părțile interesate să își comunice observațiile cu privire la eșantionul provizoriu.

274 Astfel, CCCME ar fi avut acces, la 18 ianuarie 2017, după ce a contactat Comisia cu privire la acest aspect, pe de o parte, la un document din data de 12 decembrie 2016, intitulat „Propunere de eșantion de producători din Uniune”, care conține eșantionul de trei producători din Uniune, și, pe de altă parte, la chestionarele trimise de Comisie la 16 ianuarie 2017 către „EJ Picardie + alți 4” producători din Uniune, după cum indica titlul acestui document.

275 Potrivit reclamantelor, aceste documente dau impresia că eșantionul provizoriu a fost extins, pentru o perioadă, și la alți producători din Uniune. Totuși, la 20 ianuarie 2017, Comisia ar fi depus în dosarul neconfidențial eșantionul final al producătorilor din Uniune, datat 16 ianuarie 2017, în care aceasta ar fi confirmat alegerea inițială a trei producători.

276 În opinia reclamantelor, aceste împrejurări arată că Comisia a comunicat eșantionul provizoriu părților interesate după ce eșantionul final fusese adoptat și că chestionarele au fost trimise producătorilor incluși în eșantion, ceea ce ar constitui o încălcare a dreptului la apărare al părților interesate și a articolului 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, care prevede că este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora.

277 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit articolului 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, „[s]electarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei, dar este de preferat ca eșantionul să se selecteze în urma consultării părților interesate sau cu consimțământul acestora, sub rezerva ca aceste părți să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente în trei săptămâni de la deschiderea examinării, pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ”.

278 Pentru a fi efectivă, consultarea părților interesate prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie să intervină într-un stadiu în care Comisia este în măsură să țină seama de observațiile prezentate și, dacă este cazul, să modifice eșantionul.

279 Este necesar să se arate că în speță Comisia a indicat, în avizul de deschidere a anchetei, că a decis să limiteze la un număr rezonabil producătorii din Uniune care fac obiectul anchetei selectând un eșantion și că, în acest scop, a constituit un eșantion provizoriu a cărui compunere era pusă la dispoziția părților interesate pentru consultare. În acest aviz, Comisia a precizat de asemenea că, în cazul în care nu se specifică altfel, părțile interesate care doreau să furnizeze alte informații utile cu privire la selectarea eșantionului trebuiau să facă acest lucru în termen de 21 de zile de la data publicării avizului menționat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

280 În înscrisurile sale, Comisia arată că motivul pentru care documentul din 12 decembrie 2016, intitulat „Propunere de eșantion de producători din Uniune”, nu a fost depus inițial în dosarul neconfidențial, astfel cum s-a anunțat în avizul de deschidere, a fost o eroare de redactare din partea echipei însărcinate cu ancheta. Documentul a fost marcat accidental ca fiind „confidențial”, deși ar fi trebuit să poarte mențiunea „neconfidențial” pentru a permite accesul tuturor părțile interesate. De îndată ce CCCME a comunicat Comisiei, la 18 ianuarie 2017, lipsa

acestui document din informațiile la care avea acces această entitate, documentul menționat a fost marcat ca fiind „neconfidențial” în sistem pentru a garanta consultarea sa de către părțile interesate, inclusiv CCCME.

281 Rezultă că CCCME a fost consultată la 18 ianuarie 2017, și anume la puțin mai mult de o lună după deschiderea anchetei, cu alte cuvinte la un moment la care observațiile sale puteau fi luate în considerare în alegerea eșantionului.

282 Or, deși a avut această posibilitate încă din acel moment, CCCME nu a depus observații cu privire la compunerea acestui eșantion.

283 Desigur, reclamantele susțin că numărul întreprinderilor reținute în alegerea eșantionului ar fi fost modificat și ulterior finalizat, înainte ca ei să fi fost consultați, ceea ce ar fi avut ca rezultat, în opinia lor, lipsa efectivității consultării, dat fiind că compunerea eșantionului ar fi fost decisă înainte ca ei să se poată pronunța.

284 Presupunând că Comisia a avut în vedere în mod efectiv modificarea eșantionului provizoriu și că ulterior a revenit asupra poziției sale înainte ca CCCME să fi putut consulta compunerea eșantionului propus, este suficient, în orice caz, să se arate, ca răspuns la acest argument, în primul rând, că părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a se pronunța în speță cu privire la compunerea propusă de Comisie pentru eșantion, în al doilea rând, că compunerea care a făcut obiectul consultării cuprindea trei întreprinderi și, în al treilea rând, că eșantionul final privea efectiv aceste trei întreprinderi.

285 Astfel, reclamantele ar fi putut formula, cu privire la eșantionul de producători din Uniune, observații pe care Comisia ar fi putut să le ia în considerare, ceea ce implică faptul că, contrar celor susținute de acestea, dreptul lor la apărare, precum și articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază au fost respectate.

286 Pentru aceste motive, prima critică trebuie respinsă.

287 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele susțin că eșantionul ales de Comisie nu reprezintă diversitatea situațiilor în care se află producătorii în Uniune, în special situația specifică în care ar fi producătorii din Europa de Est.

288 Potrivit Comisiei, pe lângă faptul că nu este admisibil, argumentul formulat de reclamante cu privire la acest aspect nu este întemeiat, întrucât este formulat pentru prima dată în fața Tribunalului.

289 În această privință, trebuie să se arate pe fond că, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază, analiza Comisiei trebuie să se bazeze pe întreaga industrie a Uniunii pentru a obține o reprezentare fiabilă a situației economice a industriei pe întreg teritoriul Uniunii.

290 Totuși, Comisia este autorizată, în cauzele complexe, să limiteze ancheta la un număr rezonabil de părți, recurgând la metoda eșantionării prevăzută la articolul 17 din regulamentul de bază.

291 Articolul 17 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază prevede două metode pentru a constitui un eșantion care să poată fi considerat reprezentativ potrivit regulamentului menționat. Prima metodă constă, pentru Comisie, în a se întemeia pe un eșantion de părți, de produse sau de

tranzacții care prezintă caracteristica de a fi reprezentativ statistic pe baza informațiilor disponibile în momentul alegerii. În ceea ce privește a doua metodă de eșantionare prevăzută la articolul 17 alineatul (1) din același regulament, reprezentativitatea eșantionului se bazează pe faptul că acesta cuprinde cel mai mare volum de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil (a se vedea Hotărârea din 15 iunie 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punctul 24 și jurisprudența citată).

292 Pe de altă parte, din articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază rezultă că selectarea finală a eșantionului, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei (Hotărârea din 10 septembrie 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punctul 87, și Hotărârea din 15 martie 2018, Caviro Distillerie și alții/Comisia, T-211/16, EU:T:2018:148, punctul 48).

293 În plus, trebuie să se aibă în vedere împrejurarea că, atunci când recurge la eșantioane, Comisia dispune de o largă putere de apreciere, iar controlul instanței Uniunii este, în consecință, limitat în modul indicat la punctele 149 și 150 de mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 septembrie 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punctul 93).

294 În sfârșit, jurisprudența precizează că, atunci când optează pentru a doua metodă de eșantionare, Comisia dispune de o anumită marjă, vizând evaluarea prospectivă a ceea ce poate în mod rezonabil să îndeplinească în termenul care îi este acordat pentru a efectua ancheta (Hotărârea din 15 iunie 2017, T.KUP, C-349/16, EU:C:2017:469, punctul 31, și Hotărârea din 15 martie 2018, Caviro Distillerie și alții/Comisia, T-211/16, EU:T:2018:148, punctul 41).

295 Într-un astfel de context, marcat de existența unei largi puteri de apreciere a Comisiei și a unei limitări care afectează controlul instanței Uniunii, revine reclamantelor, în temeiul jurisprudenței, sarcina de a prezenta elemente de probă care să permită Tribunalului să constate că, atunci când a compus astfel eșantionul industriei din Uniune, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în evaluarea prejudiciului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 martie 2018, Caviro Distillerie și alții/Comisia, T-211/16, EU:T:2018:148, punctul 49).

296 În speță, aplicând a doua metodă menționată la punctul 291 de mai sus, Comisia a selectat eșantionul pe baza volumelor de producție și de vânzări celor mai ridicate, astfel cum permitea articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază.

297 Potrivit considerentului (13) al regulamentului provizoriu, acest eșantion reprezenta 48 % din volumul producției totale și 43 % din vânzările totale realizate de industria din Uniune, fără ca importanța volumului de producție și a vânzărilor totale ale acestor producători să fi fost contestată de reclamante.

298 Astfel, alegerea acestei metode de eșantionare împiedică posibilitatea unei contestații întemeiate pe o reprezentativitate geografică insuficientă, considerându-se că volumele de producție, de vânzări sau de exporturi incluse în eșantion, dacă sunt ridicate, oferă o bază adecvată pentru evaluarea situației în întreaga industrie.

299 În consecință, reclamantele consideră în mod eronat că eșantionul Comisiei nu era suficient de reprezentativ în sensul articolului 17 alineatul (1) din regulamentul de bază pentru motivul că nu includea producători din Europa de Est.

300 Prin urmare, a doua critică trebuie respinsă pe fond, fără să fie necesară pronunțarea cu privire la argumentele invocate de Comisie în ceea ce privește admisibilitatea.

301 Ținând seama de ansamblul considerațiilor care precedă, al patrulea aspect al primului motiv trebuie respins.

– Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv, referitor la includerea unor prețuri intragrup în calculul costurilor industriei Uniunii

302 În cadrul celui de al cincilea aspect, reclamantele susțin că, pentru a calcula prejudiciul suferit de industria Uniunii, Comisia a utilizat, în cazul Saint-Gobain PAM, prețuri facturate pentru revânzări în interiorul grupului de societăți din care face parte acest producător (utilizare de prețuri de transfer), fără a evalua caracterul autonom al acestor prețuri de achiziție.

303 Or, pentru a evalua rentabilitatea efectivă, Comisia ar fi trebuit să compare, pe de o parte, valoarea vânzărilor realizate către clienți independenți și, pe de altă parte, costurile suportate pentru producția produselor și costurile VAG ale revânzătorilor, fără de care analiza sa privind prejudiciul ar fi denaturată.

304 Comisia contestă argumentația reclamantelor.

305 În această privință, trebuie să se arate că, în răspunsul la întrebările Tribunalului, Comisia a explicat că Saint-Gobain PAM vindea produsul vizat direct unor clienți independenți, dar, astfel cum au arătat reclamantele, și indirect, prin intermediul comercianților afiliați.

306 Totuși, s-a dovedit că această împrejurare nu are incidență asupra stabilirii costurilor de producție, din moment ce, pe de o parte, cele două tipuri de vânzare implică produse care au fost fabricate de întreprinderea în cauză și, pe de altă parte, valoarea luată în considerare în cadrul calculului Comisiei corespunde costurilor de producție suportate de aceasta din urmă, în cadrul fabricării, indiferent de tipul de vânzare care ar interveni ulterior.

307 Astfel, după cum a arătat Comisia, faptul că anumite vânzări au fost efectuate prin intermediul unor societăți afiliate nu a avut nicio incidență asupra calculului costurilor de producție ale Saint-Gobain PAM și, prin urmare, asupra evaluării prejudiciului suferit de industria Uniunii.

308 Este adevărat că, în răspunsul la întrebările Tribunalului, Comisia a indicat că Saint-Gobain PAM cumpăra anumite materii prime de la întreprinderi afiliate.

309 Totuși, pentru a putea include în calculul său costurile de producție legate de aceste tranzacții, Comisia a verificat dacă acestea din urmă puteau fi considerate tranzacții efectuate în condiții normale de piață.

310 Astfel, comparând costurile directe în costurile de producție unitare și în prețul de revânzare către părți neafiliate în Uniune, aceasta a constatat că Saint-Gobain PAM se situa în același interval ca ceilalți doi producători din eșantion care nu își cumpăraseră materiile prime de la furnizori afiliați.

311 Al cincilea aspect al primului motiv trebuie astfel să fie respins.

– Cu privire la al șaselea aspect al primului motiv, referitor în principal la diferența dintre practicile imputate producătorilor-exportatori după cum aceștia erau indieni sau chinezi

312 În cadrul celui de al șaselea aspect, reclamantele prezintă mai multe critici, dintre care una este examinată aici, în timp ce celelalte vor fi examinate, ca urmare a obiectului lor, în alte secțiuni ale prezentei hotărâri (a se vedea punctul 325 de mai jos).

313 În critica examinată în speță, reclamantele consideră că este de neînțeles concluzia reținută de Comisie potrivit căreia nicio practică de dumping nu a putut fi imputată producătorilor-exportatori indieni, în condițiile în care existența unei asemenea practici a fost constatată pentru producătorii-exportatori chinezi. Potrivit reclamantelor, această concluzie este incompatibilă cu următoarele două elemente de fapt. În primul rând, prețurile de export indiene erau mai mici decât prețurile de export chinezești. În al doilea rând, întrucât Republica India a fost aleasă ca țară analoagă, datele utilizate de Comisie pentru determinarea valorii normale erau aceleași pentru producătorii-exportatori indieni și chinezi.

314 Comisia solicită respingerea acestei critici.

315 Pentru a adopta o poziție, trebuie să se arate că, astfel cum amintesc reclamantele, importurile în Uniune ale produsului în cauză provenite din Republica India au făcut obiectul, în paralel cu importurile provenite din Republica Populară Chineză, al unei anchete care viza stabilirea eventualei existențe a unor practici de dumping (a se vedea punctul 3 de mai sus).

316 În cadrul anchetei, Comisia a constatat că, pe baza volumului exprimat în tone, prețurile importurilor originare din Republica Populară Chineză erau în medie mai mari decât prețurile originare din Republica India.

317 În același timp, întrucât Republica Populară Chineză nu este considerată o țară care are economie de piață, valoarea normală utilizată pentru a stabili dacă exista o practică de dumping din partea producătorilor-exportatori chinezi a fost calculată pe baza datelor privind Republica India, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază (denumită în continuare „metodologia țării analoage”).

318 Or, în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din regulamentul de bază, trebuie să se concluzioneze că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către Uniune este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru un produs similar în țara exportatoare.

319 Potrivit reclamantelor, dat fiind că, în cadrul aprecierii existenței unei practici de dumping a producătorilor-exportatori chinezi și indieni, Comisia trebuia să țină seama de faptul că, pe de o parte, valoarea normală era în ambele cazuri întemeiată pe datele indiene și, pe de altă parte, prețurile de export ale producătorilor-exportatori indieni erau mai mici decât cele practicate de producătorii-exportatori chinezi, corolarul logic era ca producătorii-exportatori indieni să aibă marje de dumping mai ridicate, iar Comisia să constate existența unei practici de dumping a producătorilor-exportatori din această țară, din moment ce ea a ajuns la o astfel de concluzie în ceea ce privește producătorii-exportatori chinezi.

320 În această privință, trebuie să se arate că această diferență între producătorii-exportatori chinezi și indieni a fost explicată de Comisie în cursul anchetei.

321 Mai întâi, deși a recunoscut că, pe baza volumului exprimat în tone, prețurile de export indiene erau în medie mai mici decât prețurile chinezești, Comisia a explicat că aceste prețuri nu puteau fi comparate în mod adecvat. Astfel, după cum a arătat Comisia în detaliu în considerentul (179) al regulamentului provizoriu, la care face trimitere considerentul (19) al regulamentului atacat, diferența de preț se explica, în opinia sa, prin împrejurarea că producătorii-exportatori indieni exportau fontă cenușie, care, fiind mai friabilă, necesita utilizarea unei cantități mai mari de materii prime decât produsele din fontă ductilă originare din Republica Populară Chineză pentru a avea o performanță comparabilă. Pentru acest motiv, prețurile chinezești erau mai ridicate în cazul în care comparația era efectuată pe baza volumului exprimat în tone. Situația era diferită, în schimb, în cazul în care comparația era efectuată pe produs, ceea ce constituia criteriul adecvat în ceea ce privește vânzările care trebuiau comparate.

322 În continuare, astfel cum a arătat Comisia în considerentul (20) al regulamentului atacat, exista de asemenea o particularitate a prețurilor de pe piața internă ale produselor indiene pe plan fiscal, care implicau anumite ajustări. Din analiza efectuată de Comisie rezulta că TVA-ul nu era aplicat prețurilor de pe piața internă indiană utilizate, în temeiul metodologiei țării analoage, pentru a stabili valoarea normală care servește la determinarea existenței unei practici de dumping din Republica Populară Chineză. Această situație crea o asimetrie între prețurile de export chinezești și prețurile de pe piața internă indiană utilizate pentru a stabili valoarea normală. În consecință, pentru a permite o comparație între acestea din urmă, Comisia a ajustat valoarea normală incluzând TVA-ul și, astfel, a majorat valoarea normală utilizată pentru a aprecia existența unei practici de dumping a producătorilor-exportatori chinezi.

323 La finalul acestui raționament a cărui coerență nu a putut fi pusă la îndoială de reclamante, Comisia a formulat concluzii diferite în ceea ce privește existența unei practici de dumping pentru producătorii-exportatori chinezi și pentru producătorii-exportatori indieni.

324 În aceste condiții, prima critică trebuie respinsă.

325 În cadrul celui de al șaselea aspect, reclamantele invocă încă două critici care vor fi analizate împreună cu alte motive la care se referă. Astfel, reclamantele reproșează Comisiei că a refuzat CCCME orice acces la informațiile necesare pentru a verifica analizele pe care le efectuase. Această critică va fi analizată în cadrul celui de al treilea motiv. Pe de altă parte, reclamantele contestă refuzul Comisiei de a colecta date pentru a evalua indicatorii de prejudiciu pentru fiecare stat membru și pentru fiecare categorie de produs, din fontă cenușie sau din fontă ductilă. Această critică va fi examinată în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv.

326 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se respingă al șaselea aspect al primului motiv în ceea ce privește critica examinată mai sus, făcând trimitere la analiza care le privește pentru cele două critici legate de alte motive, și, prin urmare, primul motiv în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv, referitor la legătura de cauzalitate

327 Împărțit în trei aspecte, al doilea motiv privește articolul 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, potrivit căruia Comisia trebuie să examineze în ce măsură prejudiciul cauzat industriei din Uniune decurge, dacă este cazul, din importurile în litigiu, iar nu din alți factori.

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, referitor la lipsa simultaneității între creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și degradarea situației industriei din Uniune

328 În cadrul primului aspect, reclamantele contestă raționamentul dezvoltat de Comisie pentru a stabili existența unei legături de cauzalitate între, pe de o parte, creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și, pe de altă parte, degradarea constatată în ceea ce privește situația industriei din Uniune în perioada examinată.

329 Acest aspect, care este contestat de Comisie, este împărțit în patru critici.

330 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că, pentru a stabili legătura de cauzalitate, Comisia a comparat indicatorii economici la începutul și la sfârșitul perioadei examinate, deși ar fi trebuit să analizeze tendințele observate în această perioadă. Dacă ar fi adoptat această abordare, ea ar fi putut constata că indicatorii care caracterizează situația industriei din Uniune s-au degradat începând din anul 2014. Or, din datele furnizate de Comisie reiese că, începând de la acel moment, importurile din Republica Populară Chineză au scăzut. Potrivit reclamantelor, o asemenea scădere este incompatibilă cu concluzia potrivit căreia importurile menționate ar fi contribuit la degradarea situației industriei din Uniune.

331 În această privință, trebuie să se arate că indicatorii incluși în tabelul de mai jos au evoluat în perioada examinată după cum urmează.

Indice (2013 = 100)	2013	2014	2015	Perioada de anchetă
Volumul vânzărilor industriei din Uniune (în tone)	100	97	90	89
Volumul producției industriei din Uniune (în tone)	100	103	96	96
Cota de piață a industriei din Uniune (%)	100	97	95	97
Volumul importurilor din Republica Populară Chineză (în tone)	100	124	120	116
Cota de piață a Uniunii deținută de importurile din Republica Populară Chineză (%)	100	125	126	126

332 Din acest tabel reiese că, astfel cum arată reclamantele, volumul importurilor din Republica Populară Chineză a scăzut, în anul 2015, în raport cu nivelul pe care îl atingea în anul 2014.

333 Acest lucru nu înseamnă însă că este exclusă o legătură de cauzalitate între evoluția pe care au cunoscut-o importurile respective și cea care caracterizează indicatorii privind industria Uniunii.

334 Astfel, tabelul arată că scăderea suferită de importurile menționate începând din anul 2014 este relativă, întrucât nivelul importurilor rămâne net superior celui atins la începutul perioadei examinate (+16 %), astfel încât pare artificial să se vorbească despre scăderea importurilor dacă se ia în considerare o perioadă mai lungă.

335 Pe de altă parte, prezentarea furnizată de reclamante trece sub tăcere creșterea importantă a importurilor în discuție între anii 2013 și 2014 (+24 %). Or, o creștere de o asemenea amploare a putut satura piața Uniunii, conducând la anticiparea comenzilor de către clienții din Uniune, cu consecința că vânzările s-au restrâns ulterior, în special în anul 2015, an în cursul căruia volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut (–10 % în raport cu indicele de plecare), în timp ce importurile au suferit și ele o scădere, chiar dacă aceasta din urmă rămâne relativă în raport cu cea suferită de vânzările industriei menționate.

336 În argumentația lor, reclamantele pun în discuție, în mod fundamental, dincolo de considerațiile specifice examinate mai sus, metoda care constă, pentru Comisie, în a-și întemeia concluziile pe comparația dintre datele care caracterizează începutul și sfârșitul perioadei examinate.

337 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, ideea care stă la baza stabilirii unei „perioade examinate” este de a permite Comisiei să examineze o perioadă mai lungă decât cea acoperită de ancheta propriu-zisă, astfel încât să își întemeieze analiza pe tendințe reale și virtuale care necesită, pentru a putea fi identificate, o durată suficient de lungă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, EU:C:1991:186, punctul 87).

338 Este tocmai ceea ce a făcut Comisia în speță atunci când nu și-a limitat analiza la evoluțiile intervenite în cursul unui an sau a doi ani, ci a examinat tendințele pe o perioadă mai lungă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 145 (nepublicată)]. Astfel, ea a ajuns la concluzia că, în total, importurile care fac obiectul unui dumping au crescut cu 16 % între anul 2013 și sfârșitul perioadei de anchetă, în timp ce volumul vânzărilor industriei din Uniune a scăzut cu 11 %, iar cota de piață a acestei industrii s-a diminuat cu 3 % în aceeași perioadă.

339 În definitiv, din moment ce contestă posibilitatea Comisiei de a se întemeia pe începutul și pe sfârșitul perioadei examinate, reclamantele pun în discuție o alegere metodologică efectuată de această instituție.

340 Or, cu privire la acest tip de problemă, jurisprudența recunoaște instituțiilor Uniunii o largă putere de apreciere care impune reclamantului, dacă dorește să conteste cu succes acțiunea acestora din urmă, să demonstreze, în privința lor, existența unei erori vădite de apreciere (Hotărârea din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, T-107/04, EU:T:2007:85, punctul 71).

341 În speță, trebuie să se constate că, prin argumentele lor, reclamantele nu prezintă elemente care să permită să se constate existența unei astfel de erori, ci propun mai degrabă o interpretare alternativă a evoluției indicatorilor economici menționând că abordarea urmată de Comisie este, în opinia lor, artificială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 172).

342 Pentru aceste motive, prima critică trebuie respinsă.

343 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele arată că Comisia a afirmat, în considerentul (174) al regulamentului atacat, pe de o parte, că importurile care fac obiectul unui dumping au determinat o degradare a situației industriei din Uniune și, pe de altă parte, că importurile menționate au cunoscut o tendință paralelă cu cea a producției Uniunii, și anume o creștere, urmată de o scădere.

344 Reclamantele susțin că raționamentul Comisiei este dificil de urmărit, întrucât faptul că creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping este concomitentă cu creșterea volumului de producție al industriei din Uniune și că scăderea importurilor care a urmat este concomitentă cu o scădere a volumului industriei din Uniune atestă mai degrabă lipsa unei legături de cauzalitate.

345 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum indică reclamantele, în regulamentul atacat, Comisia a menționat o tendință paralelă pentru importurile care fac obiectul unui dumping și pentru producția industriei din Uniune.

346 Această constatare este exactă, din moment ce, astfel cum indică tabelul care figurează la punctul 331 de mai sus, importurile care fac obiectul unui dumping au cunoscut o creștere în anul 2014, trecând de la indicele 100 la indicele 124, la fel ca volumul producției industriei din Uniune, care, la rândul său, a trecut de la indicele 100 la indicele 103. În anul 2015, ambii indici au scăzut, importurile care fac obiectul unui dumping scăzând la indicele 120, iar volumul producției industriei din Uniune la indicele 96.

347 În aceste condiții, trebuie să se reia termenii utilizați de Comisie în întreg considerentul (174) al regulamentului atacat pentru a stabili modul în care aceasta a ajuns la concluzia că exista o legătură de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și degradarea industriei din Uniune.

348 Or, pe baza tuturor explicațiilor oferite de Comisie în considerentul (174) al regulamentului atacat, este posibil să se înțeleagă motivul pentru care ea a considerat, având în vedere cifrele preluate în indicatorii de prejudiciu cauzat industriei din Uniune, că aceștia din urmă s-au degradat în același timp în care importurile care fac obiectul unui dumping au progresat și că putea fi stabilită o legătură de cauzalitate între aceste două fenomene.

349 În considerentul (174) al regulamentului atacat, Comisia arată astfel că, pe parcursul întregii perioade examinate, tendința preluată demonstrează existența unei legături de cauzalitate între degradarea industriei din Uniune, observată în ceea ce privește volumul și cotele de piață, și creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping în această perioadă.

350 Această concluzie este susținută de cifrele furnizate în tabelul care figurează la punctul 331 de mai sus, din care reiese că importurile care fac obiectul unui dumping au crescut în perioada examinată, trecând de la indicele 100 la indicele 116, în timp ce indicatorii care caracterizau situația industriei din Uniune sufereau în general o scădere, volumul producției trecând de la indicele 100 la indicele 96, cel al vânzărilor de la indicele 100 la indicele 89, iar cota de piață scăzând de la indicele 100 la indicele 97 în aceeași perioadă.

351 Astfel, reclamantele sunt în măsură să urmărească raționamentul Comisiei și să înțeleagă motivele pentru care aceasta a concluzionat, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, că, pentru întreaga perioadă examinată, a existat o coincidență în timp între evoluția suferită de importurile care fac obiectul unui dumping și indicatorii menționați la punctul 350 de mai sus.

352 Pentru aceste motive, a doua critică trebuie respinsă.

353 În cadrul celei de a treia critici, reclamantele contestă afirmația Comisiei potrivit căreia scăderea consumului în Uniune nu a rupt legătura de cauzalitate dintre creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și degradarea indicatorilor care caracterizează situația industriei din Uniune.

354 În această privință, trebuie să se arate că, în considerentul (191) al regulamentului provizoriu, Comisia a recunoscut că, în perioada examinată, consumul produsului în cauză a scăzut.

355 Cu toate acestea, Comisia a subliniat, în același considerent, că existența acestei scăderi și influența pe care aceasta din urmă a putut să o exercite asupra evoluției indicatorilor nu ar putea rupe legătura de cauzalitate dintre creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune.

356 Pentru a justifica această poziție, Comisia s-a întemeiat pe trei serii de cifre. În primul rând, aceasta a observat că consumul a scăzut cu 8 % pentru produsul în cauză. În al doilea rând, ea a constatat că volumul vânzărilor a scăzut cu 11 % pentru industria din Uniune. Întrucât această a doua cifră era mai ridicată decât prima, ea a considerat că scăderea volumului vânzărilor nu putea fi explicată în întregime prin scăderea consumului. În al treilea rând, ea a semnalat că, în același timp, importurile care fac obiectul unui dumping au crescut cu 16 %. În opinia sa, această creștere a permis explicarea diferenței dintre scăderea consumului și cea, mai importantă, care a afectat volumul vânzărilor industriei din Uniune.

357 În argumentația lor, reclamantele nu au invocat existența unor elemente care să permită să se considere că, prin formularea acestui raționament, Comisia a săvârșit vreo eroare vădită de apreciere. Dimpotrivă, rezultă că un asemenea raționament este conform cu jurisprudența [a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 decembrie 2014, Crown Equipment (Suzhou) și Crown Gabelstapler/Consiliul, T-643/11, EU:T:2014:1076, punctul 122 (nepublicată)].

358 Prin urmare, a treia critică trebuie respinsă.

359 În cadrul celei de a patra critici, reclamantele contestă că, astfel cum a arătat Comisia în regulamentul atacat, subcotarea rezultată din importurile care fac obiectul unui dumping a putut degrada cota de piață și profiturile producătorilor din Uniune, din moment ce cota de piață a industriei din Uniune a crescut în perioada în care a fost stabilită o subcotare, și anume perioada de anchetă, trecând de la indicele 95 la indicele 97.

360 În această privință, rezultă că, pentru a stabili legătura de cauzalitate, Comisia s-a întemeiat, pe de o parte, pe existența unei subcotări (cuprinsă între 31,6 % și 39,2 %) stabilite pentru perioada de anchetă și, pe de altă parte, pe faptul că, în perioada examinată, cota de piață a industriei din Uniune a înregistrat o scădere cu 2,1 puncte procentuale, în timp ce cea a importurilor care fac obiectul unui dumping a crescut cu 5,6 puncte procentuale.

361 În acest context, se ridică problema dacă Comisia se poate întemeia pe o subcotare constatată pentru perioada de anchetă pentru a stabili o incidență asupra industriei Uniunii în întreaga perioadă examinată.

362 În această privință, trebuie amintit mai întâi că subcotarea este analizată, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, pentru a determina dacă importurile care fac obiectul unui dumping au putut avea un efect, în ceea ce privește prețurile, asupra vânzărilor produsului similar din industria Uniunii. Aceasta este stabilită utilizând datele

furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, în special pentru a determina marjele lor de dumping. Or, datele respective sunt calculate pe baza perioadei de anchetă. În aceste condiții, nu se poate considera că Comisia a putut săvârși o eroare prin calcularea subcotării în temeiul datelor privind perioada menționată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia, T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691, punctul 51).

363 În continuare, trebuie să se sublinieze că există un raport între, pe de o parte, determinarea subcotării prețurilor și, într-un mod mai general, a efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețului produsului similar din industria Uniunii, în temeiul articolului 3 alineatele (2) și (3) din regulamentul de bază, și, pe de altă parte, stabilirea unei legături de cauzalitate, în temeiul articolului 3 alineatul (6) din regulamentul de bază (a se vedea Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia, T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691, punctul 32; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 30 noiembrie 2011, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul și Comisia, T-107/08, EU:T:2011:704, punctul 59).

364 Astfel, elementele de probă privind existența unui prejudiciu, inclusiv cele referitoare la efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețului produsului similar din industria Uniunii, sunt luate în considerare în cadrul analizei realizate de Comisie cu privire la legătura de cauzalitate prevăzută la articolul 3 alineatul (6) din regulamentul de bază. În consecință, comparația efectuată de Comisie în cadrul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază trebuie să servească drept temei pentru analiza sa referitoare la existența unei legături de cauzalitate între importurile care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria Uniunii (Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia, T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691, punctul 57).

365 Rezultă că nu se poate reproșa Comisiei că a luat în considerare o subcotare constatată pentru perioada de anchetă pentru a evalua efectele sale asupra degradării industriei din Uniune, apreciată pe o perioadă mai largă.

366 Într-un asemenea context, împrejurarea că, în anul de anchetă, în cursul căruia a fost stabilită subcotarea, cota de piață a industriei din Uniune a crescut, în condițiile în care a cunoscut o scădere în anii 2014 și 2015 și, în general, în perioada examinată, nu poate invalida legătura de cauzalitate stabilită în această privință de Comisie.

367 Pentru aceste motive, a patra critică trebuie respinsă.

368 În cadrul celei de a cincea critici, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să evalueze evoluția cotelor de piață și a importurilor care fac obiectul unui dumping operând o distincție între produsele din fontă ductilă și produsele din fontă cenușie.

369 Fiind strâns legată de a doua critică din cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, ea va fi examinată în cadrul acesteia din urmă.

370 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se respingă primul aspect al celui de al doilea motiv în ceea ce privește cele patru critici examinate mai sus, făcând trimitere la analiza care o privește pentru a cincea critică legată de un alt aspect.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la necesitatea de a efectua o analiză pe segment a prejudiciului

371 Potrivit reclamantelor, Comisia nu putea afirma în mod general că importurile care fac obiectul unui dumping au cauzat prejudiciul constatat, ci ar fi trebuit să stabilească, cu ajutorul unei analize pe segment, existența unei legături între aceste două elemente.

372 Comisia susține că, pe lângă faptul că este inadmisibil, acest aspect nu este întemeiat, întrucât argumentele expuse de reclamante nu ar fi corelate din punct de vedere juridic.

373 Cu privire la admisibilitate, trebuie să se observe că reclamantele invocă o încălcare a articolului 3 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, în măsura în care Comisia nu ar fi evaluat modul în care importurile care fac obiectul unui dumping, care constau într-un tip de produs (standard și aproape exclusiv din fontă ductilă), puteau să fi cauzat prejudiciul constatat, în condițiile în care acesta din urmă implica și alte tipuri de produse. Întrucât este posibil, pe de o parte, să se identifice dispozițiile vizate și, pe de altă parte, să se înțeleagă argumentul reclamantelor, prezentul aspect trebuie declarat admisibil.

374 Cu privire la fond, reclamantele invocă în susținerea argumentației lor Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, EU:T:2004:317).

375 La punctul 127 din Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, EU:T:2004:317), Tribunalul a statuat că Consiliul nu a încălcat regulamentul de bază atunci când a efectuat o analiză pe segment a produsului vizat în această cauză, și anume a balanțelor electronice, pentru a evalua diferiții indicatori de prejudiciu. Tribunalul a arătat că o analiză pe segment nu era exclusă de regulamentul de bază și că instituțiile puteau recurge la aceasta, în special dacă rezultatele obținute potrivit unei alte metode se dovedeau a fi denaturate dintr-un motiv sau altul. În această cauză, Consiliul a indicat, în considerentul (83) al regulamentului care era atacat, că metoda de calcul al prețurilor de vânzare medii pentru toate balanțele electronice ar fi denaturat rezultatele ca urmare a „evoluției repartizării vânzărilor (și anume a modificărilor substanțiale ale volumului vânzărilor în diferite segmente între anul 1995 și perioada de anchetă)” [traducere neoficială].

376 Pe de altă parte, trebuie să se arate că, în Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691), invocată de reclamante în răspunsul lor la întrebările scrise ale Tribunalului, s-a statuat că, din moment ce Comisia a constatat că produsul în cauză (și anume, în această cauză, anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel) se încadra în trei segmente diferite (petrol și gaze, construcție și producție de energie electrică), ea trebuia să țină seama de această segmentare în stabilirea existenței unui prejudiciu și în special în cadrul analizei subcotării. Tribunalul a precizat că analiza pe segment era justificată, în această cauză, de interschimbabilitatea limitată a produselor la nivelul cererii, de variația prețurilor între segmente, de faptul că cel mai mare producător din Uniune inclus în eșantion opera majoritar în sectorul petrolului și gazelor și că importurile producătorilor-exportatori incluși în eșantion se concentrau pe segmentul construcției. În acest context, Tribunalul a arătat că utilizarea unei metode de comparație întemeiate pe numerele de control ale produselor (NCP) pentru a stabili o corespondență între tipurile de produse, denumită „metoda NCP cu NCP”, putea fi utilizată dacă se înscria în cadrul unei analize care ține seama de segmentarea pieței.

377 Din Hotărârea din 28 octombrie 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Consiliul (T-35/01, EU:T:2004:317), și din Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691), reiese că o analiză pe segment poate fi justificată atunci când produsele vizate de anchetă nu sunt interschimbabile și atunci când unul sau mai multe segmente sunt mai susceptibile să fie vizate decât altele de importurile care fac obiectul unui dumping.

378 În schimb, o asemenea analiză pe segment nu este necesară atunci când produsele sunt suficient de interschimbabile. Într-un asemenea caz, lipsa unei delimitări clare între produse sau segmente (A, B și C) și raportul existent între acestea fac ca vânzările produselor A și C de către producătorii din Uniune să poată, la rândul lor, să scadă în beneficiul importurilor produsului B către Uniune. Astfel, deși sunt concentrate pe un segment al pieței (B), importurile care fac obiectul unui dumping ar fi susceptibile să aibă impact asupra întregii industrii din Uniune.

379 Numai în ipoteza în care rezultatele s-ar dovedi a fi denaturate, dintr-un motiv sau altul, o analiză segmentată s-ar justifica în prezența unor produse care sunt totuși interschimbabile. Într-un asemenea caz, revine părții interesate sarcina de a prezenta elemente concrete care să permită susținerea afirmației sale potrivit căreia diferite produse nu sunt suficient de interschimbabile sau potrivit căreia lipsa unei analize segmentate în prezența unor produse suficient de interschimbabile ar conduce în speță la rezultate denaturate.

380 Cu privire la această problemă a segmentării, reclamantele formulează trei critici în susținerea argumentației lor.

381 În cadrul primei critici, reclamantele fac trimitere la plângerea care a condus la deschiderea anchetei. În această plângere, producătorii din Uniune în cauză au arătat că importurile care fac obiectul unui dumping priveau exclusiv produse standard și că situația era diferită în Uniune, unde producția cuprindea în general 90 % produse standard și 10 % produse nestandard. Potrivit reclamantelor, într-un asemenea context, numai o analiză pe segment ar fi putut garanta că prejudiciul suferit de industria Uniunii în ceea ce privește produsele sale nestandard nu este imputat în mod eronat importurilor din Republica Populară Chineză.

382 În această privință, trebuie să se arate că produsele standard sunt definite în plângere ca produse conforme cu standardele EN 124 sau EN 1433. În raport cu aceste standarde, produsele nestandard prezintă deschideri mai largi și sunt dotate cu caracteristici suplimentare despre care se presupune că adaugă valoare produsului: etanșeitate, sistem de închidere, brevet etc.

383 Or, apartenența produselor la game diferite nu este suficientă pentru a stabili, în sine, lipsa interschimbabilității lor și, prin urmare, oportunitatea de a efectua o analiză pe segment, din moment ce produse care aparțin unor game distincte pot avea funcții identice sau pot răspunde acelorași nevoi (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 martie 1992, Sanyo Electric/Consiliul, C-177/87, EU:C:1992:111, punctul 12).

384 În această privință, trebuie să se arate că în speță reclamantele nu au prezentat niciun element cu privire la eventualele nevoi specifice și distincte ale clienților cărora le-ar răspunde fiecare dintre aceste categorii de produse (standard și nestandard).

385 În aceste condiții, trebuie să se considere că, în lipsa unor elemente prezentate în sens contrar de reclamante, lipsa unei analize segmentate care să distingă produsele standard și produsele nestandard nu contravenea în speță cerințelor jurisprudenței, astfel încât prima critică trebuie respinsă.

386 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele susțin că, pentru a evalua prejudiciul cauzat industriei din Uniune, Comisia ar fi trebuit să distingă produsele în cauză după cum erau fabricate din fontă ductilă sau din fontă cenușie. Acest argument este invocat de asemenea în cadrul celui de al șaselea aspect al primului motiv și al celei de a cincea critici din cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv.

387 În această privință, trebuie să se arate că legăturile dintre fonta ductilă și fonta cenușie au fost analizate cu ocazia reexaminării primelor măsuri antidumping adoptate împotriva importurilor efectuate pentru acest tip de produs din Republica Populară Chineză.

388 În speță, procedura de reexaminare urmărea să stabilească dacă piesele din fontă ductilă intrau, precum cele din fontă cenușie, în definiția produsului vizat de Regulamentul nr. 1212/2005, cu alte cuvinte a anumitor articole din fontă nemaleabilă.

389 În regulamentul adoptat în urma acestei reexaminări, și anume Regulamentul (CE) nr. 500/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 de modificare a Regulamentului nr. 1212/2005 (JO 2009, L 151, p. 6), Comisia a considerat că articolele din fontă cenușie și articolele din fontă ductilă constituie un singur produs în scopul procedurii antidumping, din moment ce au aceleași caracteristici (fizice, chimice și tehnice), pot fi utilizate pentru aceleași scopuri și sunt interschimbabile.

390 În acest cadru, Comisia a arătat că atât fonta cenușie, cât și fonta ductilă provin dintr-un aliaj al fierului și carbonului, chiar dacă pot exista diferențe minore între ele în structura materiilor prime și de asemenea a materiilor adăugate în timpul procesului de producție. Aceasta a adăugat că, desigur, fonta ductilă, spre deosebire de fonta cenușie, are proprietăți tehnice care îi permit să reziste la o tensiune de rupere mai mare și, mai important, să se deformeze într-o mai mare măsură la o tensiune de comprimare fără a se fractura. Totuși, această diferență este compensată de caracteristici mecanice sau tehnice comparabile, cum ar fi capacitatea de mulare, rezistența la uzură și elasticitatea. În plus, din Regulamentul nr. 500/2009 reiese că diferența menționată mai sus afectează numai proiectul solicitat al articolului din fontă (adică dacă este solicitat un dispozitiv de închidere sau nu), dar nu afectează capacitatea lui de adaptare la utilizarea prevăzută, care constă în a acoperi sau a asigura accesul la sisteme de la suprafață sau din subteran. În analiza sa, Comisia a arătat de asemenea că consumatorii percep ambele tipuri de articole din fontă ca pe același produs utilizat pentru a acoperi gurile de vizitare, pentru a rezista traficului, pentru a asigura accesul sigur și lejer la rețele îngropate sau pentru a colecta apele de suprafață (grilaje) și că ambele tipuri furnizează soluții durabile pe termen lung.

391 În speță, trebuie să se arate că reclamantele nu furnizează elemente care să pună în discuție aceste constatări, dar afirmă că, în anumite state membre, există o „prioritate” sau o „preferință” pentru unul sau pentru celălalt tip de fontă. În opinia acestora, piața germană ar fi astfel dominată de fonta cenușie, iar piața franceză de fonta ductilă.

392 Întrucât nu este susținută de elemente concrete, o asemenea afirmație nu este suficientă pentru a pune în discuție analiza Comisiei. În orice caz, o simplă prioritate nu permite să se stabilească cu certitudine o absență sau o insuficiență a interschimbabilității produselor, astfel încât și a doua critică trebuie respinsă.

393 În cadrul celei de a treia critici, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să evalueze prejudiciul cauzat industriei din Uniune făcând distincție între Europa de Est și restul Uniunii, ca urmare a condițiilor concurențiale care ar fi mai puțin dezvoltate în această parte a Uniunii.

394 În această privință, trebuie să se arate că această critică nu este suficient de susținută pentru a putea fi analizată în mod corespunzător, din moment ce reclamantele s-au limitat să indice, fără a furniza vreo explicație specifică, faptul că Europa de Est și alte regiuni ale Europei nu cunoșteau aceleași condiții concurențiale.

395 Desigur, reclamantele arată că, în Regulamentul nr. 1212/2005, care a condus la adoptarea măsurilor antidumping din anul 2005, Comisia a efectuat o analiză pe segment prin excluderea unei zone geografice determinate, în speță Franța.

396 Totuși, în considerentul (73) al Regulamentului nr. 1212/2005, Comisia a justificat un asemenea mod de a proceda prin faptul că pătrunderea importurilor care fac obiectul unui dumping era inegală pe piața Uniunii. Astfel, în timp ce aceste importuri au pătruns puternic pe piețele a 14 state membre, ele nu au intrat încă pe piața din Franța. În paralel, cei doi producători francezi care au fost incluși în eșantion aveau o pondere foarte mare asupra situației generale a industriei din Uniune, în sensul că producția și vânzările lor de articole turnate din fontă pe piața din Franța reprezentau circa 36 % din totalul producției și al vânzărilor industriei menționate. În aceste circumstanțe deosebite, Comisia a considerat oportun să se prezinte, alături de analiza prejudiciului asupra industriei din Uniune în ansamblul său, o analiză a tendințelor arătate de anumiți indicatori pe piața Uniunii, care era ținta importurilor, adică această piață fără Franța.

397 Reclamantele nu au demonstrat că împrejurări de acest tip justificau în speță să se perceapă separat prejudiciul cauzat industriei din Europa de Vest și industriei din Europa de Est, astfel încât a treia critică și, în consecință, al doilea aspect al celui de al doilea motiv în întregime trebuie respinse.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la prețurile importurilor și la importanța subcotării

398 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamantele formulează două critici, care sunt contestate de Comisie.

399 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că Comisia nu dispunea de informații fiabile cu privire la prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping.

400 În această privință, trebuie să se constate că, în considerentul (126) al regulamentului provizoriu, Comisia a admis că evoluția prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping nu era „pe deplin fiabilă” în măsura în care datele se bazau pe statisticile privind importurile, iar gama de tipuri de produse nu era cunoscută în detaliu.

401 Totuși, trebuie să se arate că, în acest extras, contrar celor indicate de reclamante, Comisia nu a recunoscut că evoluția prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping nu era suficient de fiabilă pentru a putea fi utilizată, ci numai că calculul prețului importurilor nu a condus la un rezultat atât de detaliat pe cât ar fi dorit, fără însă ca ea să considere aceste date ca fiind lipsite de orice fiabilitate și fără a avea în vedere că ele nu pot servi nicidecum la elaborarea regulamentului atacat.

402 Or, faptul că evoluția prețurilor menționate nu este „pe deplin fiabilă” rezultă din împrejurarea că datele Eurostat clasifică produsul în cauză sub coduri care includ și alte produse și că, pentru acest motiv, au fost efectuate ajustări ale acestor date, astfel cum se arată la punctele 158-166 de mai sus.

403 Ca răspuns la primul aspect al primului motiv, s-a statuat că Comisia a putut să se întemeieze pe aceste date, astfel cum au fost reajustate, pentru a determina volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, în lipsa unor informații mai precise, mai recente și mai fiabile.

404 În continuarea acestei aprecieri, trebuie să se considere că Comisia putea de asemenea să utilizeze aceste date pentru a evalua prețul importurilor care fac obiectul unui dumping și pentru a trasa evoluția acestora.

405 Prin urmare, prima critică trebuie respinsă.

406 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele reproșează Comisiei că nu a evaluat suficient importanța subcotării, având în vedere cota de producție a industriei din Uniune pentru care nu s-a constatat nicio subcotare a prețurilor.

407 În această privință, trebuie să se arate că, în considerentul (187) al regulamentului atacat, Comisia a indicat că a stabilit că 62,6 % din totalul vânzărilor în Uniune ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au fost subcotate de importurile care fac obiectul unui dumping din partea producătorilor-exportatori din Republica Populară Chineză incluși în eșantion. Pentru a ajunge la această concluzie, ea s-a întemeiat pe faptul că, pe de o parte, toate tipurile de produs importate sunt comparabile cu tipurile de produs vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion și, pe de altă parte, prețurile ansamblului de tipuri de produse importate au subcotat prețurile de vânzare ale tipurilor de produse comparabile vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Din aceste diferite elemente, Comisia a concluzionat că efectele prejudiciabile ale prețului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra vânzărilor industriei din Uniune erau demonstrate în mod satisfăcător.

408 Potrivit reclamantelor, Comisia nu putea ajunge la această concluzie având în vedere procentul limitat în privința căruia a fost constatată efectiv o subcotare – în speță 62,6 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion. În opinia lor, un asemenea procent este insuficient din două motive. Prima obiecție ridicată de reclamante este că procentul vânzărilor pentru care a fost stabilită o subcotare ar echivala cu numai 26,9 % din vânzările din Uniune, din moment ce eșantionul de producători din Uniune reprezintă 43 % din totalul vânzărilor industriei din Uniune. A doua obiecție ridicată de reclamante este că acest procent de 62,6 % ar implica faptul că nu a fost constatată nicio subcotare pentru restul, totuși deloc neglijabil, al acestor vânzări (peste 37 %). Într-un asemenea context, Comisia ar fi trebuit să examineze, potrivit reclamantelor, dacă putea fi stabilită în mod real o legătură de cauzalitate cu prejudiciul constatat pentru industria Uniunii în ansamblul său. În acest sens, ei subliniază că vânzările industriei din Uniune prezentau, în raport cu importurile care fac obiectul unui dumping, diferențe apreciabile în funcție de produse (din fontă ductilă sau din fontă cenușie) și de statele membre.

409 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum s-a indicat la punctul 290 de mai sus, Comisia este autorizată prin regulamentul de bază să își întemeieze ancheta, în cauzele complexe, pe un număr determinat de părți recurgând la o metodă de eșantionare prevăzută la articolul 17 din regulamentul menționat, fără ca această posibilitate sau metodele prevăzute în această dispoziție să fi fost puse în discuție în speță de reclamante, în cadrul unei excepții de nelegalitate.

410 În speță, Comisia a utilizat, pentru această eșantionare, astfel cum se arată la punctul 296 de mai sus, a doua metodă prevăzută în această dispoziție, și anume o selectare întemeiată pe volumele „cele mai ridicate” (producție și vânzări).

411 Prin urmare, trebuie să se considere, în temeiul regulamentului de bază, că analiza efectuată de Comisie a fost întemeiată pe date care trebuie considerate reprezentative, cu consecința că, din moment ce este constatată pentru vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, subcotarea prețurilor trebuie considerată reprezentativă pentru întreaga industrie din Uniune.

412 Astfel, prima obiecție a reclamantelor privind existența unei subcotări pentru numai 26,9 % din vânzările din Uniune, care echivalează în esență cu a repune în discuție posibilitatea Comisiei de a se întemeia pe eșantioane reprezentative, trebuie respinsă.

413 În ceea ce privește a doua obiecție formulată de reclamante, acestea subliniază, în răspunsul lor la întrebările scrise adresate de Tribunal, că vânzările corespunzătoare procentului de 37,4 % neluat în considerare nu erau comparabile cu importurile producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion și, prin definiție, nu erau subcotate.

414 În susținerea argumentației lor, reclamantele fac trimitere la Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691), care anulează un regulament antidumping al Comisiei, printre altele pentru motivul că, în analiza sa, această instituție nu a ținut seama de 8 % din volumul vânzărilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion în vederea examinării subcotării prețurilor, întrucât nu exista un tip de produs importat corespunzător.

415 Potrivit reclamantelor, aceeași concluzie se impune în speță, având în vedere similaritățile existente între cele două cauze, cu atât mai mult cu cât procentul neglijat de Comisie ar fi aici mai important (aproximativ 37 %) decât cel identificat în acest precedent (8 %). În ambele cauze, ansamblul de date utilizat de Comisie pentru a stabili prețurile de vânzare unitare medii și rentabilitatea vânzărilor în Uniune către cumpărători independenți s-ar întemeia pe ansamblul tipurilor de produse vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion. În același mod, Comisia ar fi stabilit o legătură specifică, în ambele dosare, între analiza subcotării prețurilor importurilor care fac obiectul unui dumping și evoluția prețurilor industriei din Uniune. Tot în aceeași linie, Comisia ar fi identificat o relație, în ambele cazuri, între, pe de o parte, scăderea prețurilor industriei din Uniune și, pe de altă parte, deteriorarea rentabilității industriei menționate, precum și a celei a cotelor sale de piață. În sfârșit, în speță, precum în cauza anterioară menționată, Comisia ar fi omis să furnizeze o motivare specifică de natură să excludă posibilitatea ca produsele neluate în considerare să fi participat, într-un procent deloc neglijabil, la scăderea prețurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

416 În această privință, trebuie amintit că, în Hotărârea din 24 septembrie 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Comisia (T-500/17, nepublicată, în prezent în recurs, EU:T:2019:691), invocată de reclamante, Tribunalul s-a pronunțat într-un context în care Comisia a arătat ea însăși existența unor segmente distincte în cadrul ansamblului constituit din produsele vizate de anchetă. În acest context, Tribunalul a constatat că analiza subcotării prețurilor a fost efectuată de Comisie fără a face distincție între segmentele totuși identificate de aceasta. Pe de altă parte, el a considerat că, în analiza sa, această instituție nu a ținut seama de anumite tipuri de produse vândute de producătorii din Uniune incluși în eșantion, pentru care nu exista un tip de produs importat corespunzător. În acest cadru specific, Tribunalul a statuat, la punctul 74 din hotărârea menționată, că, „în lipsa unei motivări specifice în această privință în regulamentul atacat, nu se

poate exclude că cele 17 tipuri de produse în discuție, reprezentând 8 % din volumul vânzărilor producătorilor menționați și poate mai mult în ceea ce privește valoarea, ținând seama de variația prețurilor între segmente, au participat, într-un procent deloc neglijabil, la scăderea prețurilor producătorilor din Uniune incluși în eșantion”.

417 Această situație este diferită de cea întâlnită în speță, în care Comisia nu a constatat existența unor segmente diferite pe piața produsului în cauză și a explicat pe larg poziția pe care o adopta cu privire la acest aspect fără ca reclamantele să fi putut prezenta elemente care să permită invalidarea sau punerea la îndoială a acestei aprecieri.

418 Reclamantele consideră că a doua obiecție este susținută și de concluziile formulate de organul de apel al OMC în litigiul „China – Măsuri de instituire a unor taxe antidumping asupra tuburilor fără sudură din oțel inoxidabil de înaltă performanță «HP-SSST» originare din Japonia” (WT/DS 454/AB/R și WT/DS 460/AB/R, raport din 14 octombrie 2015).

419 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, interpretările Acordului privind aplicarea articolului VI al GATT (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), adoptate de acest organ, nu pot fi obligatorii pentru Tribunal în aprecierea validității regulamentului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punctul 54).

420 În plus, trebuie să se arate că, în raportul menționat la punctul 418 de mai sus, organul de apel al OMC a indicat că, pentru a evalua în mod obiectiv efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor de pe piața internă, autoritatea de anchetă trebuia să adopte o evaluare dinamică a evoluției și a tendințelor prețurilor în relația dintre, pe de o parte, prețurile importurilor care fac obiectul unui dumping și, pe de altă parte, prețurile produsului național similar în perioada acoperită de anchetă, ținând seama de toate elementele de probă relevante, inclusiv, în cazul în care acest lucru ar fi adecvat, de cota de piață relativă a fiecărui tip de produs.

421 Totuși, această afirmație trebuie plasată în contextul său. În cauza menționată, s-a stabilit că produsele în discuție, și anume tuburile fără sudură din oțel inoxidabil de înaltă performanță (HP-SSST), trebuiau distinse în diferite segmente pe piață, corespunzătoare unor game diferite de produse a căror substituibilitate nu a fost stabilită. În plus, în cursul anchetei, autoritatea de anchetă chineză a observat că, în perioada acoperită de anchetă, importurile care fac obiectul unui dumping și vânzările interne se concentrau pe segmente diferite de pe piața HP-SSST. Astfel, în condițiile în care majoritatea producției naționale chineze a HP-SSST corespundea unor produse de calitate A, cota de piață deținută de importurile de produse de calitate A care făceau obiectul unui dumping a fost de 1,45 % în anul 2008 și de 0 % după această dată.

422 În acest context specific, organul de apel al OMC a apreciat că autoritatea de anchetă chineză nu se putea limita, astfel cum procedase, să constate existența unei subcotări a prețurilor pentru produsele de calitate B și C importate, ci trebuia să țină seama și de cota de piață relativă a fiecărui produs, A, B și C.

423 Situația este diferită în speță din moment ce, deși este divizat în coduri NCP de Comisie în scopul comparației, produsul în cauză include o varietate de tipuri de produse care rămân interschimbabile.

424 Această metodă a fost de altfel validată de organul de apel al OMC în raportul său citat la punctul 418 de mai sus, din moment ce, la punctul 5.180, el a arătat că autoritatea însărcinată cu ancheta nu era obligată, în temeiul articolului 3.2 din Acordul antidumping, să stabilească existența unei subcotări pentru fiecare dintre tipurile de produse vizate de anchetă sau în ceea ce privește toată gama mărfurilor care constituie produsul național similar.

425 În aceste condiții, trebuie să se considere că existența unei marje de subcotare care se stabilește în intervalul 31,6-39,2 %, referitoare la 62,6 % din vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion, este suficientă în speță pentru a constata existența unei subcotări semnificative a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria din Uniune în sensul articolului 3 alineatul (3) din regulamentul de bază.

426 Ținând seama de considerațiile care precedă, trebuie să se respingă a doua critică și, prin urmare, al treilea aspect al celui de al doilea motiv în întregime.

427 Întrucât toate argumentele prezentate în cadrul celui de al doilea motiv au fost respinse, acest motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, referitor la refuzul comunicării anumitor informații

428 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamantele reproșează Comisiei că a refuzat să le comunice informații utile pentru stabilirea dumpingului și a prejudiciului. Acest reproș este formulat și în cadrul celui de al șaselea aspect al primului motiv.

– Cu privire la admisibilitatea celui de al treilea motiv

429 Potrivit Comisiei, al treilea motiv trebuie declarat inadmisibil în privința tuturor reclamantelor. Pe de o parte, întrucât nu este o parte interesată în sensul regulamentului de bază, CCCME nu ar putea invoca o încălcare a drepturilor procedurale care decurg din regulamentul menționat. Pe de altă parte, întrucât nu au participat la anchetă prezentând observații și solicitând accesul la dosarul neconfidențial, membrii CCCME și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I nu ar putea invoca o încălcare a drepturilor procedurale referitoare la necomunicarea informațiilor în privința lor.

430 Pentru a examina această cauză de inadmisibilitate, trebuie să se distingă trei situații, care depind de identitatea entității sau a întreprinderii care invocă motivul.

431 Astfel, prima situație care trebuie examinată este cea în care argumentul este formulat de CCCME acționând în nume propriu.

432 În această privință, trebuie să se arate că, în măsura în care a participat la anchetă și a solicitat să poată dispune pentru ea însăși de informațiile care sunt vizate în al treilea motiv, CCCME dispune de drepturi procedurale a căror protecție o poate solicita în cadrul prezentei acțiuni.

433 În aceste condiții, al treilea motiv este declarat admisibil în măsura în care este invocat de CCCME acționând în nume propriu.

434 A doua situație care trebuie examinată este cea în care motivul este formulat de membrii CCCME și de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, care pun în discuție regulamentul atacat pentru motivul că nu le-ar fi fost comunicate informații esențiale pentru apărarea intereselor lor.

435 În această privință, trebuie să se arate că aceste două categorii sunt alcătuite din întreprinderi care nu au dovedit că au participat la anchetă sau că au formulat cereri pentru a li se comunica informațiile în cauză.

436 Or, din regulamentul de bază și în special din articolul 5 alineatul (10) din acesta reiese că, întrucât instituțiile se află în imposibilitatea de a identifica toate întreprinderile care ar putea fi interesate de o procedură antidumping și de a determina astfel cui ar trebui să fie comunicate informațiile a căror divulgare este autorizată, revine părților interesate sarcina de a se face cunoscute și de a preciza interesul lor de a fi informate și de a participa la anchetă.

437 Astfel cum arată jurisprudența, aceste părți trebuie să permită instituțiilor să aprecieze problemele pe care le poate crea absența unui element din informațiile care au fost puse la dispoziția lor, înțelegându-se că ele nu se pot plânge, în fața instanței Uniunii, de faptul că o informație nu a fost pusă la dispoziția lor dacă, în cursul anchetei, nu au adresat instituțiilor nicio cerere privind informația respectivă (a se vedea Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 93 și jurisprudența citată).

438 În consecință, al treilea motiv nu poate fi considerat admisibil în privința membrilor CCCME și a celorlalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, în măsura în care aceste întreprinderi urmăresc să obțină anularea regulamentului atacat pentru motivul că nu le-ar fi fost comunicate informații care ar fi trebuit să fie comunicate.

439 În sfârșit, a treia și ultima situație care trebuie să fie avută în vedere este cea în care motivul este invocat de membrii CCCME și de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I, care susțin că dreptul la apărare nu ar fi fost respectat în privința CCCME.

440 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, încălcarea dreptului la apărare constituie o nelegalitate subiectivă prin natura sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 octombrie 2010, CNOP și CCG/Comisia, T-23/09, EU:T:2010:452, punctul 45), ceea ce are drept consecință faptul că trebuie să fie invocată de însăși persoana în cauză, fără a putea fi invocată de o altă parte (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia, T-62/08, EU:T:2010:268, punctul 186).

441 Astfel, trebuie să se considere că, în temeiul acestei jurisprudențe, celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I nu pot invoca în fața instanței Uniunii o încălcare a drepturilor procedurale care au fost acordate CCCME în cursul anchetei.

442 Potrivit reclamantelor, dreptul Uniunii permite totuși membrilor unei asociații să invoce o încălcare a drepturilor procedurale exercitate de aceasta dacă asociația menționată a acționat în numele lor în fața Comisiei în cursul anchetei, înțelegându-se că, într-un asemenea caz, ceea ce solicită, în definitiv, este protecția propriilor drepturi, care ar fi fost exercitate în numele lor de asociație în cursul acestei faze administrative.

443 În această privință, trebuie să se arate că posibilitatea unei asociații de a exercita drepturile procedurale ale unora dintre membrii săi în cursul procedurii antidumping a fost admisă de jurisprudență (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Comisia, T-228/17, EU:T:2019:619, punctul 36).

444 Totuși, această posibilitate a fost supusă de aceeași jurisprudență condiției ca entitatea să fi manifestat, în cursul anchetei, intenția de a acționa în calitate de reprezentantă a unora dintre membrii săi, ceea ce presupune ca aceștia din urmă să fi fost identificați în acel moment și ca ea să fie în măsură să dovedească faptul că a primit din partea lor mandatul care îi permitea să exercite drepturile procedurale respective în numele lor.

445 Or, din dosar reiese că în speță CCCME nu s-a prezentat Comisiei ca atare în cursul anchetei, ci că a acționat, dimpotrivă, pe tot parcursul acesteia, ca o entitate care reprezintă industria chineză, considerată în ansamblul său.

446 În observațiile pe care le-a depus la 15 septembrie 2017 cu privire la regulamentul provizoriu, CCCME a arătat astfel următoarele:

„Interesul CCCME corespunde interesului industriei chineze a fontei în ansamblu. Interesul menționat poate, și acest lucru este valabil adesea, să coincidă cu interesele diferitor producători-exportatori chinezi ai produsului în cauză, dar este distinct și depășește aceste interese individuale. În special, membrii CCCME sunt nu numai producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion, ci și producătorii-exportatori chinezi care nu au fost incluși în eșantion și care, în consecință, vor fi supuși ratei aplicabile «altor societăți cooperante enumerate în anexă» sau «tuturor celorlalte societăți». Membrii săi includ de asemenea societăți care, în acest stadiu, nu exportă produsul în cauză către Uniunea Europeană («UE»), dar care ar putea avea în vedere să facă acest lucru în viitor. Participarea CCCME la prezenta anchetă urmărește să protejeze interesul colectiv al membrilor săi și al industriei chineze (exportatoare) a fontei, în opoziție cu interesele individuale ale membrilor săi. Aceste interese individuale vor fi revendicate de diferiți producători (exportatori) chinezi pe cont propriu, dintre care unii participă în mod individual la prezenta procedură.”

447 În aceste condiții, nu se poate considera că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de jurisprudență pentru a permite membrilor asociației să acționeze pentru protecția drepturilor procedurale care ar fi fost exercitate de CCCME în cursul fazei administrative.

448 În ședință, reclamantele au propus să prezinte mandatele pe care le-ar fi dat membrii CCCME pentru a-i permite și pentru a-i solicita acesteia să revendice în numele lor drepturile procedurale pe care le puteau pretinde.

449 Totuși, această propunere de probe trebuie considerată inoperantă în acest stadiu al procedurii, întrucât aceste mandate, dacă ar exista, ar fi trebuit să fie prezentate în cursul anchetei pentru a permite Comisiei să acorde întreprinderilor în cauză drepturile procedurale pe care acestea le puteau reclama.

450 Având în vedere elementele care precedă, Tribunalul consideră că al treilea motiv poate fi invocat de CCCME acționând în nume propriu ca asociație care reprezintă întreaga industrie chineză, respingând ca inadmisibile argumentele formulate în cadrul acestui motiv de membrii CCCME și de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I.

– Cu privire la corelarea dintre dreptul la apărare și obligația de confidențialitate

451 Pe fond, trebuie amintit că, în conformitate cu jurisprudența, respectarea dreptului la apărare în orice procedură inițiată împotriva unei persoane și care poate să conducă la un act cauzator de prejudiciu constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii care trebuie să fie garantat chiar în lipsa oricărei reglementări privind procedura (a se vedea Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 83 și jurisprudența citată).

452 Potrivit Curții, acest principiu are o importanță fundamentală în procedurile de anchete antidumping (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 77 și jurisprudența citată).

453 În temeiul principiului menționat, întreprinderilor interesate trebuie să li se fi oferit posibilitatea, în cursul procedurii administrative, să își exprime în mod util punctul de vedere, pe de o parte, asupra realității și a pertinenței faptelor și a circumstanțelor invocate și, pe de altă parte, asupra elementelor de probă reținute de Comisie în susținerea afirmației sale cu privire la existența unei practici de dumping și la prejudiciul care ar rezulta din aceasta (a se vedea Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 76 și jurisprudența citată).

454 În acest cadru, instituțiile Uniunii trebuie să acționeze cu diligență, încercând să ofere întreprinderilor în cauză indicațiile utile pentru apărarea intereselor lor, dispunând în același timp de o anumită libertate de a alege, dacă este cazul din oficiu, modalitățile pe care le consideră adecvate în vederea unei astfel de comunicări (Hotărârea din 27 iunie 1991, Al-Jubail Fertilizer/Consiliul, C-49/88, EU:C:1991:276, punctul 17, și Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 99; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 30).

455 Aceste principii sunt puse în aplicare în regulamentul de bază, care prevede un sistem de garanții care urmărește două obiective, și anume, pe de o parte, să permită părților interesate să își apere în mod util interesele și, pe de altă parte, să protejeze confidențialitatea informațiilor colectate în cursul anchetei (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 96).

456 Normele referitoare la aceste două obiective sunt examinate la punctele următoare.

457 În ceea ce privește primul obiectiv, garanțiile procedurale care asigură dreptul la informare al părților interesate sunt definite, mai întâi, la articolul 6 alineatul (7) și, în continuare, la articolul 20 din regulamentul de bază (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 97).

458 Astfel, articolul 6 alineatul (7) din regulamentul de bază prevede că, prin cerere scrisă, părțile interesate, inclusiv exportatorii și asociațiile lor reprezentative, pot să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în anchetă, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau de cele ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste

informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale și să fie utilizate în anchetă (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 98).

459 La rândul său, articolul 20 din regulamentul de bază identifică două momente pentru comunicarea către părțile interesate, inclusiv exportatorii și asociațiile lor reprezentative, a unei informații specifice cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe care se pot întemeia măsurile antidumping, și anume, pe de o parte, după instituirea măsurilor provizorii și, pe de altă parte, înainte de instituirea măsurilor definitive (Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 99).

460 În ceea ce privește al doilea obiectiv, regulamentul de bază prevede normele care trebuie urmate pentru a respecta confidențialitatea informațiilor colectate în cursul anchetei (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 103).

461 În acest cadru, articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază stabilește principiul potrivit căruia informațiile confidențiale trebuie tratate ca atare de către autorități.

462 Aceste informații sunt cele care au caracter confidențial prin natura lor sau pentru că au fost desemnate ca atare de către persoanele sau entitățile care le-au furnizat. Fac parte din prima categorie informațiile a căror divulgare ar avantaja în mod semnificativ un competitor sau ar avea un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația sau pentru cea de la care a obținut-o. În ceea ce privește a doua categorie, articolul 19 alineatul (5) prima teză din regulamentul de bază interzice Comisiei, statelor membre și agenților lor să divulge informații furnizate de o persoană sau de o entitate care a cerut ca acestea să fie tratate în mod confidențial fără autorizația expresă a acesteia.

463 Potrivit articolului 19 alineatul (5) a doua teză din regulamentul de bază, interdicția de divulgare se aplică și informațiilor schimbate între Comisie și statele membre și documentelor interne ale instituțiilor și ale statelor membre, singurele excepții autorizate fiind cele prevăzute în mod expres în regulamentul de bază.

464 Cele două obiective urmărite în reglementare fiind astfel prezentate, trebuie să se arate că dreptul Uniunii cuprinde indicații cu privire la modul în care acestea pot fi corelate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 105).

465 Anumite dispoziții care figurează în regulamentul de bază subliniază importanța acordată confidențialității. Astfel, articolul 6 alineatul (7) din regulamentul menționat, amintit la punctul 458 de mai sus, precizează că caracterul confidențial al unei informații furnizate de o parte implicată în anchetă se opune posibilității părților interesate de a lua cunoștință de aceasta. Pe de altă parte, articolul 20 alineatul (4) din acest regulament prevede că informarea finală trebuie făcută „[ț]inând seama de necesitatea de a proteja confidențialitatea informațiilor” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 105).

466 În celălalt sens, jurisprudența precizează că imperativul privind respectarea informațiilor confidențiale nu poate goli dreptul la apărare de conținutul lui esențial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 29).

467 Pentru a corela cele două obiective, articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de bază precizează că, atunci când sunt comunicate informații confidențiale, un rezumat neconfidențial trebuie furnizat de partea care solicită confidențialitatea, acest rezumat trebuind să fie suficient de detaliat pentru a permite părților interesate să înțeleagă de manieră rezonabilă conținutul informațiilor comunicate.

468 În același scop de a respecta dreptul la apărare atunci când confidențialitatea se opune divulgării informațiilor, articolul 19 alineatul (4) din regulamentul de bază însărcinează instituțiile să divulge informații generale, mai ales motivele pe baza cărora sunt luate deciziile în cadrul regulamentului de bază.

469 În lumina acestor principii și dispoziții trebuie să se verifice dacă CCCME i s-a oferit posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere asupra realității și pertinenței faptelor și a circumstanțelor invocate și asupra elementelor de probă reținute de Comisie, înțelegându-se că, atunci când trebuie conciliate imperativele de confidențialitate și dreptul la informare pentru părțile interesate, instituțiile în cauză trebuie să aprecieze, în raport cu aceste informații, situația particulară a părții interesate și în special poziția pe care această parte interesată o ocupă pe piața în cauză în raport cu cea a persoanei care a furnizat informațiile respective (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul, T-424/13, EU:T:2016:378, punctul 199).

470 În cadrul acestei examinări, cele trei aspecte care compun motivul vor fi examinate succesiv.

– Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, referitor la cererea de comunicare a calculelor efectuate de Comisie

471 În cadrul primului aspect, CCCME reproșează Comisiei că nu i-a furnizat detalii privind calculele valorii normale, ale marjelor de dumping, ale efectelor importurilor din China asupra prețurilor, ale prejudiciului și ale nivelului de eliminare a prejudiciului. Potrivit CCCME, faptul de a dispune de calculele detaliate ale Comisiei și de datele utilizate pentru aceste calcule este de natură să permită părților interesate să furnizeze observații mai utile pentru apărarea lor. Astfel, aceste părți pot să verifice cu precizie modul în care Comisia a utilizat aceste date și să le compare cu propriile calcule, ceea ce le permite să identifice eventuale erori din partea Comisiei care ar fi în caz contrar nedetectabile.

472 Comisia nu contestă că aceste calcule solicitate de CCCME pot constitui fapte și considerații esențiale în sensul articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază pentru părțile interesate, precum producătorii-exportatori, care riscă să fie supuși măsurilor antidumping în cauză. Totuși, ea apreciază că CCCME nu poate fi considerată parte interesată în sensul regulamentului de bază, din moment ce această entitate nu este ea însăși activă în calitate de producător sau de comerciant al produsului în cauză. Potrivit Comisiei, obligația de a furniza informații este mai puțin extinsă pentru asociațiile reprezentative decât pentru părțile interesate, printre care producătorii-exportatori.

473 În această privință, trebuie mai întâi să se stabilească dacă aceste calcule la care CCCME a solicitat accesul conțin informații confidențiale în sensul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază, astfel cum a obiectat Comisia în cursul anchetei.

474 În ceea ce privește calculele valorii normale, Comisia a explicat în regulamentul atacat că au fost utilizate metode de calcul diferite în funcție de situația avută în vedere. Astfel, prima situație reținută este cea în care tipul de produs exportat era identic sau comparabil cu un tip de produs fabricat pe piața indiană, arătându-se că Republica India a fost aleasă ca țară terță cu economie de piață utilizată drept referință pentru calcularea valorii normale. În acest caz, au fost aplicate metode diferite după cum tipul de produs în cauză era vândut în cantități reprezentative sau nereprezentative pe piața indiană. Astfel, atunci când tipul de produs era vândut în cantități reprezentative pe piața indiană, ceea ce privea în mod concret un tip de produs vândut de un producător indian, Comisia a utilizat prețurile de vânzare practicate în cursul unor operațiuni comerciale normale. Atunci când tipul de produs în cauză nu era vândut în cantități reprezentative pe piața indiană, ceea ce privea toate celelalte tipuri de produse identice sau comparabile cu tipurile de produse exportate, Comisia a mai făcut distincție după cum tipul de produs era vândut „în cantitate suficientă” de cel puțin un producător indian, caz în care a utilizat prețurile de vânzare practicate în cursul unor operațiuni comerciale normale (denumită în continuare „a doua metodă”), sau după cum tipul de produs nu era vândut, ci produs de cel puțin un producător indian, caz în care a construit valoarea normală pe baza costurilor de fabricație, majorate cu costurile VAG și cu profiturile legate de vânzările interne efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale de acest producător indian (denumită în continuare „a treia metodă”). A doua situație este cea în care tipul de produs exportat nu era identic sau comparabil cu un tip de produs fabricat pe piața indiană. În acest caz, Comisia a utilizat o valoare normală întemeiată pe vânzările tuturor tipurilor de produse care utilizează aceeași materie primă (fontă ductilă sau cenușie) efectuate de producătorii indieni pe piața internă în cadrul unor operațiuni comerciale normale.

475 În lumina acestor explicații, trebuie să se constate că aceste calcule ale valorii normale la care CCCME a solicitat accesul privesc prețurile de vânzare, precum și costurile de fabricație, costurile VAG și profiturile producătorilor indieni, împărțite pe tip de produs.

476 Or, elemente precum costurile de fabricație, costurile VAG sau profiturile au în speță un caracter confidențial prin natura lor în sensul articolului 19 alineatul (1) din regulamentul de bază, din moment ce, astfel cum se indică în această dispoziție, cunoașterea acestor elemente de către terți ar putea, în conducerea afacerilor, să avantajeze în mod semnificativ un competitor sau să aibă un efect defavorabil semnificativ pentru persoana care a furnizat informația (a se vedea punctul 462 de mai sus).

477 În orice caz, trebuie să se constate că, întrucât au fost incluse în versiunea restrânsă a chestionarului transmis Comisiei, aceste elemente, precum prețurile, au fost comunicate de părțile la anchetă cu titlu confidențial, determinând obligația autorităților care aveau cunoștință de aceste informații să respecte această confidențialitate, în caz contrar existând riscul de încălcare a articolului 19 alineatele (1) și (5) din regulamentul de bază (a se vedea punctul 462 de mai sus).

478 Aceeași constatare se impune pentru celelalte calcule solicitate de CCCME.

479 Astfel, întrucât constau într-o comparație a valorii normale și a prețurilor de export ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion, calculele marjelor de dumping privesc datele de natură confidențială ale producătorilor indieni și ale producătorilor-exportatori chinezi ale căror prețuri sunt comparate.

480 De asemenea, calculele prejudiciului, inclusiv, în acest cadru, calculul efectelor importurilor din China asupra prețurilor, cuprind date cu caracter confidențial. Pe de o parte, calculele subcotării, care permite aprecierea efectului importurilor asupra prețurilor produselor pe piața Uniunii, rezultă dintr-o comparație între prețurile de export ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion și prețurile unor modele sau ale unor produse similare ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Pe de altă parte, prejudiciul cauzat industriei din Uniune este evaluat ținând seama de incidența importurilor asupra industriei din Uniune. În acest sens, datele de natură confidențială ale industriei din Uniune, și anume datele producătorilor din Uniune incluși în eșantion referitoare la prețuri și la factorii care afectează prețurile, la costurile cu forța de muncă, la stocuri, la rentabilitate, la fluxul de numerar, la investiții, la randamentul investițiilor și la capacitatea de a atrage capital, sunt colectate și analizate în ceea ce privește indicatorii microeconomici evaluați de Comisie. Același lucru este valabil și pentru datele producătorilor din industria din Uniune referitoare la producție, la capacitatea de producție, la rata de utilizare a capacității, la volumul vânzărilor, la cota de piață, la creștere, la ocuparea forței de muncă și la productivitate, în ceea ce privește indicatorii macroeconomici evaluați de Comisie.

481 În sfârșit, tot în același sens, calculele nivelului de eliminare a prejudiciului privesc de asemenea date cu caracter confidențial, în măsura în care acestea rezultă, la rândul lor, dintr-o comparație între prețurile de export și prețurile neprejudiciabile corespunzătoare practicate de industria din Uniune.

482 Astfel, din analiza efectuată mai sus reiese că toate calculele solicitate de CCCME prezintă un caracter confidențial de natură să merite o protecție.

483 Totuși, trebuie amintit că, atunci când nu pot fi comunicate informații ca urmare a caracterului lor confidențial, articolul 19 alineatele (2)-(4) din regulamentul de bază, pe de o parte, constrânge părțile în cauză să furnizeze un rezumat neconfidențial al acestor informații de fiecare dată când acest lucru este posibil și, pe de altă parte, obligă Comisia să divulge informații generale, mai ales motivele pe baza cărora sunt luate deciziile în cadrul regulamentului de bază.

484 Prin urmare, este necesar să se stabilească dacă, având în vedere informațiile care i-au fost comunicate, CCCME i s-a oferit posibilitatea, astfel cum impune jurisprudența, să furnizeze indicații utile pentru apărarea sa.

485 În cadrul acestei examinări, trebuie să se țină seama de două aspecte, și anume, pe de o parte, de informațiile de care dispunea în mod concret CCCME și, pe de altă parte, de calitatea pe care aceasta din urmă o avea în cursul anchetei (a se vedea jurisprudența amintită la punctul 469 de mai sus). Aceste aspecte sunt examinate în continuare.

486 Cu privire la primul dintre aceste aspecte, trebuie să se arate că, în ceea ce privește calculele valorii normale, pentru a proteja informațiile sensibile din punct de vedere comercial ale producătorilor indieni care au cooperat, dar și ale producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion, Comisia a comunicat CCCME o descriere a metodei de calcul al valorii normale aplicate în funcție de situațiile menționate la punctul 474 de mai sus și anumite indicații privind rezultatul acestor calcule. Astfel, Comisia a informat-o că rezultatul respectiv se situa într-un interval cuprins între 3 000 și 4 000 de yuan renminbi (CNY) și între 8 000 și 9 000 CNY în funcție de tipul de produs. În urma unei cereri formulate de CCCME, Comisia a indicat de asemenea, la punctul 61 din constatările finale și în considerentul (67) al regulamentului atacat, că suma costurilor VAG și a profit-

urilor care au fost adăugate în cadrul celei de a treia metode era cuprinsă între 1 și 10 % din cifra de afaceri pentru produsele din fontă cenușie și între 10 și 20 % din cifra de afaceri pentru produsele din fontă ductilă.

487 Pentru calculele marjei de dumping, CCCME a avut cunoștință de metodologia utilizată de Comisie, și anume, astfel cum se arată în considerentul (92) al regulamentului provizoriu, că aceasta din urmă a calculat marja de dumping a producătorilor-exportatori incluși în eșantion prin compararea valorii normale medii ponderate a fiecărui tip de produs similar din țara analoagă cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător de produs în cauză. Astfel, Comisia a obținut o marjă de dumping pentru fiecare tip de produs. Ea a calculat în continuare marja de dumping pentru fiecare producător-exportator inclus în eșantion în funcție de tipurile de produse vândute de acesta. CCCME a fost informată cu privire la faptul că rezultatul acestor calcule indică marje de dumping cuprinse între 15,5 și 38,1 %.

488 Pentru calculele subcotării, astfel cum se arată în considerentele (127) și (128) ale regulamentului provizoriu, CCCME a fost informată cu privire la faptul că Comisia a stabilit subcotarea prețurilor în cursul perioadei de anchetă comparând prețurile de vânzare medii ponderate pe tip de produs practicate de cei trei producători din Uniune incluși în eșantion, percepute de la clienții neafiliați de pe piața Uniunii, ajustate la „nivel franco fabrică”, și prețurile medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs, percepute la import de către cei cinci producători-exportatori din Republica Populară Chineză incluși în eșantion de la primul client independent de pe piața din Uniune, stabilite pe o bază de preț „cost, asigurare și navlu” (CIF), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele vamale de 1,7 % pentru produsele din fontă cenușie și de 2,7 % pentru produsele din fontă ductilă. Comisia a adăugat că compararea prețurilor a fost realizată per tip de produs, având în vedere tranzacții la același nivel comercial, ajustate în mod adecvat acolo unde a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri a celor trei producători din Uniune incluși în eșantion înregistrată în cursul perioadei de anchetă iar marjele de subcotare s-au situat între 35,4 % și 42,7 % și au fost ajustate ulterior, astfel cum se arată în considerentul (122) al regulamentului atacat.

489 Pentru calculele care stau la baza examinării indicatorilor microeconomici și macroeconomici, care permit aprecierea prejudiciului cauzat industriei din Uniune, CCCME a obținut cifrele globale pentru fiecare indicator și pentru fiecare an, reluate în considerentele (137)-(166) ale regulamentului provizoriu.

490 În sfârșit, în ceea ce privește calculul nivelului de eliminare a prejudiciului, CCCME a fost informată cu privire la faptul că, pentru a stabili profitul care ar putea fi realizat în mod rezonabil, în condiții normale de concurență, de industria Uniunii, Comisia a luat în considerare profiturile realizate în vânzările către părți neafiliate. Profitul țintă a fost stabilit provizoriu la 5,3 %, în concordanță cu profiturile pentru anul 2013 din vânzările către părți neafiliate. Comisia a precizat în această privință că, deoarece importurile care fac obiectul unui dumping au înregistrat o creștere considerabilă în 2014, după care s-au stabilizat, ea a considerat că nivelul profiturilor pentru anul 2013 reflecta ceea ce ar fi putut fi obținut în mod rezonabil în condiții normale de concurență, și anume în absența importurilor care fac obiectul unui dumping. Ulterior, Comisia a determinat nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza unei comparații între prețul de import mediu ponderat al producătorilor-exportatori chinezi incluși în eșantion, ajustat în mod corespunzător în funcție de costurile de import și de taxele vamale, astfel cum a fost stabilit pentru calcularea subcotării prețurilor, și prețul neprejudiciabil mediu ponderat al produsului similar vândut de producătorii din Uniune incluși în eșantion pe piața din Uniune în

cursul perioadei de anchetă. Orice diferență rezultată din această comparație a fost exprimată ca procent din valoarea CIF de import medie ponderată. Rezultatul acestor calcule a dat un procent cuprins între 70,7 și 80,7 %.

491 Cu privire la al doilea aspect care trebuie luat în considerare pentru a stabili dacă CCCME a primit informațiile de care avea nevoie pentru a-și exercita dreptul la apărare, trebuie amintit că această entitate nu este un producător-exportator inclus în eșantion. Astfel, ea nu se află în situația operatorilor ale căror date individualizate, pe care ei înșiși le-au comunicat Comisiei, au fost utilizate de această instituție în calculele sale pentru a efectua constatările impuse de regulamentul de bază. Or, acestor operatori Comisia le furnizează calculele efectuate, fiecăruia în ceea ce îl privește, din care o parte se referă la datele care le sunt proprii și care nu ridică probleme de confidențialitate în privința lor și cealaltă parte se referă la datele de natură confidențială ale producătorilor indieni sau din Uniune. În situația lor, aceste explicații le permit să înțeleagă, cu explicațiile furnizate de Comisie, taxele care le sunt impuse, aceste explicații trebuind să fie cele mai detaliate și mai precise posibil, pentru a le permite să conteste, dacă este cazul, alegerile efectuate de Comisie.

492 Astfel cum s-a arătat la punctul 58 de mai sus, CCCME beneficia, în cursul anchetei, de statutul de parte interesată în sensul regulamentului de bază. În cadrul anchetei, aceasta acționa, potrivit prezentării pe care a furnizat-o ea însăși la începutul procedurii, în calitate de asociație care reprezenta ansamblul producătorilor chinezi activi în sectorul în cauză în Republica Populară Chineză, și anume un număr considerabil de întreprinderi. În acest scop, ea nu poate pretinde să colecteze toate informațiile privind anumiți producători-exportatori chinezi fără autorizația acestora din urmă. Pe de altă parte, ea nu poate pretinde nici să aibă acces la datele confidențiale ale producătorilor indieni și din Uniune, a căror decizie de a coopera la anchetă depinde în special de garanțiile de confidențialitate care le sunt date. A permite CCCME să obțină un acces cu un caracter atât de extins precum cel pe care l-a solicitat nu ar corespunde cerințelor privind respectarea confidențialității care revin instituțiilor Uniunii în temeiul regulamentului de bază.

493 Rezultă că în speță Comisia putea, astfel cum a procedat, să comunice CCCME informații în același timp precise și în formă agregată, pentru a respecta obligațiile de confidențialitate, privind calculele pe care le-a efectuat.

494 De altfel, ca urmare a comentariilor formulate de CCCME, Comisia și-a modificat metoda de calcul al valorii normale, în special a doua și a treia metodă, și anume cea care se aplică atunci când tipul de produs exportat este identic sau comparabil cu un tip de produs fabricat și vândut pe piața indiană în cantitate mică și, respectiv, cea care se aplică atunci când tipul de produs nu este vândut, ci produs de cel puțin un producător indian din eșantion. Comisia a construit în final valoarea normală pe baza prețului de vânzare practicat de acești vânzători (a doua metodă), astfel cum se explică în considerentul (66) al regulamentului atacat, și pe baza costului de fabricație, majorat cu costurile VAG, precum și pe baza profiturilor provenite din vânzările interne realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale de producătorul indian respectiv (a treia metodă), astfel cum se explică în considerentul (67) al regulamentului atacat, mai degrabă decât, astfel cum procedase anterior, în temeiul valorii normale construite pe baza costului mediu de producție al produsului similar al fiecărui producător indian. CCCME a putut de asemenea să conteste calculul valorii normale potrivit acestei a treia metode și, mai precis, luarea în considerare a costurilor VAG și a profitului unui singur producător indian, chiar dacă argumentația CCCME a fost respinsă, după cum se arată în considerentele (70)-(72) ale regulamentului atacat.

495 În aceste condiții, trebuie să se considere că în speță Comisia a putut refuza în mod valabil CCCME, care acționa în calitate de asociație care reprezintă industria chineză, accesul la detaliile calculelor valorii normale, ale marjelor de dumping, ale efectelor importurilor din China asupra prețurilor, ale prejudiciului și ale nivelului de eliminare a prejudiciului, pe care aceasta le-a solicitat în cursul anchetei, că, având în vedere informațiile care îi fuseseră comunicate și care sunt reluate la punctele 486-490 de mai sus, CCCME dispunea, în calitate de asociație care reprezintă industria chineză, de fapte și de considerații esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să recomande instituirea de măsuri definitive și că, păstrând în același timp confidențialitatea datelor în cauză, Comisia i-a oferit posibilitatea de a-și prezenta în mod util punctul de vedere în această privință.

496 Împotriva acestei poziții, CCCME invocă două hotărâri.

497 În primul rând, CCCME invocă Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), în care Tribunalul ar fi statuat că Comisia a încălcat dreptul la apărare al reclamantei atunci când a refuzat să îi comunice detaliile calculelor valorii normale, tip de produs cu tip de produs, precum și rezultatul acestor calcule.

498 În această privință, trebuie să se arate că situația de fapt din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), invocată de CCCME este diferită de cea din cauza în discuție în speță. Pe de o parte, prima cauză privea un producător-exportator inclus în eșantion, iar nu o asociație care reprezintă o întreagă industrie precum CCCME, care, pentru motivele indicate la punctele 491 și 492 de mai sus, se află într-o situație diferită de cea a unui astfel de producător-exportator. Pe de altă parte, anularea pronunțată de Tribunal în această cauză a intervenit, în orice caz, într-un context specific, în care producătorul din țara analoagă ale cărui date erau reluate în aceste calcule a autorizat divulgarea datelor sale care au stat la baza acestor calcule. Prin urmare, astfel cum arată Comisia, în Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), Tribunalul a înlăturat un refuz pe care aceasta l-a formulat în condițiile în care operatorul de la care proveneau datele a acceptat divulgarea lor, considerând că ceea ce a acceptat operatorul putea fi acceptat de instituție. În speță, nu se regăsește o asemenea ipoteză, în special întrucât producătorii indieni nu și-au dat aprobarea pentru o asemenea divulgare a datelor lor.

499 În al doilea rând, CCCME invocă Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), în care, pentru a pronunța anularea regulamentului atacat, Tribunalul s-ar fi întemeiat pe faptul că Comisia a refuzat să furnizeze informații privind calculul valorii normale, în special sursa prețurilor utilizate pentru produsul în cauză, precum și factorii care afectau comparația prețurilor.

500 În această privință, trebuie să se sublinieze din nou diferențele care există între prezenta cauză și cea în care s-a pronunțat Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372). Astfel, aceasta din urmă privea din nou situația, diferită de cea a unei asociații care reprezintă o întreagă industrie, a unui producător-exportator vizat de anchetă. Pe de altă parte, domeniul de aplicare al acestei hotărâri nu este atât de extins cum pretinde CCCME. Mai întâi, anularea decisă de Tribunal privea refuzul de a comunica informații specifice privind calculul valorii normale, și anume informații privind diferența de preț dintre acidul tartric DL (obiectul anchetei) și acidul tartric L + (produs în țara analoagă), fără să fi fost vorba, în hotărârea menționată, despre comunicarea prețurilor propriu-zise. În continuare, anularea a fost justificată prin faptul că refuzul Comisiei de a furniza aceste informații specifice nu era întemeiat pe un motiv valabil. Astfel, Comisia nu își justificase

refuzul în cursul procedurii administrative. În fața Tribunalului, aceasta a explicat că, în definitiv, informația solicitată nu fusese furnizată pentru motive de confidențialitate. Totuși, potrivit Tribunalului, o asemenea explicație nu putea fi prezentată pentru prima dată în fața sa. Aceasta ar fi trebuit să fie expusă reclamantei în cursul procedurii administrative. Astfel, din hotărârea menționată mai sus reiese că Tribunalul nu a exclus posibilitatea Comisiei de a se opune accesului reclamantei la informațiile în cauză dacă și-ar fi motivat în mod corespunzător refuzul de comunicare în etapa procedurii administrative.

501 Pe baza celor ce precedă, trebuie să se concluzioneze că CCCME nu poate avea acces, în calitate de asociație care reprezintă industria chineză, la calculele detaliate ale valorii normale, ale marjelor de dumping, ale efectelor importurilor din China asupra prețurilor, ale prejudiciului și ale nivelului de eliminare a prejudiciului, întrucât acestea privesc informații de natură confidențială. Din împrejurările cauzei reiese că informațiile pe care această entitate le-a obținut cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să adopte măsuri definitive i-au permis să își apere în mod util interesele în calitate de asociație care reprezintă industria chineză.

502 În cursul anchetei, CCCME a solicitat ca avocații săi să poată avea acces la informațiile menționate mai sus cu sarcina de a respecta confidențialitatea aferentă acestor date.

503 În această privință, trebuie să se arate că o asemenea modalitate nu este prevăzută în regulamentul de bază, în condițiile în care, astfel cum se indică la punctele 467 și 468 de mai sus, acesta organizează în mod precis ceea ce trebuie să facă instituțiile și părțile care dispun de informațiile în cauză atunci când acestea din urmă au un caracter confidențial. Întrucât instituțiile și părțile în cauză au respectat cerințele care le erau impuse în acest cadru, decizia Comisiei de a refuza un asemenea acces nu trebuie cenzurată.

504 Prin urmare, primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la cererea de comunicare a calculelor sub formă agregată

505 În cadrul celui de al doilea aspect, care prezintă un caracter subsidiar în raport cu primul, CCCME afirmă că Comisia ar fi trebuit cel puțin să furnizeze calculele menționate în cadrul primului aspect sub o formă agregată, în special în ceea ce privește, pe de o parte, calculele valorii normale, ale efectelor importurilor din China asupra prețurilor și ale nivelului de eliminare a prejudiciului și, pe de altă parte, estimările referitoare la indicatorii macroeconomici.

506 Comisia solicită respingerea acestui aspect.

507 În această privință, în primul rând, trebuie să se arate că prezentarea datelor confidențiale sub o formă agregată nu permite în mod necesar înlăturarea caracterului lor confidențial. Acest lucru este valabil în speță în special în ceea ce privește calculul valorii normale. Comisia a arătat în mod întemeiat în această privință că, din moment ce, pentru anumite tipuri de produs, ea utilizase datele unui singur producător indian și, pentru altele, datele priveau cel mult doi sau trei producători indieni, agregarea datelor nu putea garanta în mod suficient imposibilitatea identificării datelor individuale ale acestor producători. Acest lucru este valabil și în ceea ce privește estimările referitoare la indicatorii macroeconomici, efectuate de autorii plângerii în ceea ce privește situația celorlalți producători. În acest sens, Tribunalul a statuat deja că producția estimată a producătorilor vizați din Uniune, pe care s-a întemeiat Comisia în cadrul

calculului consumului, a fost considerată în mod întemeiat confidențială, din moment ce avea drept temei cunoașterea pieței de către autoarele plângerii. Tribunalul a apreciat astfel că, limitându-se la furnizarea cifrei producției totale, Comisia a acționat în conformitate cu regulamentul de bază (Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, EU:T:2011:618, punctul 231).

508 În al doilea rând, trebuie să se sublinieze că, așa cum a susținut Comisia, calculele efectuate în scopul anchetei și constatările impuse de regulamentul de bază nu îi permit să dispună, în toate cazurile, de rezultate agreate pentru ansamblul producătorilor în cauză.

509 Astfel, Comisia a arătat, în considerentul (24) al regulamentului atacat, că nu existau calculele subcotării sub forma agregată solicitate de CCCME, întrucât subcotarea fusese calculată numai pe tip de produs pentru fiecare producător-exportator. Fiecare producător-exportator chinez inclus în eșantion a primit astfel calculele subcotării pentru fiecare dintre tipurile de produse pe care le exporta.

510 Desigur, Comisia poate fi obligată să genereze un document pentru a garanta dreptul la apărare al unei părți (a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 noiembrie 2019, Izuzquiza și Semsrott/Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, punctul 53 și jurisprudența citată).

511 Totuși, această obligație nu poate fi extinsă la o obligație în speță a Comisiei de a genera un document, pentru o parte precum CCCME, și anume o asociație care reprezintă industria chineză, pentru a permite acesteia din urmă să dispună de toate informațiile pe baza cărora sunt avute în vedere măsurile de apărare comercială, în caz contrar existând riscul de a supune Comisia unor cerințe care le depășesc pe cele prevăzute de regulamentul de bază în ceea ce privește reglementarea respectării confidențialității informațiilor în scopul de a proteja dreptul la apărare al părților interesate.

512 În această privință, trebuie să se arate că volumul informațiilor solicitate de CCCME în speță este de așa natură încât Comisia ar putea fi împiedicată în activitatea și în ancheta sa dacă ar trebui să furnizeze toate aceste informații într-o formă adaptată numai pentru nevoile unei asemenea entități. În această privință, trebuie amintit că diferitele etape ale unei proceduri antidumping sunt încadrate în termene stricte. Astfel, articolul 6 alineatul (9) din regulamentul de bază impune un termen global de 15 luni pentru anchete. Articolul 7 alineatul (1) din acest regulament prevede că taxele provizorii trebuie impuse cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii și, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), o propunere de impunere a taxelor definitive trebuie prezentată cu cel puțin o lună înaintea expirării taxelor provizorii.

513 În consecință, argumentația dezvoltată de CCCME în susținerea celui de al doilea aspect nu permite modificarea concluziei la care a ajuns Tribunalul în cadrul primului aspect, potrivit căreia CCCME dispunea în speță de elementele de fapt și de considerațiile esențiale pe baza cărora Comisia intenționa să adopte măsuri definitive, iar această entitate a putut astfel să își apere în mod util interesele de asociație care reprezintă industria chineză.

514 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la alte informații solicitate de CCCME

515 În cadrul celui de al treilea aspect, contestat de Comisie, CCCME enumeră trei tipuri de informații pe care le consideră importante și la care Comisia i-ar fi refuzat accesul în mod nelegal.

516 În cadrul primei critici, CCCME reproșează Comisiei că nu i-a comunicat informațiile, altele decât caracteristicile care figurează în NCP, în ceea ce privește produsele producătorilor indieni și din Uniune care au fost comparate cu produsele importate. CCCME susține că această situație a împiedicat-o să stabilească dacă erau necesare ajustări pentru asigurarea comparabilității prețurilor. Această argumentație este prezentată de reclamante și în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv.

517 În susținerea acestei critici, CCCME invocă raportul organului de apel al OMC în litigiul „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din China” (WT/DS 397/AB/RW, raportul din 18 ianuarie 2016).

518 În această cauză, organul de apel al OMC a afirmat că, „[î]ntr-o anchetă antidumping care implică un producător dintr-o țară analoagă, exportatorii care fac obiectul anchetei trebuie de asemenea să fie informați cu privire la «produsele specifice în privința cărora este determinată valoarea normală», în caz contrar aceștia nefiind «în măsură să solicite ajustările pe care le consideră necesare»”. În cauza menționată, poziția organului de apel era întemeiată pe împrejurarea că, în acest tip de anchetă, informațiile privind valoarea normală erau obținute de la o sursă terță, și anume producătorul din țara analoagă. În măsura în care exportatorii care fac obiectul anchetei nu au acces la aceste informații, ei nu ar ști dacă pot solicita ajustări pentru a se ține seama de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor între produsele exportate și produsele vândute pe piața internă de producătorul din țara analoagă. Nu ar fi suficient să se comunice acestor producători, potrivit organului de apel, „grupele de produse” care au servit drept bază pentru compararea tranzacțiilor, prin divulgarea NCP-urilor. Ar trebui să li se furnizeze toate informațiile privind caracteristicile produselor producătorilor din țara analoagă utilizate pentru compararea prețurilor.

519 În această privință, astfel cum s-a amintit la punctul 419 de mai sus, potrivit jurisprudenței, interpretările acordului antidumping adoptate de acest organ nu pot fi obligatorii pentru Tribunal în cadrul aprecierii validității regulamentului atacat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punctul 54).

520 În plus, interpretarea prezentată de CCCME nu poate fi utilizată în speță pentru a da un răspuns la problemele ridicate.

521 În fapt, cauza citată de CCCME privește producători-exportatori ale căror date au fost luate în considerare pentru calcularea marjei de dumping. În raportul citat de CCCME, organul de apel al OMC indică, pentru justificarea comunicării informațiilor referitoare la modelele de produse în cazul în care se aplică metodologia țării analoage, că, într-o anchetă antidumping „ordinară”, valoarea normală este stabilită în mod obișnuit pe baza vânzărilor exportatorului în cauză pe piața sa internă. În opinia sa, s-ar putea prezuma, așadar, că exportatorul care face obiectul anchetei are cunoștințele necesare privind propriile produse utilizate pentru a stabili atât prețul de export, cât și valoarea normală.

522 Astfel, dacă i-ar fi comunicate caracteristicile produselor din țara analoagă, un producător-exportator ale cărui date sunt examinate de Comisie pentru a calcula marja de dumping ar fi în măsură să verifice, cunoscând toți parametrii, comparabilitatea acestor din urmă produse cu produsele pe care le-a exportat el însuși în Uniune.

523 Situația este însă diferită în speță, întrucât CCCME, care acționează în calitate de asociație care reprezintă întreaga industrie chineză, după cum s-a arătat deja la punctele 445 și 446 de mai sus, este cea care a solicitat accesul la informațiile privind caracteristicile produselor.

524 Dacă i-ar fi divulgate, informațiile privind caracteristicile produselor nu i-ar permite să compare în mod util produsele în cauză, întrucât ea nu dispune, în principiu, de modelele de produse introduse pe piață de producătorii-exportatori chinezi din eșantion care au fost comparate cu produsele indiene.

525 Astfel, nu s-a dovedit că divulgarea informațiilor privind caracteristicile produselor producătorilor din țara analoagă ar fi permis CCCME să își asigure mai bine dreptul la apărare.

526 În orice caz, așa cum a arătat Comisia în cursul anchetei, aceste informații prezintă un caracter confidențial. În consecință și pentru aceleași considerații precum cele invocate în special la punctul 501 de mai sus, trebuie să se considere că o asociație care reprezintă o întreagă industrie, precum CCCME, dispune de faptele și de considerațiile esențiale pe baza cărora sunt avute în vedere măsuri și, prin urmare, poate să își prezinte în mod util punctul de vedere atunci când dispune de tipurile de produse (NCP) comparate pentru calculele impuse de regulamentul de bază.

527 Aceeași concluzie este valabilă pentru comunicarea caracteristicilor produselor industriei din Uniune, ale căror prețuri sunt comparate cu cele ale produselor chinezești în vederea calculării subcotării, astfel încât prima critică trebuie respinsă.

528 În cadrul celei de a doua critici, CCCME apreciază că Comisia ar fi trebuit să îi furnizeze calculele privind volumul importurilor din Republica Populară Chineză, din Republica India și din alte țări terțe, precum și documentele-sursă.

529 În această privință, din dosar reiese că CCCME a fost informată, în cursul procedurii antidumping, cu privire la metoda de calcul al volumului importurilor utilizată de Comisie. Ea cunoștea în special procentele contabilizate, pentru importurile originare din Republica Populară Chineză, din Republica India și din alte țări terțe, în fostele subcoduri care au precedat apariția, în anul 2014, a codului general NC ex 7325 10 00, cuantumul fix care trebuia scăzut din codul NC ex 7325 99 10 pentru a obține importurile originare din Republica Populară Chineză, din Republica India și din țări terțe, precum și procentul care trebuia scăzut din totalul importurilor pentru a exclude grilajele pentru canale de scurgere. Pe de altă parte, întrucât datele utilizate pentru stabilirea acestor importuri au fost extrase din statisticile furnizate de Eurostat, care sunt disponibile în baza de date publică Comext, CCCME avea la dispoziția sa toate informațiile utile pentru a reproduce calculele Comisiei a căror comunicare a solicitat-o. În aceste condiții, nu se poate constata o încălcare a regulamentului de bază de către Comisie cu privire la acest aspect.

530 Este adevărat că, la punctul 207 din Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), invocată de CCCME, Tribunalul a constatat o încălcare a dreptului la apărare, arătând că, în această cauză, obținerea calculelor efectuate de Comisie reprezenta, pentru reclamantă, un câștig substanțial de informații care era de natură să îi permită să prezinte observații mai pertinente decât cele pe care le prezentase deja.

531 Totuși, cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), diferă de prezenta cauză cu privire la două aspecte importante.

532 Mai întâi, nivelul de cunoștințe de care dispunea reclamanta era cu mult inferior celui care poate fi constatat în speță. Astfel, în Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), reclamanta avea numai cunoștințe generale privind metoda utilizată pentru calcularea valorii normale a tipurilor de produse fără corespondent. Ea nu știa ce piață și ce preț de referință utilizase Comisia în vederea calculării valorii de piață a ajustării valorii normale a acestor tipuri de produse, necesare din cauza diferențelor dintre caracteristicile fizice ale acestor tipuri de produse și ale tipurilor de produse corespondente. În aceste împrejurări, Tribunalul a observat că, dacă reclamanta ar fi avut în posesia sa calculele valorii normale, tip de produs cu tip de produs, ea ar fi fost în măsură să compare rezultatele Comisiei cu propriile rezultate obținute pe baza unei alte metode. Aceste împrejurări sunt diferite de cauza noastră, în care metoda de calcul utilizată de Comisie era cunoscută de CCCME, astfel cum se arată la punctul 529 de mai sus.

533 În continuare, termenul de care dispuneau părțile pentru a-și efectua calculele era de asemenea foarte diferit având în vedere numărul documentelor care trebuiau examinate. În Hotărârea din 30 iunie 2016, Jinan Meide Casting/Consiliul (T-424/13, EU:T:2016:378), reclamanta dispunea de un termen foarte limitat (7 zile) pentru a reproduce calculele Comisiei, care erau voluminoase, întrucât priveau 1 645 de tipuri de produse. În prezenta cauză, calculele care trebuiau efectuate erau mai limitate, iar CCCME a primit informațiile necesare privind metoda de calcul al importurilor utilizată cel târziu atunci când a fost adoptat regulamentul provizoriu, care face referire la plângere, în care sunt precizate anumite estimări și la care CCCME avea deja acces.

534 Pentru aceste motive, a doua critică trebuie respinsă.

535 În cadrul celei de a treia critici, CCCME contestă refuzul Comisiei de a împărți, pentru fiecare indicator macroeconomic utilizat în vederea stabilirii prejudiciului suferit de Uniune, cifrele colectate în două categorii după cum acestea sunt întemeiate pe date reale sau pe estimări, pentru a-i comunica aceste din urmă estimări sub formă agregată.

536 În această privință, trebuie să se arate că, în cursul anchetei, CCCME a avut acces, pentru fiecare indicator macroeconomic reținut de Comisie, la cifrele anuale agregate privind întreaga industrie din Uniune. Aceste cifre agregate, astfel cum se arată în al doilea aspect al primului motiv, rezultă dintr-o compilare a datelor furnizate de autorii plângerii și de producătorii din Uniune incluși în eșantion și a estimărilor realizate de autorii plângerii în ceea ce privește ceilalți producători.

537 CCCME apreciază că dreptul său la apărare a fost încălcat prin refuzul Comisiei de a distinge, în cifrele obținute, pe de o parte, cele care provin din date reale și, pe de altă parte, cele care rezultă din estimări.

538 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum a indicat Comisia, ea nu este obligată să efectueze o asemenea distincție atunci când evaluează prejudiciul Uniunii, acesta din urmă fiind apreciat pentru întreaga industrie din Uniune. Totuși, așa cum s-a arătat la punctul 510 de mai sus, Comisia poate fi obligată să genereze un document atunci când este în discuție cerința de a garanta dreptul la apărare al părților interesate în cadrul unei anchete antidumping și trebuie, conform jurisprudenței, în cea mai mare măsură compatibilă cu respectarea secretului comercial, să comunice indicații utile pentru apărarea intereselor părților interesate, alegând, dacă este cazul din oficiu, modalitățile adecvate ale unei asemenea comunicări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctul 30).

539 În speță, trebuie totuși să se arate că datele reale ale producătorilor incluși în eșantion și ale celorlalți autori ai plângerii, pe de o parte, și estimările făcute pentru ceilalți producători, pe de altă parte, au, chiar agregate fiind, o natură confidențială.

540 În acest sens, astfel cum se arată la punctul 507 de mai sus, Tribunalul a statuat în Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul (T-190/08, EU:T:2011:618, punctul 231), că producția estimată a producătorilor vizați din Uniune, pe care s-a întemeiat Comisia în cadrul calculului consumului, a fost considerată în mod întemeiat confidențială, din moment ce se întemeia pe cunoașterea pieței de către autoarele plângerii. Tribunalul a apreciat astfel că, limitându-se la furnizarea cifrei producției totale, Comisia a acționat în conformitate cu regulamentul de bază.

541 În ceea ce privește, precum în speță, o cerere referitoare la date sensibile din punct de vedere comercial ale unei părți a industriei din Uniune, care provine de la o asociație care reprezintă ansamblul producătorilor-exportatori chinezi activi în sector, precum și pe cei care, în viitor, vor fi determinați să exporte către Uniune produsele în cauză, astfel cum s-a arătat la punctele 445 și 446 de mai sus, trebuie să se concluzioneze că cunoașterea de către această asociație a cifrelor agregate privind întreaga industrie din Uniune pentru fiecare dintre indicatorii macroeconomici reținuți de Comisie era suficientă pentru a-i permite să își apere interesele.

542 În consecință, trebuie să se respingă al treilea aspect și, prin urmare, al treilea motiv în totalitate.

Cu privire la al patrulea motiv, referitor la comparabilitatea prețurilor utilizate pentru calcularea marjei de dumping și pentru analizarea prejudiciului

543 Al patrulea motiv se întemeiază pe trei aspecte, care sunt contestate de Comisie.

– Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la metoda NCP cu NCP

544 În cadrul primului aspect, reclamantele contestă simplificarea care ar fi fost efectuată de Comisie în cursul anchetei în ceea ce privește caracteristicile asociate NCP-urilor utilizate pentru calcularea marjei de dumping și pentru analizarea prejudiciului.

545 În această privință, trebuie amintit, cu titlu introductiv, că NCP-urile sunt coduri utilizate în anchetele antidumping pentru a stabili o corespondență între tipurile de produse. În cadrul anchetei, întreprinderile contactate sunt invitate să își clasifice produsele în categorii cărora le corespund aceste coduri. Acestora din urmă le sunt atașate caracteristici destinate să descrie produsele în cauză.

546 În speță, în cursul anchetei, Comisia a înlăturat din codurile în cauză anumite caracteristici care, deși le-au fost atașate inițial, nu erau relevante în opinia sa. Astfel, NCP-ul comunicat producătorilor indieni pentru ca aceștia să își clasifice produsele cuprindea, inițial, 15 caracteristici. În cursul anchetei, numai unele dintre acestea au fost reținute în scopul comparației: o singură caracteristică (materia primă) în cazurile în care produsul în cauză nu era nici fabricat, nici vândut de un producător indian inclus în eșantion și trei caracteristici (materia primă, indicele de sarcină și tipul de produs) în celelalte cazuri.

547 Potrivit Comisiei, practica constând în înlăturarea anumitor caracteristici în vederea comparației este obișnuită atunci când tipurile de produse sunt complexe, întrucât permite găsirea unei anumite corespondențe între tipuri de produse care, altfel, nu ar putea fi comparate.

548 În argumentația lor, reclamantele formulează, împotriva acestei abordări, două critici, care sunt contestate de Comisie.

549 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că cele 15 caracteristici atribuite inițial NCP-urilor relevante erau importante și ar fi trebuit să fie păstrate pe tot parcursul anchetei fără ca Comisia să poată efectua simplificarea menționată la punctul 546 de mai sus.

550 În această privință, trebuie să se arate că, în cazul în care produsul în cauză conține o gamă largă de bunuri care prezintă diferențe considerabile în ceea ce privește caracteristicile și prețurile acestora, regruparea lor în categorii mai mult sau mai puțin omogene poate fi indispensabilă (Hotărârea din 4 martie 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul, T-409/06, EU:T:2010:69, punctul 172; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 18 noiembrie 2015, Einhell Germany și alții/Comisia, T-73/12, EU:T:2015:865, punctul 76).

551 Potrivit jurisprudenței, această operațiune are ca obiect să permită o comparație echitabilă între produsele comparabile și să se evite astfel un calcul eronat, pe de o parte, al marjei de dumping și, pe de altă parte, al prejudiciului din cauza comparațiilor inadecvate (Hotărârea din 4 martie 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul, T-409/06, EU:T:2010:69, punctul 172).

552 Dacă intenționează să conteste în mod util abordarea utilizată de Comisie în acest cadru, reclamantele trebuie să demonstreze că codificarea propusă de această instituție este vădit necorespunzătoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 martie 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory/Consiliul, T-409/06, EU:T:2010:69, punctul 180).

553 Or, în speță reclamantele nu au prezentat niciun element care să demonstreze concret modul în care această codificare conducea la categorii de produse vădit inadecvate.

554 În lipsa unor astfel de elemente, nu se poate considera că reclamantele au demonstrat caracterul vădit necorespunzător al codificării utilizate de Comisie, iar prima critică trebuie, în consecință, să fie respinsă.

555 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele reproșează Comisiei că nu a reținut aceleași caracteristici atașate NCP-urilor, pe de o parte, pentru stabilirea dumpingului și, pe de altă parte, pentru analiza prejudiciului.

556 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum s-a indicat la punctele 550 și 551 de mai sus, nomenclatura NCP este utilizată pentru identificarea tipurilor de caracteristici care, în interiorul categoriei constituite din produsul în cauză, permit compararea prețurilor și a valorilor în cadrul anchetei.

557 Astfel cum arată Comisia, utilizarea acestei nomenclaturi într-un context care implică o țară ce nu are economie de piață are drept consecință faptul că caracteristicile care provin din această nomenclatură nu sunt în mod necesar identice după cum este vorba despre analizarea prejudiciului sau despre stabilirea marjei de dumping.

558 Pentru analizarea prejudiciului, produsele din Republica Populară Chineză sunt comparate cu cele fabricate în Uniune. Întrucât obiectivul este de a examina efectul importului primelor asupra prețului celor din urmă, trebuie să existe, pentru efectuarea acestei comparații, o corespondență între tipurile efectiv comparate.

559 În cadrul stabilirii dumpingului, comparația privește prețurile de vânzare ale producătorilor-exportatori pe piața lor internă și pe cele ale produselor exportate către Uniune de aceiași producători-exportatori. Pentru această stabilire în speță, a trebuit să se țină seama de faptul că Republica Populară Chineză nu era considerată o țară care prezintă caracteristicile unei economii de piață. În temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, această împrejurare face imposibilă utilizarea, în vederea comparării, a prețurilor care sunt practicate pe piața internă chineză.

560 Acesta este cadrul în care are loc construirea valorii normale. Pentru a construi această valoare normală, Comisia caută țara care, dintre cele care prezintă caracteristicile unei economii de piață, este cea mai apropiată, pe plan economic, de Republica Populară Chineză. În speță, țara care a fost aleasă este Republica India.

561 Pentru a efectua comparația descrisă mai sus, Comisia trebuie astfel să identifice produsele care sunt cele mai apropiate, având în vedere caracteristicile atașate NCP-urilor, de cele exportate de producătorii-exportatori chinezi către Uniune. Pentru a efectua această identificare, serviciile Comisiei înlătură progresiv caracteristicile care nu permit găsirea unei corespondențe între produsele în cauză, până când le pot identifica pe cele care vor permite o comparație.

562 Într-un astfel de context, diferența dintre NCP-urile utilizate în cadrul stabilirii dumpingului și în cadrul analizei prejudiciului poate fi explicată prin cea care există între produsele care trebuie comparate, în vederea efectuării calculelor necesare în aceste două cadre.

563 Pentru aceste motive, a doua critică trebuie respinsă, întrucât nu se poate reproșa Comisiei că nu a reținut aceleași caracteristici atașate NCP-urilor, pe de o parte, pentru stabilirea dumpingului și, pe de altă parte, pentru analiza prejudiciului.

564 Întrucât cele două critici au fost respinse, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins în totalitate.

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la lipsa de informații privind caracteristicile produselor comparate

565 În cadrul celui de al doilea aspect, reclamantele afirmă că, deși a divulgat NCP-urile utilizate, Comisia nu a furnizat nicio informație cu privire la modelele de produse care au făcut obiectul comparației, cu consecința că ele au fost împiedicate să stabilească dacă erau necesare ajustări pentru a asigura comparabilitatea prețurilor.

566 În această privință, trebuie să se arate că membrii CCCME și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I nu au dovedit că au participat la anchetă sau că au formulat o cerere către Comisie având ca obiect comunicarea informațiilor în cauză.

567 Astfel, întrucât nu au oferit Comisiei posibilitatea de a aprecia problemele pe care le putea ridica lipsa acestor elemente din informațiile puse la dispoziția lor, membrii CCCME și celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I nu pot invoca al doilea aspect al celui de al patrulea motiv în susținerea acțiunii lor, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 437 de mai sus.

568 În plus, în ceea ce privește acest aspect, în măsura în care este invocat de CCCME, este necesar să se arate că aceeași argumentație, prezentată de această entitate în cadrul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, a fost respinsă la punctele 519-527 de mai sus.

569 În consecință, al doilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la ajustarea pentru costurile de producție a fontei ductile

570 În cadrul celui de al treilea aspect, reclamantele susțin că Comisia ar fi trebuit să efectueze o ajustare a prețurilor indiene pentru a asigura comparabilitatea acestora cu prețurile chineze. Lipsa de specializare a producătorilor indieni în fabricarea produselor din fontă ductilă ar avea un impact asupra costurilor de producție reținute de Comisie în cadrul analizei sale. Aceste costuri ar fi net superioare celor suportate de producătorii-exportatori chinezi, ca urmare a lipsei de economii de scară și de know-how a producătorilor indieni.

571 În acest cadru, reclamantele formulează două critici care sunt contestate de Comisie.

572 În cadrul primei critici, reclamantele susțin că cererea de ajustare nu putea fi respinsă pentru motivul, invocat de Comisie, că aceasta s-a asigurat de caracterul reprezentativ al vânzărilor indiene.

573 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum a indicat în considerentul (89) al regulamentului atacat, Comisia a verificat dacă vânzările interne ale produselor din fontă ductilă ale singurului producător indian inclus în eșantion care fabrica astfel de produse și ale cărui prețuri au fost reținute erau reprezentative în sensul regulamentului de bază, și anume dacă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din acest regulament, ele reprezentau cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor în Uniune, dacă aceste vânzări nu au fost efectuate în pierdere și dacă reprezentau operațiuni comerciale normale.

574 Contrar celor susținute de reclamante, aceste verificări permit să se considere că, în măsura în care vânzările sale interne de produse din fontă ductilă reprezentau cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor în Uniune, producătorul indian ale cărui date au fost utilizate deține un anumit know-how și dispune de o anumită capacitate de producție, ceea ce este contrar obiecției întemeiate pe lipsa de know-how și de economii de scară a industriei indiene pentru producția de fontă ductilă ca urmare a cantității produse reduse.

575 Prin urmare, prima critică trebuie respinsă.

576 În cadrul celei de a doua critici, reclamantele arată că era imposibil să se susțină o cerere de ajustare, fără a avea acces la datele referitoare la costurile de producție ale producătorilor indieni sau la un rezumat al acestor informații. Astfel, Comisia nu ar fi respectat jurisprudența rezultată din Hotărârea din 8 iulie 2008, Huvis/Consiliul (T-221/05, nepublicată, EU:T:2008:258, punctele 77 și 78), care interzice să se impună unei persoane care solicită o ajustare o sarcină a probei nerezonabilă.

577 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, se efectuează o comparație echitabilă între prețul de export și valoarea normală ținându-se seama, dacă este cazul, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii despre care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora.

578 Potrivit jurisprudenței, revine părții care formulează cererea sarcina de a dovedi că ajustarea solicitată este necesară pentru ca valoarea normală și prețul de export să devină comparabile în vederea stabilirii marjei de dumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 februarie 2012, Consiliul și Comisia/Interpipe Niko Tube și Interpipe NTRP, C-191/09 P și C-200/09 P, EU:C:2012:78, punctul 58 și jurisprudența citată).

579 Astfel, în temeiul acestei jurisprudențe, revenea reclamantelor sarcina de a dovedi, în speță, necesitatea unei ajustări.

580 Este adevărat că se poate deduce din jurisprudența invocată de reclamante și menționată la punctul 576 de mai sus că o persoană care solicită o ajustare în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază și căreia îi revine sarcina de a dovedi necesitatea ajustării solicitate nu trebuie să fie obligată să facă față unei sarcini a probei nerezonabile și că revine instituțiilor sarcina de a-i indica informațiile care sunt necesare.

581 Totuși, în speță, pe baza cunoștințelor lor asupra sectorului, cel puțin a sectorului chinez, reclamantele ar fi putut să își susțină cererea indicând modelele de producție și raporturile de producție care nu conduceau la un cost de producție unitar nerezonabil.

582 În corespondența sa cu Comisia, CCCME s-a limitat însă la a observa că producătorii indieni produceau, în general, un volum limitat de fontă ductilă, deducând din această situație că costurile lor de producție unitare trebuiau să fie excesive și că, prin urmare, prețurile lor nu puteau fi reprezentative.

583 Într-un astfel de context, marcat de asemenea de confidențialitatea informațiilor în cauză, nu era inadecvat din partea Comisiei să solicite CCCME să demonstreze, într-o primă etapă, că cererea prezenta o anumită credibilitate și nu se întemeia numai pe supoziții generale.

584 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se respingă a doua critică și, în consecință, al treilea aspect al celui de al patrulea motiv în totalitate.

585 Rezultă că al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, referitor la ajustarea efectuată pentru TVA

586 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele contestă ajustarea valorii normale realizată de Comisie pentru TVA.

587 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că, pentru a stabili dacă exista un dumping, Comisia a comparat prețul de export cu valoarea normală. În principiu, valoarea normală se calculează pe baza prețurilor plătite sau care urmează să fie plătite, în cadrul operațiunilor comerciale normale, în țara exportatoare, și anume Republica Populară Chineză. Totuși, întrucât această țară nu este considerată țară care are economie de piață, valoarea normală a fost calculată în speță pe baza prețurilor de vânzare pe piața internă din India, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

588 Din considerentele (79)-(81) ale regulamentului atacat reiese că în speță Comisia a efectuat o ajustare pentru TVA, pentru a asigura comparabilitatea între prețul de export din Republica Populară Chineză și valoarea normală indiană, întemeindu-se pe articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază. Pentru prețul de export, întrucât cota de TVA la export în Republica Populară Chineză se ridica la 17 %, din care 5 % era rambursată, Comisia a reținut un preț de export care includea o cotă de TVA de 12 %. Pentru valoarea normală, întrucât TVA-ul era exclus din prețurile indiene, Comisia a intenționat să le aplice TVA-ul chinez de 17 %, scăzând 5 % din acest procent, ținând seama de articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază.

589 Al cincilea motiv este împărțit în două critici care sunt contestate de Comisie.

590 Prin intermediul primei critici, reclamantele susțin că articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu permite efectuarea ajustării descrise. Astfel, potrivit reclamantelor, din termenii dispoziției menționate reiese că aceasta nu autorizează o ajustare decât atunci când costurile valorii normale nu sunt percepute sau sunt rambursate la momentul exporturilor. În speță, nu ar exista totuși „impozite indirecte suportate de produsul” vândut în India și nici „impozite indirecte suportate de produsul” vândut în Republica Populară Chineză. De fapt, ajustarea Comisiei ar urmări să corecteze o situație în care există numai impozite indirecte pe vânzările la export din Republica Populară Chineză către Uniune, care nu sunt rambursate. Însă textul articolului 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu ar permite să se realizeze o ajustare pentru a se ține seama de această situație.

591 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, comparația dintre prețul de export și valoarea normală trebuie să fie echitabilă. În acest scop, comparația se face în aceeași etapă a procesului comercial pentru vânzări efectuate la date cât mai apropiate posibil și ținând seama în mod corespunzător de alte diferențe care afectează comparabilitatea prețurilor.

592 În cazul în care valoarea normală și prețul de export, stabilite, nu pot fi comparate astfel, se ține seama în fiecare caz, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii despre care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora.

593 Atunci când se efectuează, ajustarea are ca scop restabilirea simetriei dintre valoarea normală și prețul de export al unui produs. Această simetrie constituie, prin urmare, un element-cheie corespunzător necesității de a stabili comparabilitatea prețurilor în sensul articolului 1 alineatul (2) din regulamentul de bază (Hotărârea din 16 decembrie 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul, T-423/09, EU:T:2011:764, punctele 42 și 43).

594 Articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază enumeră factorii care pot determina efectuarea de ajustări, printre care se numără impozitarea la import și impozitele indirecte. Articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul menționat prevede astfel că „[v]aloarea normală se ajustează cu o valoare corespunzătoare impozitării la import și impozitelor indirecte suportate de produsul similar și de materialele care intră în componența acestuia, atunci când produsul este destinat consumului în țara exportatoare și care nu sunt percepute sau care sunt rambursate atunci când produsul este exportat către Uniune”.

595 Articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază precizează că se poate opera o ajustare și pe baza diferențelor aferente altor factori care nu sunt prevăzuți la articolul 2 alineatul (10) literele (a)-(j), în cazul în care se demonstrează că aceste diferențe afectează comparabilitatea prețurilor, astfel cum se cere în prezentul alineat, și în special dacă în mod sistematic cumpărătorii plătesc prețuri diferite pe piața internă din cauza lor.

596 Pe de altă parte, trebuie să se arate că, potrivit jurisprudenței, puterea largă de apreciere de care instituțiile dispun în materie de antidumping se aplică faptelor care permit justificarea caracterului echitabil al metodei de comparație aplicate, noțiunea de echitate trebuind să fie concretizată de instituții de la caz la caz ținând seama de contextul economic relevant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 decembrie 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul, T-423/09, EU:T:2011:764, punctul 41).

597 În speță, în primul rând, trebuie să se arate că articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază nu prevede în mod expres ajustarea valorii normale din țara analoagă pentru a ține seama de TVA-ul la export în țara din care provin importurile care fac obiectul unui dumping. Deși Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat dispoziția menționată, această eroare nu a avut, în împrejurările cauzei, nicio influență determinantă în ceea ce privește rezultatul aprecierii sale privind cazul care îi era prezentat, întrucât articolul 2 alineatul (10) litera (k) din regulamentul de bază permite Comisiei să efectueze o astfel de ajustare în scopul restabilirii simetriei dintre valoarea normală și prețul de export al produsului în cauză și să asigure o comparație echitabilă între aceste două valori.

598 În al doilea rând, trebuie să se arate că alegerea efectuată în speță de Comisie, de a compara valoarea normală și prețul de export „TVA inclus”, nu poate fi cenzurată, având în vedere puterea largă de apreciere de care dispune în ceea ce privește metoda de comparație aplicată.

599 În Hotărârea din 16 decembrie 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Consiliul (T-423/09, EU:T:2011:764), Tribunalul a recunoscut caracterul echitabil al unei asemenea metode de comparație între valoarea normală și prețul de export al anumitor cărămizi de magnezie originare din Republica Populară Chineză. Astfel, s-a statuat că Consiliul a putut să considere, fără să săvârșească o eroare vădită de apreciere, că în speță comparația dintre valoarea normală și prețul de export pe o bază „TVA inclus” constituia o metodă de comparație echitabilă, întrucât această comparație fusese efectuată, cu respectarea cerinței simetriei dintre valoarea normală și prețul de export, în același stadiu comercial, pentru vânzări simultane, atât interne, cât și la export, care erau, toate, supuse aplicării unei cote de TVA de 17 %.

600 Or, în speță, din moment ce Comisia are dreptul să rețină un preț de export care include TVA, întrucât Republica Populară Chineză aplică un TVA la export de 17 %, din care 5 % este rambursat, este justificat ca aceasta să efectueze o ajustare a valorii normale adăugându-i TVA-ul în cota „netă” de 12 %, în scopul de a restabili o simetrie între aceste două valori.

601 Pentru aceste motive, prima critică trebuie respinsă.

602 Prin intermediul celei de a doua critici, reclamantele afirmă că ajustarea în cauză nu poate fi efectuată atunci când Comisia a recurs la metodologia țării analoage. Astfel, această metodologie ar urmări evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață, în măsura în care acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței. Or, întrucât sistemul de rambursare a TVA-ului ar fi considerat de Comisie o denaturare generalizată în economia chineză, care împiedică țara să primească statutul de economie de piață, acesta este tocmai un element pe care instituția menționată nu ar trebui să dorească să îl ia în considerare. Cu alte cuvinte, reclamantele susțin că pretinsa denaturare a regimului de TVA ar fi fost deja remediată prin aplicarea metodologiei țării analoage.

603 În această privință, este necesar să se arate că, potrivit articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul importurilor care provin din țări care, precum Republica Populară Chineză, nu au economie de piață, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață, în speță Republica India.

604 Potrivit jurisprudenței, articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază urmărește evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață dacă acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței [a se vedea Hotărârea din 28 februarie 2018, Comisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-301/16 P, EU:C:2018:132, punctul 64 și jurisprudența citată].

605 Totuși, acest lucru nu înseamnă că valoarea normală stabilită astfel nu poate face obiectul niciunei ajustări. În fapt, nimic din regulamentul de bază nu indică faptul că articolul 2 alineatul (7) litera (a) din acest regulament prevede o derogare generală de la cerința de a opera ajustări în temeiul articolului 2 alineatul (10) din același regulament în scopul comparabilității.

606 Astfel, într-un caz precum cel din speță, în care instituțiile stabilesc valoarea normală prin aplicarea metodologiei țării analoage, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază, ele trebuie să țină seama, sub formă de ajustări, de diferențele constatate la factorii despre care se pretinde și se demonstrează că afectează prețurile și, prin urmare, comparabilitatea acestora.

607 Totuși, în cazul în care sunt avute în vedere ajustări ale valorii normale, este necesar ca articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază să fie interpretat în lumina și în contextul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din același regulament. Or, pentru ca această din urmă dispoziție să nu fie lipsită de efect util, trebuie ca ajustările efectuate să nu reintegreze, în analiza instituțiilor, elemente legate de parametrii care, în această țară, în speță Republica Populară Chineză, nu sunt rezultatul normal al forțelor de pe piață (a se vedea în acest sens Concluziile avocatului general Mengozzi prezentate în cauzele conexate Changshu City Standard Parts Factory și Ningbo Jinding Fastener/Consiliul, C-376/15 P și C-377/15 P, EU:C:2016:928, punctul 102).

608 În speță, aplicarea la valoarea normală a cotei de TVA aplicabile în Republica Populară Chineză nu echivalează cu introducerea sau cu reintroducerea unui element de denaturare a regimului chinez în calculul valorii normale determinate pe baza metodologiei țării analoage.

609 Astfel, deși Comisia a putut considera, în textele prezentate de reclamante, că regimul de TVA chinez creează denaturări, acest lucru era valabil, după cum arată Comisia, numai ca urmare a modului în care Republica Populară Chineză aplica TVA-ul la export, prevăzând rambursarea acestui TVA pentru anumite produse, iar pentru altele nu.

610 Pentru toate aceste motive, trebuie să se respingă a doua critică și, prin urmare, al cincilea motiv.

Cu privire la al șaselea motiv, referitor la costurile VAG, precum și la profituri

611 În cadrul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că, pentru a stabili valoarea normală a tipurilor de produse care nu erau vândute de cei trei producători indieni incluși în eșantion, ci fabricate de cel puțin unul dintre aceștia, Comisia nu putea utiliza costurile VAG, precum și profiturile aferente vânzărilor interne efectuate în cursul unor operațiuni comerciale normale realizate de acest producător.

612 Potrivit reclamantelor, Comisia nu își poate justifica poziția întemeindu-se pe articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, astfel cum a procedat în considerentul (71) al regulamentului atacat.}n fapt, această dispoziție nu s-ar aplica decât societăților care beneficiază de statutul de societate care își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază.

613 Comisia solicită respingerea motivului. Ea precizează că, în măsura în care reclamantele încearcă să invoce un motiv nou, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, acest motiv trebuie considerat inadmisibil, întrucât nu a fost prezentat decât în stadiul replicii.

614 În această privință, mai întâi, trebuie să se arate că Comisia nu prezintă corect argumentația invocată de reclamante. Astfel, acestea susțin că Comisia a încălcat articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, dispoziție care indică modul în care se calculează valoarea normală în cazul aplicării metodologiei țării analoage. Potrivit reclamantelor, articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază ar exclude astfel posibilitatea Comisiei de a se întemeia pe articolul 2 alineatul (6) din regulamentul menționat, care stabilește modalitățile de calcul al costurilor VAG și al profiturilor, întrucât această dispoziție s-ar aplica numai în cazul importurilor originare dintr-o țară care are economie de piață sau societăților dintr-o țară care nu are economie de piață cu privire la care s-a decis că puteau beneficia de tratamentul unei economii de piață în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. Or, această argumentație a fost invocată încă din stadiul cererii introductive și este, în consecință, admisibilă.

615 În continuare, trebuie amintit că, astfel cum a arătat Comisia în considerentul (67) al regulamentului atacat, în cazul în care un tip de produs nu a fost vândut de niciunul dintre cei trei producători indieni incluși în eșantion, dar cel puțin unul dintre aceștia îl fabrica, ea a utilizat o valoare construită în cadrul calculului valorii normale. Această valoare a fost construită utilizând costul de fabricație al acestui producător indian, precum și costurile VAG și profitul din vânzările interne realizate în cadrul operațiunilor comerciale normale realizate de producătorul respectiv.

616 În temeiul articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, „[s]umele corespunzătoare costurilor [VAG], precum și profitul se stabilesc în funcție de date reale privind producția și vânzările produsului similar în cadrul operațiunilor comerciale normale ale exportatorului sau producătorului care face obiectul examinării”. Alte metode sunt enumerate în continuare în această dispoziție, în cazul în care aceste sume nu pot fi stabilite în acest mod.

617 Reclamantele nu contestă că Comisia ar fi putut reține costurile VAG, precum și profitul singurului producător indian care fabrica tipurile de produs în cauză în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, dacă acesta ar fi fost aplicabil. Ele susțin că, într-un caz precum cel din speță, în care valoarea normală este, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, determinată potrivit metodologiei țării analoage, alineatele (1)-(6) ale acestui articol nu sunt aplicabile.

618 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum au afirmat reclamantele în susținerea argumentației lor, din jurisprudență reiese că, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în cazul unor importuri care provin din țări care nu au economie de piață, prin derogare de la normele cuprinse la alineatele (1)-(6) ale aceluiași articol, valoarea normală se stabilește, în principiu, pe baza prețului sau a valorii calculate într-o țară terță care are economie de piață (Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 66).

619 Astfel, din modul de redactare și din structura articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază reiese că stabilirea valorii normale a produselor provenite din Republica Populară Chineză în temeiul normelor prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază este limitată la cazuri individuale specifice, care nu sunt întâlnite în speță, în care producătorii în cauză au formulat, fiecare în ceea ce îl privește, o cerere documentată corespunzător în conformitate cu criteriile și procedurile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul menționat (Hotărârea din 23 octombrie 2003, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures și Zhejiang Yankon/Consiliul, T-255/01, EU:T:2003:282, punctul 40).

620 Obiectivul constă în evitarea luării în considerare a prețurilor și a costurilor aplicate în țările care nu au economie de piață, dacă acești parametri nu reprezintă rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței (Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 66).

621 Rezultă că Comisia nu se poate abate de la prevederile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază pentru a calcula valoarea normală, cu alte cuvinte ea trebuie, în conformitate cu această dispoziție, să stabilească valoarea normală „pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață sau pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe baza prețului plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar, ajustat în mod corespunzător, în cazul în care este necesar, pentru ca acesta să includă o marjă de profit rezonabilă”.

622 Acestea fiind precizate, trebuie să se arate că, în afară de sursa prețurilor sau a costurilor care trebuie reținute, care corespund țării terțe cu economie de piață alese de Comisie, și anume în speță Republica India, și de ordinea de prezentare a metodelor enunțate, care trebuie respectată de Comisie astfel cum a amintit jurisprudența (a se vedea în acest sens Hotărârea din

22 martie 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, punctele 24-26), articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază nu oferă nicio indicație cu privire la modalitățile de calcul al prețului sau al valorii construite în țara analoagă, în special în ceea ce privește costurile VAG și profiturile.

623 În acest context, nu este exclusă posibilitatea Comisiei de a relua anumite elemente metodologice cuprinse la articolul 2 alineatele (1)-(6) din regulamentul de bază, cu condiția ca acestea să nu fie vădit inadecvate și să nu aibă ca efect reintroducerea unor parametri ai țării originare care nu sunt rezultanta normală a forțelor care se exercită asupra pieței.

624 În speță, costurile VAG și profiturile reținute în calculul valorii normale construite pentru un tip de produs din fontă ductilă și două tipuri de produs din fontă cenușie sunt cele ale singurului producător indian care fabrica produsele în discuție și al cărui cost de fabricație a fost, în consecință, reținut.

625 Având în vedere puterea largă de apreciere recunoscută Comisiei în materie de antidumping, nu se poate considera că era vădit inadecvat din partea acesteia să adauge la costul de fabricație al producătorului menționat costurile VAG, precum și profiturile aferente vânzărilor sale. Pe de altă parte, luarea în considerare numai a costurilor VAG și a profiturilor acestui producător indian nu a avut ca efect reintroducerea unor parametri ai Republicii Populare Chineze care nu erau rezultanta normală a forțelor care se exercitau asupra pieței.

626 Prin urmare, al șaselea motiv trebuie respins.

Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii

627 La finalul primului motiv, reclamantele solicită Tribunalului să dispună, cu titlu de măsură de organizare a procedurii, prezentarea de către Comisie a unor informații care fuseseră deja solicitate acestei instituții în cursul anchetei, și anume calculele și datele sursă privind volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, prejudiciul și marja de dumping a producătorilor-exportatori chinezi și indieni.

628 În această privință, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, este de competența Tribunalului să aprecieze utilitatea unor măsuri de organizare a procedurii (a se vedea Hotărârea din 9 martie 2015, Deutsche Börse/Comisia, T-175/12, nepublicată, EU:T:2015:148, punctul 417 și jurisprudența citată).

629 În speță, elementele conținute în dosar sunt suficiente pentru a permite Tribunalului să se pronunțe, acesta putând statua în mod util pe baza concluziilor, a motivelor și a argumentelor dezvoltate în cursul judecății și având în vedere documentele depuse de părți.

630 Rezultă că trebuie să se respingă cererea de luare a unei măsuri de organizare a procedurii, precum și acțiunea în totalitate, fără să fie necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea sau la caracterul operant al tuturor criticilor contestate de Comisie care au fost respinse pe fond.

Cu privire la cheltuielile de judecată

631 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, se impune obligarea acestora la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisie și de interveniente, conform concluziilor acestora din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Obligă China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products și pe celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.**

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 19 mai 2021.

Grefier Președinte
E. Coulon

Cuprins

Istoricul cauzei . . . 2

Procedura și concluziile părților . . . 3

În drept . . . 4

Cu privire la admisibilitate . . . 4

Cu privire la lipsa de claritate și de precizie a cererii introductive . . . 4

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în nume propriu . . . 6

– În ceea ce privește calitatea procesuală activă . . . 7

– În ceea ce privește interesul de a exercita acțiunea . . . 11

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de CCCME în numele membrilor săi și cu privire la admisibilitatea argumentelor invocate în susținerea acestei acțiuni . . . 11

– Lipsa caracterului reprezentativ . . . 12

– Natura regulamentului atacat . . . 14

– Membrii neincluși în eșantion . . . 16

– Limitarea argumentelor care pot fi invocate . . . 17

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în măsura în care este introdusă de celelalte persoane juridice ale căror nume figurează în anexa I . . . 18

Concluzie cu privire la admisibilitate . . . 19

Cu privire la fond . . . 19

Cu privire la întinderea controlului jurisdicțional . . . 20

Cu privire la primul motiv, referitor la stabilirea existenței unui prejudiciu și a legăturii de cauzalitate . . . 20

– Cu privire la primul aspect al primului motiv, referitor la calcularea volumului importurilor . . . 20

– Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, referitor la indicatorii macroeconomici utilizați de Comisie pentru a stabili prejudiciul suferit de industria din Uniune . . . 28

– Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, referitor la rentabilitatea producătorilor din Uniune . . . 33

– Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv, referitor la eșantionul producătorilor din Uniune 34

– Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv, referitor la includerea unor prețuri intragrup în calculul costurilor industriei Uniunii 38

– Cu privire la al șaselea aspect al primului motiv, referitor în principal la diferența dintre practicile imputate producătorilor-exportatori după cum aceștia erau indieni sau chinezi 39

Cu privire la al doilea motiv, referitor la legătura de cauzalitate 40

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv, referitor la lipsa simultaneității între creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping și degradarea situației industriei din Uniune 41

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la necesitatea de a efectua o analiză pe segment a prejudiciului 46

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv, referitor la prețurile importurilor și la importanța subcotării 49

Cu privire la al treilea motiv, referitor la refuzul comunicării anumitor informații 53

– Cu privire la admisibilitatea celui de al treilea motiv 53

– Cu privire la corelarea dintre dreptul la apărare și obligația de confidențialitate 56

– Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv, referitor la cererea de comunicare a calculelor efectuate de Comisie 58

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la cererea de comunicare a calculelor sub formă agregată 64

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv, referitor la alte informații solicitate de CCCME 66

Cu privire la al patrulea motiv, referitor la comparabilitatea prețurilor utilizate pentru calcularea marjei de dumping și pentru analizarea prejudiciului 69

– Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la metoda NCP cu NCP 69

– Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la lipsa de informații privind caracteristicile produselor comparate 72

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al patrulea motiv, referitor la ajustarea pentru costurile de producție a fontei ductile 72

Cu privire la al cincilea motiv, referitor la ajustarea efectuată pentru TVA 74

Cu privire la al șaselea motiv, referitor la costurile VAG, precum și la profituri 77

Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii 79

Cu privire la cheltuielile de judecată 80